



BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

INTEGRAAL VERSLAG

COMPTE RENDU INTÉGRAL

MET HET BEKNOPT VERSLAG

AVEC LE COMPTE RENDU ANALYTIQUE

PLENUMVERGADERING

SÉANCE PLÉNIÈRE

woensdag

mercredi

20-12-2000

20-12-2000

10:00 uur

10:00 heures

AGALEV-ECOLO	<i>Anders gaan leven / Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales</i>
CVP	<i>Christelijke Volkspartij</i>
FN	<i>Front National</i>
PRL FDF MCC	<i>Parti Réformateur libéral – Front démocratique francophone-Mouvement des Citoyens pour le Changement</i>
PS	<i>Parti socialiste</i>
PSC	<i>Parti social-chrétien</i>
SP	<i>Socialistische Partij</i>
VLAAMS BLOK	<i>Vlaams Blok</i>
VLD	<i>Vlaamse Liberalen en Democraten</i>
VU&ID	<i>Volksunie&ID21</i>

<i>Afkortingen bij de nummering van de publicaties :</i>		<i>Abréviations dans la numérotation des publications :</i>	
DOC 50 0000/000	<i>Parlementair document van de 50e zittingsperiode + nummer en volgnummer</i>	DOC 50 0000/000	<i>Document parlementaire de la 50e législature, suivi du n° et du n° consécutif</i>
QRVA	<i>Schriftelijke Vragen en Antwoorden</i>	QRVA	<i>Questions et Réponses écrites</i>
CRIV	<i>Integraal Verslag (op wit papier, bevat de bijlagen en het beknopt verslag, met kruisverwijzingen tussen Integraal en Beknopt Verslag)</i>	CRIV	<i>Compte Rendu Intégral (sur papier blanc, avec annexes et CRA, avec renvois entre le CRI et le CRA)</i>
CRIV	<i>Voorlopige versie van het Integraal Verslag (op groen papier)</i>	CRIV	<i>Version Provisoire du Compte Rendu Intégral (sur papier vert)</i>
CRABV	<i>Beknopt Verslag (op blauw papier)</i>	CRABV	<i>Compte Rendu Analytique (sur papier bleu)</i>
PLEN	<i>Plenum (witte kaft)</i>	PLEN	<i>Séance plénière (couverture blanche)</i>
COM	<i>Commissievergadering (beige kaft)</i>	COM	<i>Réunion de commission (couverture beige)</i>

<i>Officiële publicaties, uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers</i>	<i>Publications officielles éditées par la Chambre des représentants</i>
<i>Bestellingen :</i>	<i>Commandes :</i>
<i>Natieplein 2</i>	<i>Place de la Nation 2</i>
<i>1008 Brussel</i>	<i>1008 Bruxelles</i>
<i>Tel. : 02/ 549 81 60</i>	<i>Tél. : 02/ 549 81 60</i>
<i>Fax : 02/549 82 74</i>	<i>Fax : 02/549 82 74</i>
<i>www.deKamer.be</i>	<i>www.laChambre.be</i>
<i>e-mail : alg.zaken@deKamer.be</i>	<i>e-mail : aff.generales@laChambre.be</i>

INHOUD

Berichten van verhindering	1
BEGROTINGEN (VOORTZETTING)	1
Rijksmiddelenbegroting voor het begrotingsjaar 2001 (904/1 tot 5 en 906/1)	1
- Ontwerp van algemene uitgavenbegroting voor het begrotingsjaar 2001 (905/1 tot 35)	1
<i>Hervatting van de algemene bespreking</i>	1
<i>Sprekers: Greta D'Hondt, Frank Vandenbroucke, minister van Sociale Zaken en Pensioenen, Jean-Jacques Viseur, Koen Bultinck, Pierrette Cahay-André, Luc Goutry, Annemie Van de Casteele, Magda Aelvoet, minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu, Jean-Marc Delizée, Anne-Mie Descheemaeker</i>	
 Persoonlijk feit	31
<i>Sprekers: Luc Goutry, Joos Wauters, Frank Vandenbroucke, minister van Sociale Zaken en Pensioenen</i>	
 BIJLAGE	39
MEDEDELINGEN	39
COMMISSIE	39
VERSLAG	39
SENAAT	39
OVERGEZONDEN WETSONTWERPEN	39

SOMMAIRE

Excusés	1
BUDGETS (CONTINUATION)	1
Budget des voies et moyens pour l'année budgétaire 2001 (904/1 à 5 et 906/1)	1
- Projet de budget général des dépenses pour l'année budgétaire 2001 (905/1 à 35)	1
<i>Reprise de la discussion générale</i>	1
<i>Orateurs: Greta D'Hondt, Frank Vandenbroucke, ministre des Affaires sociales et des Pensions, Jean-Jacques Viseur, Koen Bultinck, Pierrette Cahay-André, Luc Goutry, Annemie Van de Casteele, Magda Aelvoet, ministre de la Protection de la consommation, de la Santé publique et de l'Environnement, Jean-Marc Delizée, Anne-Mie Descheemaeker</i>	
 Fait personnel	31
<i>Orateurs: Luc Goutry, Joos Wauters, Frank Vandenbroucke, ministre des Affaires sociales et des Pensions</i>	
 ANNEXE	39
COMMUNICATIONS	39
COMMISSION	39
RAPPORT	39
SENAT	39
PROJETS DE LOI TRANSMIS	39

PLENUMVERGADERING

van

WOENSDAG 20 DECEMBER 2000

10:00 uur

SÉANCE PLÉNIÈRE

du

MERCREDI 20 DÉCEMBRE 2000

10:00 heures

De vergadering wordt geopend om 10.03 uur door de heer Herman De Croo, voorzitter.
La séance est ouverte à 10.03 heures par M. Herman De Croo, président.

Tegenwoordig bij de opening van de vergadering is de minister van de federale regering:
Ministre du gouvernement fédéral présente lors de l'ouverture de la séance:
Laurette Onkelinx.

De **voorzitter**: De vergadering is geopend.
La séance est ouverte.

Een reeks mededelingen en besluiten moeten ter kennis gebracht worden van de Kamer. Zij zullen in bijlage bij het integraal verslag van deze vergadering opgenomen worden.
Une série de communications et de décisions doivent être portées à la connaissance de la Chambre. Elles seront reprises en annexe du compte rendu intégral de cette séance.

Berichten van verhindering
Excusés

Elio Di Rupo, Geert Versnick, buitenslands / à l'étranger.

Begrotingen (voortzetting)
Budgets (continuation)

01 Rijksmiddelenbegroting voor het begrotingsjaar 2001 (904/1 tot 5 en 906/1)

- Ontwerp van algemene uitgavenbegroting voor het begrotingsjaar 2001 (905/1 tot 35)

01 Budget des voies et moyens pour l'année budgétaire 2001 (904/1 à 5 et 906/1)

- Projet de budget général des dépenses pour l'année budgétaire 2001 (905/1 à 35)

Hervatting van de algemene bespreking
Reprise de la discussion générale

De algemene bespreking is hervat.
La discussion générale est reprise.

Wij zetten de algemene bespreking voort met de sectoren Sociale Zaken, Volksgezondheid en Leefmilieu, Tewerkstelling en Arbeid en Pensioenen.

Nous poursuivons la discussion générale par les secteurs Affaires sociales, Santé publique et Environnement, Emploi et Travail et Pensions.

01.01 **Greta D'Hondt** (CVP): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik bekén dat de CVP-commissarissen in de commissie voor de Sociale Zaken in hun oppositierol tekort zijn geschoten door ermee akkoord te gaan de besprekingen en de toelichting in de commissie te laten starten ofschoon wij van enkele beleidsbrieven slechts een voorlopige versie hadden.

Ik bekén dat de CVP-commissarissen in de commissie voor de Sociale Zaken als grootste oppositiepartij te kort zijn geschoten, omdat zij hun oppositierol niet tot het uiterste hebben gespeeld. Zij waren steeds aanwezig en namen actief deel aan alle vergaderingen, op welke dag en welk onaanvaardbaar uur ook. Ik overdrijf geenszins wanneer ik stel dat de meerderheid daarentegen niet in aantal was op meer dan de helft van de commissievergaderingen. De aanwezigheid vanochtend in deze plenaire vergadering getuigt van dezelfde enorme belangstelling. Mijnheer de voorzitter, af en toe blijkt u nostalgisch terug op uw verleden, toen de begrotingsbesprekingen in de Kamer voor meerderheid en oppositie nog het belangrijkste ogenblik van het politieke jaar vormden.

In de commissie voor de Sociale Zaken hebben wij, als oppositiepartij, enkel bij hoge uitzondering en alleen wanneer de afwezigheid van de meerderheid te flagrant was en bleef aanhouden, de bespreking laten schorsen. En dan nog! De schorsingen duurden nooit langer dan de tijd die de meerderheid nodig had om zich minstens numeriek als meerderheid te vertonen. Ik heb meer schuld bekend dan de premier in de beleidsverklaring. Ik zit dus goed in de nieuwe politieke cultuur.

Ik wil er alleszins aan toevoegen dat deze gang van zaken ons er zeker niet toe aanzet om de voortdurend constructieve houding van de CVP-mandatarissen in de commissie voor de Sociale Zaken onverminderd vol te houden. Bovendien meenden collega's ons de "wijze les" te moeten geven dat de hoofdpdracht van een parlements lid, een verkozen volksvertegenwoordiger, eigenlijk niet hier in de Kamer ligt. Mijnheer de voorzitter, hiermee heb ik bekend. Ik zeg alleen dat wij geen spijt hebben en ik kan dus ook geen vergiffenis vragen.

De **voorzitter**: Mevrouw, volgende week is het Kerstmis, niet Pasen.

01.02 **Greta D'Hondt** (CVP): Mijnheer de voorzitter, ook met Kerstmis is er een grote biechtviering.

Wat het onderdeel werkgelegenheid betreft, wil ik de minister danken omdat zij ons in de commissie op dit onchristelijk uur correct van antwoord heeft gediend. Mevrouw de minister, de wereld heeft intussen echter niet stilgestaan. Het ontwerp van interprofessioneel akkoord waarvan wij bij de bespreking in de commissie net kennis hadden genomen, bevindt zich intussen in een later stadium. Wij hebben vernomen dat de regering de inhoud van het interprofessioneel akkoord aanvaard heeft en het bij monde van de eerste minister zelfs toegejuicht heeft.

De regering heeft alle elementen aanvaard, wat betekent dat er twee enorme uitdagingen zijn. Ten eerste is er het toepassingsgebied en de verhouding daarvan tot de beleidsnota die geschreven werd op een ogenblik waarop er nog geen ontwerp van interprofessioneel akkoord was. Ten tweede gaat het om de gevolgen van het volledig aanvaarden van het ontwerp van interprofessioneel akkoord op de begroting. Uiteraard is dit geen neutrale situatie.

Wij hebben in de commissie ook over de

toepassingsmodaliteiten kunnen spreken, maar de regering had het akkoord toen nog niet aanvaard. Mevrouw de minister, de vijf gesloten enveloppen die u in de begroting ingeschreven had en die u ook hebt toegelicht in de beleidsverklaring, zullen door het aanvaarden van het interprofessioneel akkoord opgebroken moeten worden. Wij hebben de eerste minister en u er bij de beleidsverklaring reeds op gewezen dat de gesloten enveloppen een onhoudbare situatie zouden vormen, rekening houdend met het feit dat lineaire maatregelen niet meer passen in onze gemeenschappelijke zoektocht om de kwaliteit van het leven te bevorderen en de arbeid met het gezin en andere levensuitdagingen te combineren. De sociale partners hebben dat ook bevestigd.

Mevrouw de minister, rekening houdend met het aanvaarden van het interprofessioneel akkoord zullen de vijf enveloppen waarschijnlijk opgebroken moeten worden. Hoe verhoudt dit zich tot het feit dat wat in uw beleidsbrief en de begroting staat qua data en invoeringstermijnen verschilt van het interprofessioneel akkoord?

Mevrouw de minister, ik heb u het voorbij anderhalf jaar herhaaldelijk vragen gesteld over de problematiek inzake de oudere werknemers, namelijk hoe vissen wij werknemers, die op oudere leeftijd werkloos zijn geworden, opnieuw op en welke preventieve maatregelen zullen worden genomen om te voorkomen dat oudere werknemers worden uitgesloten? In uw beleidsnota is daarvan gelukkig een eerste aanzet terug te vinden en ook de sociale partners in het interprofessioneel akkoord doen hetzelfde. Mevrouw de minister, ik vraag u toch - en dat hebben wij ook in de commissie gevraagd - om dit zo vlug mogelijk te concretiseren.

Kunt u ook een antwoord verstrekken op de vraag welke instrumenten zullen worden gehanteerd om dit te concretiseren? Ik wil ook pleiten voor een grotere coherentie tussen de ministers. U zult mijn verwondering misschien delen over het bericht in de pers van vorige week, met name dat minister Flahaut premies aan militairen, ouder dan 40 jaar, zal geven om toch maar te willen vertrekken. U zou premies geven om na 45-jarige leeftijd terug in dienst te treden. Van twee zaken een, mevrouw de minister. In de beleidsnota konden we lezen dat het hangende wetsvoorstel inzake het outplacement de sympathie van de regering heeft. Inzake de uitwerking wordt het echter tijd dat men weet hoe men dit zal concretiseren. Men kan immers geen premies blijven geven, enerzijds, om te willen vertrekken en, anderzijds, om te willen terugkomen. Dat klopt niet.

Het verheugt ons dat ook in het interprofessioneel akkoord de duidelijke keuze wordt gemaakt om de afstand tussen het brutoloon en het nettoloon te verkleinen en dus de koopkracht te verhogen, zodat ook de mensen die tegen iets meer dan het gewaarborgd minimum maandloon werken, gemotiveerd blijven. Ook de sociale partners zijn op hun woorden teruggekomen om met name deze overbrugging via de fiscale weg en via de forfaitaire beroepskosten te realiseren. Kunt u ons terzake een timing geven, vermits de regering dit voorstel heeft aanvaard? Hoe zal dit zich verhouden tot de globale belastinghervorming?

Mevrouw Pieters zal het over de administratieve vereenvoudiging hebben. Eén voorstel in de beleidsnota, maar ook van de sociale partners in het interprofessioneel akkoord, wil onze fractie toch ondersteunen, namelijk de stroomlijning van de bijdrageverlagingen en de tewerkstellingmaatregelen. Maanden geleden dienden wij daartoe immers een wetsvoorstel in. Ik hoop dat dit voorstel op korte termijn, eerst in de commissie voor de Sociale Zaken, daarna in de plenaire vergadering van deze Kamer zal worden besproken.

Mevrouw de minister, op één vraag in de commissie kon u mij geen antwoord verstrekken. Ik hoop dat u dat nu wel kunt doen. Het betreft een bepaling in het interprofessioneel akkoord inzake het vakantiegeld voor de jonge werknemers. In het interprofessioneel akkoord zou de kostprijs - waar dit aanvankelijk wat sibillijns was, wordt dit nu stilaan duidelijker - door de RVA worden gedragen, a rato van een vergoeding van 60% met een bonus van 5%, dus 65% te betalen door de RVA. Mevrouw de minister, kunt u mij nu zeggen wie verantwoordelijk is voor de financiering? Wordt dit van de gewone middelen van de RVA afgetrokken, of is er een extra dotatie vanuit de algemene middelen? Hoe zal dit gebeuren?

Inzake de nieuwe arbeidsorganisatie heb ik cijfers, die u ons in commissie hebt gegeven, nog eens herlezen. Wie werkt nu nog in een 39-urige werkweek of meer? Wat zal het kosten om in 2003 een 38-urige werkweek in te voeren?

De sociale partners tellen 204.000 mensen die nog altijd meer dan 38 uur per week werken. Het cijfer dat u in uw beleidsbrief geeft, samen met de aanpassingen die u ons in commissie gegeven heeft, wijkt sterk af van dat aantal. Als de sociale partners gelijk hebben, geldt dit ook voor het benodigde bedrag: u hebt 472 miljoen

ingeschreven om de 38-urenweek te realiseren. Als het aantal van 204.000 mensen juist is, dan moet het bedrag van 472 miljoen merklijk worden verhoogd.

Zo kom ik tot de onderwerpen loopbaanonderbreking, tijdscrediet en tijdsparing. Wij hebben altijd gezegd, mevrouw de minister, dat onze partij aan voorstellen over een nieuwe arbeidsorganisatie steeds zou meewerken. De inhoud van uw beleidsbrief en het interprofessioneel akkoord doet ons echter de wenkbrauwen fronsen.

Ten eerste, op onze vraag in de commissie over tijdsparen was uw antwoord dat u deze materie zou nakijken. De sociale partners zeiden dit onderwerp in de NAR te zullen onderzoeken, maar in uw beleidsbrief hebt u het er concreet over. U weet dat wij voorstander zijn van het systeem van tijdsparen. Wij willen wel een antwoord krijgen op de vraag wat er gebeurt met het opgespaarde krediet wanneer mensen van onderneming veranderen of wanneer een onderneming in falen gaat. Wat zal daarmee gebeuren? Ik heb u in dat verband ook het voorbeeld gegeven van het Fonds voor sluiting van ondernemingen dat zelfs niet meer tussen zou komen om dit te dekken vermits dat te veel zou kunnen kosten.

Een tweede opmerking betreft het tijdscrediet voor loopbaanonderbreking en de vier vijfden. We moeten die twee onderwerpen eigenlijk samen bekijken. Mevrouw de minister, ik vraag mij af of ik het ontwerp van interprofessioneel akkoord verkeerd begrijp. Als ik het ontwerp vergelijk met de huidige situatie, is het inderdaad zo dat er een absoluut recht komt op 1 jaar tijdscrediet en dat de sociale partners in ondernemings-CAO's of sectorale CAO's dit zouden kunnen verhogen tot 5 jaar. Dat moet dan het alternatief zijn voor de 3% die we nu hebben. Er zijn sectoren en ondernemingen waar wij het in de praktijk moeilijk hebben om de 3% te laten toekennen. Diezelfde ondernemingen en sectoren zullen evenmin geneigd zijn om die periode van 1 jaar uit te breiden naar meerdere jaren. We dreigen dus van de regen in de drop te komen.

Een derde opmerking betreft de tegemoetkoming voor het opvoeden van kinderen. Op dit moment zit er in de stelsels van loopbaanonderbreking een positieve tegemoetkoming voor het opvoeden van kinderen. Positief zowel in de duurtijd van de loopbaanonderbreking als in de omvang van de vergoeding. Ofwel begrijp ik het interprofessioneel akkoord verkeerd - het zou mij verheugen mocht ik het verkeerd verstaan hebben -, ofwel is het

effectief zo dat die gezinsvriendelijkheid bij de maatregelen rond tijdskrediet en loopbaanonderbreking verdwenen zijn. Ik zou daar dus graag een antwoord op hebben, zowel wat betreft de duur als de omvang van de uitkering.

Wat de opleidingsinspanningen voor de werknemers betreft, mevrouw de minister, moeten we het Europees gemiddelde halen van 1,9. De sociale partners hebben zich in het ontwerp van interprofessioneel akkoord als streefdoel gesteld tegen de einddatum van dit akkoord 1,6 te halen. Mevrouw de minister, ik denk dat u de sociale partners tot een grotere gedrevenheid op dat terrein moet aanzetten want anders vrees ik dat het nog heel lang zal duren vooraleer wij het Europese gemiddelde halen. Iedereen erkent dat vorming een van de essentiële punten is opdat men zeker op latere leeftijd aan het werk zou kunnen blijven. Tijdens de besprekingen in de commissie heb ik onvoldoende antwoord gekregen over een stand van zaken betreffende de afspraken met Gewesten en Gemeenschappen in verband met de deelvaardigheidsattesten die heel belangrijk zijn voor de motivatie van mensen om opnieuw een vorming te volgen.

Over de strijd tegen het zwartwerk hebben we in de commissie voldoende kunnen praten. Ik wacht met groot ongeduld op het wetsontwerp dat zou moeten volgen uit de beleidsnota die u reeds bij het begin van deze legislatuur aan de Ministerraad heeft voorgelegd.

Ik kom dan tot het onderdeel sociale zekerheid. Mijnheer de minister, ik zou toch een aantal algemene beschouwingen willen maken. Mijn bekommernis blijft dat er een duidelijk verschil moet blijven bestaan in de politiek die in dit land wordt gevoerd tussen een noodzakelijk algemeen sociaal beleid en de specifieke rol van de sociale zekerheid. Een goed algemeen sociaal beleid, tewerkstellingsbevorderende maatregelen en een goede conjunctuur en een sociale zekerheid die sociaal en zeker is, zijn inderdaad de beste remedies om armoede tegen te gaan. Onze fractie meent dat sociale zekerheid niet mag verworden tot een instrument van armoedebestrijding. Dit verschil moet heel duidelijk worden.

De sociale zekerheid moet ook een vorm van sociale verzekering blijven. Het aspect verzekering moet voldoende duidelijk aan bod blijven komen. Mijnheer de minister, als de budgettaire ruimte aanwezig is, is het volgens ons gevaarlijk als enkel de minimumuitkeringen worden verhoogd en aangepast. Ook de maxima in de sociale uitkeringen zijn geen vetpotten. Dit negeren en

geen welvaartskoppeling invoeren, is het fundament van de verzekering wegnemen. Mijnheer de minister, ik heb er enorme moeite mee als men dan vervolgens cheques invoert om dit op te vangen. Dit wekt bij mij het beeld van de sociale bijstandstaat in plaats van de actieve welvaartstaat.

Mijnheer de minister, ik kom dan tot uw ideeën over de bescherming van vergeten categorieën.

Wij weten welke statuten wij moeten creëren voor een hele categorie van personen, zoals voor onthaalgezinnen, voor kunstenaars et cetera. Ik pleit er met aandring voor dat wij dit op korte termijn realiseren, in orthodoxie met de basis van onze sociale zekerheid. Dat betekent dat wie een statuut verkrijgt in het stelsel van sociale zekerheid daarvoor ook de nodige bijdragen moet betalen.

Collega Goutry zal het over specifieke punten van de gezondheidszorg hebben.

U zou heel verwonderd zijn, mijnheer de minister, mocht ik het niet opnieuw hebben over de groeinorm. Ter gelegenheid van de beleids- of regeringsverklaring bij het begin van deze legislatuur, heb ik gezegd dat wij uw stelling deelden dat er in dit land voor de gezondheidszorgen meer middelen moeten worden vrijgemaakt. Ik heb gezegd dat ik er een groot probleem mee heb wanneer de groeinorm stijgt van 1,5% naar 2,5%, zonder dat wij over de instrumenten beschikken die ons toelieten om de correctheid na te gaan van dit laatste cijfer. Diende het niet 2,25% of 3,5% te zijn?

Ten tweede heb ik gezegd dat ik er problemen mee heb, en vandaag nog meer, als er geen duidelijke afbakening komt van de buitengewone uitgaven, in het jargon de exogene factoren genoemd.

Mijnheer de minister, voor het jaar 2001 bedraagt de groeinorm niet 2,5%, maar 8%! Ik wil er geen discussie over aangaan of het nu 8% is, of 6% of 5%, het zal alleszins hoger zijn dan 2,5%.

01.03 Minister **Frank Vandenbroucke**: Mijnheer de voorzitter, mevrouw D'Hondt, ik zal u voor het overige niet meer onderbreken, anders hebben wij geen goed geordend debat meer, maar wat u nu zegt hebt u reeds in de commissie opgeworpen. Ik heb toen daarop dezelfde, louter technische correctie aangebracht. Deze 2,5% is een reële groeinorm, waar de inflatieprovisie nog moet worden bijgeteld wanneer u een vergelijking wil

maken met de totale nominale stijging, waarvan u zegt dat zij 8% bedraagt. Dat betwist ik niet. Maar 2,5% is de reële groeinorm, die u vergelijkt met het nominale bedrag, wat een valse vergelijking is.

01.04 **Greta D'Hondt (CVP):** Mijnheer de voorzitter, ik ga daarmee akkoord, mijnheer de minister, en wij zij zullen daarop nog terugkomen in commissie. Maar laat ons nu reeds duidelijk stellen dat de groeinorm hoger zal liggen dan 2,5%, wat u in commissie bij een herberekening hebt erkend. Wij blijven opgescheept zitten met een groeinorm die, hoewel hij nog maar één jaar oud is, niet langer houdbaar is, waarbij nog rekening dient te worden gehouden met de exogene factoren of de buitengewone uitgaven. Het Rekenhof - ik heb dat ook in commissie gezegd -, merkt op dat de buitengewone uitgaven nu reeds 29,6 miljard frank bedragen, wat neerkomt op een stijging van 5,4%.

Wat ik hiermee vooral wil beklemtonen, mijnheer de minister, is dat wij dringend nood hebben aan datgene wat de wet voorziet, namelijk het nemen van een koninklijk besluit dat bepaalt wat wij in de toekomst onder buitengewone uitgaven zullen verstaan.

Ik zou tot slot willen vragen, mijnheer de minister, dat u bevestigt dat de kostprijs van de uitvoering van het amendement dat wij vorige week bij de bespreking van de programmawet hebben goedgekeurd, begrepen is in de voor de uitvoering van het sociaal akkoord 'social profit' gebudgetteerde 3,3 miljard frank en dit bedrag niet zal worden overschreden.

Tot slot, mijnheer de minister, ben ik heel blij met wat eergisterennacht in de medische commissie is tot stand gebracht. Wij zijn er nog meer verheugd over dat, wat de ereloonsupplementen betreft, de wetgever niet in zijn functie is ontkracht. De bepaling die wij hierover tijdens de vorige legislatuur hebben opgenomen zal, indien ik mij niet vergis, worden behouden, wat erop neerkomt dat de regeling van de ereloonsupplementen voor twee- en meerpersoonsskamers wordt bewaard zoals de wet het voorzag.

Tot slot wil ik het hier hebben over het Zilverfonds, mijnheer de minister. Gisteren hebben een aantal collega's het daar al over gehad. Wij hopen op korte termijn over dit onderwerp in de Kamer een debat te kunnen voeren. Wij zijn grote voorstanders van het Zilverfonds, maar toch wil ik een waarschuwing uiten. Bij de aankondiging van het Zilverfonds werd bij de bevolking de indruk gewekt dat de financiering van de wettelijke

pensioenen voor de toekomst verzekerd was, over de golven van de vergrijzing heen. Dit was een zeer belangrijke politieke boodschap. Als ik nu echter de teksten over de financiering bekijk, zie ik hoezeer deze financiering afhankelijk is van de opbrengst van de UMTS-licenties en van de jaarlijks opnieuw te bepalen dotatie. Ik ben dus een beetje bevreesd, mijnheer de minister. Ik heb geleerd uit het verleden dat wanneer de conjunctuur opnieuw inzakt men alle hens aan dek zal roepen, zoals wij in het verleden reeds moesten doen. Op dat moment kan de dotatie voor het Zilverfonds, dat "toch maar voor later is", opnieuw in het gedrang komen.

Mijnheer de minister, ik wil u nog een vraag stellen waarop u in de commissie geen antwoord hebt gegeven. In uw beleidsbrief doet u aanbevelingen inzake de beroepsziekten. Wij steunen die aanbevelingen volledig en we vroegen u wanneer de lijsten van beroepsziekten werden aangepast. Ik had u echter ook gevraagd hoe die aanbevelingen te rijmen zijn met een vermindering van het krediet dat op de begroting voor 2001 wordt uitgetrokken. Dat krediet bedraagt voor het jaar 2001 14 miljard frank, wat dus 3% lager is dan voor 2000. Dit lijkt me moeilijk te rijmen met de oorspronkelijke aanbevelingen uit uw beleidsnota, tenzij hier een begrotingstechnische reden achter zit.

Ik wil nog een opmerking maken over de jaarlijkse vakantie. Het aanvaarden van het interprofessioneel akkoord door de regering betekent ook de aanvaarding van de vrijstelling van de sociale zekerheidsbijdragen bij de dubbele betaling van de laatste dagen van de vierde vakantieweek. Ik heb u hierover ondervraagd in de commissie. U kon toen nog geen volledige duidelijkheid geven over deze kwestie. U zou daarover samen met uw diensten nog eens reflecteren. Ik zou graag vernemen, mijnheer de minister, wat de consequenties zullen zijn voor de inkomsten van de sociale zekerheid indien die vrijstelling niet aanvaard wordt.

Ik heb u ook gevraagd wat er zou gebeuren voor de promotie van de 4/5-tewerkstelling. Voor één dag beroepsloopbaanonderbreking zou geen bijdrage voor de sociale zekerheid betaald moeten worden. Ik veronderstel evenwel dat die dag toch zal worden gelijkgesteld met een arbeidsdag voor de berekening van het pensioen.

Dit zijn allemaal nieuwe vormen van afgeleide rechten binnen de sociale zekerheid waar wat de begroting betreft nu geen problemen rijzen. Doch, op die manier bouwen wij wel een stelsel waarvan

over een aantal jaren de gevolgen wel degelijk zichtbaar zullen zijn in de financiering van de sociale zekerheid, namelijk wanneer de betrokkenen zich zullen aandienen voor de berekening van hun pensioen. Ondanks hun sterk verminderde inkomsten zullen zij moeten worden uitbetaald alsof zij volledig tewerkgesteld waren.

Mijnheer de minister, de federale regering moet de Vlaamse regering het duidelijk signaal geven dat wat deze laatste met de maaltijdcheques voor het onderwijspersoneel wil doen, niet kan. Een ezel stoot zich normaal gezien geen twee keer aan dezelfde steen. De Vlaamse regering gedraagt zich hier echter een beetje als een muilezel. Een aantal jaren geleden hebben wij een soortgelijke situatie reeds meegemaakt. Volgens mij beantwoordt de vorm waarin de Vlaamse regering maaltijdcheques wil geven aan het onderwijspersoneel geenszins aan de wettelijke bepalingen die bestaan voor het toekennen van maaltijdcheques.

01.05 Jean-Jacques Viseur (PSC): Monsieur le président, les aspects "emploi" et "santé" étant abordés par d'autres collègues, je me limiterai aux problèmes concernant le volet "affaires sociales". Il est important dans le débat public de tirer les conséquences à la fois de la note de politique générale et des débats qui ont eu lieu en commission.

Dans le domaine des Affaires sociales, l'année à venir s'annonce importante. La note de politique générale énonce une série de projets de loi que le parlement devra examiner. La table des matières est excellente, mais à travers les différents projets, nous devons, de façon très pratique, déterminer les orientations futures de cette politique et arrêter les principes de solidarité pour les prochaines années.

Sur ce plan, deux éléments sont essentiels à nos yeux. Le premier est le rôle déterminant des partenaires sociaux dans la détermination de la politique sociale. L'originalité de notre système repose, en effet, sur cette association importante et ce rôle essentiel de la démocratie sociale; le second principe étant de conserver à la sécurité sociale le rôle qui lui est propre dans notre société.

Sur ce plan, je crains de voir augmenter de plus en plus la confusion entre sécurité sociale et aide sociale. Je rappelle que si notre société n'est pas une société plus duale que celle d'autres pays, notamment des pays anglo-saxons, elle le doit en partie au rôle essentiel que joue la sécurité

sociale. Cependant, il y a une profonde différence entre le rôle de la sécurité sociale à base assurantielle et celui de l'aide sociale. A cet égard, je ne suis toujours pas rassuré quant au fait que la confusion entre les deux éléments puisse finalement aboutir à une détérioration de nos principes.

En ce qui concerne les différents chapitres – j'en ai relevé sept –, le premier défi important consiste en la démocratisation du deuxième pilier de pension. Parmi les trois piliers, celui-ci est actuellement le moins équitable et le moins solidaire. Le gouvernement a clairement indiqué sa volonté de faire de ce second pilier un instrument de solidarité, c'est-à-dire d'utiliser largement la capitalisation dans une logique solidaire.

Il sera donc très important, via le projet que vous allez déposer, d'examiner la manière dont on peut, par un élargissement au niveau des secteurs, aboutir, d'une part, à une solidarité par le dessus, (à savoir solidariser, comme dans la convention collective Fabrimetal, l'ensemble des entreprises, s'étendant des plus importantes jusqu'aux PME) et, d'autre part, solidariser par le bas (par les modes de distribution qui se réalisent), le tout dans une logique qui doit conserver la volonté d'un contrôle strict de l'utilisation de sommes importantes. Il est question de deux milliards par an dans le seul secteur de Fabrimetal.

Assurer un contrôle suffisant est nécessaire afin que chaque secteur ne soit pas à la merci d'accidents possibles. On s'est, pendant très longtemps, référé aux accidents du fonds de pensions Maxwell - en arguant que cela ne pourrait pas arriver. Or, on s'aperçoit que toute utilisation non strictement contrôlée d'un système de capitalisation peut conduire à des dérives.

On est en effet toujours étonné par le fait que les instruments de placements financiers sont dotés d'un caractère moutonnier et d'une naïveté qui impressionnent fortement. Pour citer un exemple tout à fait actuel, quand on découvre la saga Lernhout & Hauspie, on se rend compte à quel point l'autorité publique doit fournir un contrôle aussi strict que possible à l'égard de l'utilisation par le deuxième pilier du recours à l'actionnariat, pour éviter des dérives. Dans un système de ce type-là, les châteaux en Espagne ne sont pas aussi utopiques que dans notre système de répartition.

Un gros problème qui se pose au niveau du deuxième pilier, c'est comment faire en sorte que

les secteurs qui n'ont pas la possibilité d'accéder au régime des pensions complémentaires ne soient pas sacrifiés. C'est tout le problème du non-marchand. Nous serons donc attentifs en la matière à ce que la démocratisation du deuxième pilier renforce vraiment la solidarité.

Le deuxième chapitre que je tiens à aborder est celui du "zilverfonds". Le principe qui en est à la base est évidemment essentiel. Et le "zilverfonds" est un moyen pour arriver à faire comprendre à quel point assurer le service des pensions est essentiel dans notre société. Un récent sondage a d'ailleurs démontré que si les gens devaient choisir entre l'assurance de leur pension et la réduction des impôts, ils choisiraient sans hésiter la première possibilité. Ils ont bien raison, car l'assurance d'une réduction de la dette et d'une pension est un élément qui soutient l'économie, puisqu'il amène la population à consommer davantage.

Cela étant dit, je crois que le gouvernement a commis une erreur en décrétant que l'alimentation de ce "zilverfonds" se ferait par des recettes non fiscales. Nos doutes sont en effet de plus en plus sérieux quant au bénéfice que l'Etat retirera de l'attribution des nouvelles licences UMTS. Je reste donc convaincu de l'impérieuse nécessité de consacrer une partie des marges, tirées notamment des recettes fiscales, à la consolidation de ce "zilverfonds". Par ailleurs, je ne puis qu'approuver le fait que celui-ci sera essentiellement constitué par des fonds d'Etat, c'est-à-dire par une réduction de la dette.

En matière de facture maximale, je crains toujours que nous n'aboutissions à la création d'une dualité à l'égard des classes moyennes, et notamment des groupes à revenus moyens ou faibles. Et ce n'est pas sain.

En ce qui concerne l'assurance-autonomie, il existe une contradiction entre ce que vous et le ministre Vande Lanotte avez déclaré en commission. Vous renvoyez à l'accord de gouvernement et vous annoncez une concertation avec les autres niveaux de pouvoir. M. Vande Lanotte a été on ne peut plus clair en déclarant que l'assurance-autonomie en tant que telle ne faisait pas partie des projets. Pour lui, les mesures en faveur des malades chroniques, les moyens supplémentaires pour les soins palliatifs et la facture maximale rendent inutile l'instauration d'une assurance-autonomie.

Je pense que cette approche recèle deux lacunes. D'une part, ce morcellement ne garantit pas la

prise en charge de la perte d'autonomie liée au vieillissement. Et d'autre part, à même niveau de sécurité sociale, c'est-à-dire comparativement au Benelux, à la France et à l'Allemagne, nous serons sans doute le seul pays qui affrontera ces problèmes d'autonomie en ordre dispersé.

Reste la décision prise par le gouvernement flamand et le Vlaamse Raad qui, à moins d'une issue favorable du recours à la Cour d'arbitrage introduit par la Communauté française, pourrait reposer le problème sur un plan plus spécifiquement fédéral.

Ma conviction est la suivante: la sécurité sociale est une matière évolutive, et la prise en compte de la plus grande dépendance, de la perte d'autonomie est un problème qui doit se régler au niveau fédéral. Les réponses à cet égard sont embarrassées ou négatives, et je ne peux que le regretter.

Cinquième point, les réductions des cotisations sociales, les conséquences sur l'allègement du coût de l'emploi et l'augmentation de celui-ci. Je considère qu'il y a une limite à ne pas dépasser. Il semble clair que si la protection sociale est étroitement liée au paiement des cotisations sociales par l'entremise d'un employeur, c'est en raison non pas seulement de l'histoire mais également de la volonté qu'il y a de voir ce système de sécurité sociale largement associer les partenaires sociaux, y compris dans la gestion.

Ce que nous avons pu constater, c'est que les réductions de cotisations sociales font l'objet d'une évaluation quant à l'augmentation du taux d'emploi, mais par ailleurs, il faut conserver la gestion de la sécurité sociale par les partenaires sociaux ou en association avec eux, et nous n'avons pas la garantie légale, un amendement que j'avais déposé à cet égard ayant été rejeté, que la subvention de l'Etat compensera la diminution globale des cotisations sociales.

Le sixième point concerne le budget des soins de santé. Le défi est double. D'une part, la norme de croissance de 2,5% va-t-elle pouvoir être maintenue dans des termes qui sont suffisamment proches de cette norme et, d'autre part, les dépenses liées aux initiatives nouvelles vont-elles vraiment rentrer dans la norme budgétaire qui est prévue? En ce qui concerne le budget ordinaire, on peut se réjouir de l'accord intervenu en médicomut. Cela entraîne une prise de conscience et de responsabilité, mais pour le reste, le secteur des médicaments devra faire l'objet de débats dans les prochains mois.

Je regrette vraiment que l'on ait à nouveau écarté des mesures qui étaient pourtant appliquées dans la plupart des pays européens, comme la référence dans le chef du prescripteur à la dénomination commune internationale. Je pense que l'idée qui consisterait à pénaliser dans un premier temps le patient, ne lui remboursant que la molécule la moins chère, est une mauvaise voie, car là où cela a été pratiqué, le malade fait confiance à son médecin. Par contre, en nous inscrivant dans cette logique que la France vient d'adopter après d'autres pays, à savoir obliger le prescripteur à indiquer la référence à la dénomination commune internationale et permettre ainsi un certain pouvoir de substitution dans le chef du pharmacien, nous pouvons aboutir à des diminutions dans le secteur des médicaments et rencontrer l'objectif de maintien des dépenses. Il est clair que ce n'est pas par une expansion sans limites du secteur des médicaments que l'on améliore vraiment la santé, c'est avant tout par un équilibre entre les divers éléments.

Dernier point sur lequel je voulais insister, c'est le problème des hôpitaux. Nous avons pris conscience du fait que le système actuel de financement est épuisé et qu'il faut lui substituer un système dans le lequel nous prenons davantage en compte les pathologies et la qualité du service médical.

Tous les hôpitaux ont besoin d'aboutir, à travers ce système de financement, à une logique qualitative plutôt que quantitative et à une logique centrée sur le malade - en tant qu'objet à travers la pathologie et les différents soins qui lui sont prodigués - et sur l'attention plutôt que sur la multiplication des actes, laquelle se retrouvait au cœur du système actuel.

J'ai l'espoir que les textes suivront rapidement sur ce plan-là. Des simulations ont d'ailleurs déjà été faites et à partir d'elles, nous pourrions très vite nous rendre compte du passage d'un système à l'autre pour pouvoir développer une logique de financement des hôpitaux qui soit conforme à la démarche privilégiant le malade, la qualité et évitant la dualité au sein de l'hôpital lui-même.

L'hôpital est certainement un lieu où notre originalité doit être maintenue, à savoir des soins de grande qualité offerts à toute la population.

Cette conclusion est à la fois une reconnaissance de politique réelle qui pose un certain nombre de problèmes quant aux risques découlant du

passage d'un système social à l'autre. Cette transition nécessitera une attention particulière mais, avant de coter le gouvernement, attendons de voir à travers ses projets s'il suit une véritable politique sociale dans la tradition de celle qui a fait de la Belgique un pays où il y a moins de pauvres qu'ailleurs et où la dualité est moindre que dans les pays voisins.

01.06 **Minister Frank Vandenbroucke:** Mijnheer de voorzitter, zowel mevrouw D'Hondt als de heer Viseur hebben verwezen naar het akkoord dat tot stand is gekomen in de nationale commissie geneesheren-ziekenfondsen. Ik heb mijn medewerkers gevraagd om de leden van de commissie voor de Sociale Zaken meteen de volledige tekst van dat akkoord en van mijn begeleidend persbericht ter beschikking te stellen. Ik ga er dus van uit dat u dat vandaag nog zult ontvangen, maar dadelijk zal ik nog wel enkele kopies beschikbaar stellen voor wie het graag zou zien.

Ten eerste, ik meen dat er misschien een verduidelijking moet worden gegeven ten aanzien van wat mevrouw D'Hondt heeft gezegd. U zult zich herinneren, mevrouw D'Hondt, dat ik een aantal maanden geleden in de commissie voor de Sociale Zaken en voor de Volksgezondheid heb gezegd dat de regering de actoren zelf, dus de artsorganisaties en de ziekenfondsen, heeft uitgenodigd om een definitieve regeling te treffen met betrekking tot het probleem van de supplementen dat nu al zo lang aansleept. De regering verkoos een goede regeling te krijgen in overleg en op basis van een akkoord, liever dan op basis van wetgeving in te grijpen. Dat was een moeilijke uitdaging voor de partners en het heeft lang geduurd, maar ten slotte is er een akkoord tot stand gekomen dat volledig beantwoordt aan deze vraag. Het akkoord houdt wel in dat wij de bestaande wettelijke bepalingen zouden vervangen door nieuwe wettelijke bepalingen, waarbij onder meer wordt gesteld dat er voor niet-geconventioneerde artsen een verbod is op ereloon-supplementen in twee- en meerpersoonskamers voor sociaal zwakke categorieën, zoals mensen met WIGW-voorkeurtarief en mensen die recht hebben op de sociale franchise. De Koning kan deze categorieën nog uitbreiden als hij dat zou wensen, daarmee zijn de actoren in de commissie het eens.

Ten tweede, zouden wij wettelijk moeten vastleggen dat er een informatieplicht is van de ziekenhuizen aan de ziekteverzekering en de ziekenfondsen met betrekking tot de maximale

honoraria die kunnen worden gevraagd in de ziekenhuizen. Dat is een uiterst belangrijke doorbraak, want dat geldt dan ook voor de niet geconventioneerden.

Ten derde, moeten patiënten in een ziekenhuis op voorhand schriftelijk geïnformeerd zijn over supplementen die zouden worden gevraagd.

Ten vierde, zouden wij bij wet moeten vastleggen dat elk ziekenhuis moet garanderen dat een patiënt kan worden verzorgd aan de tarieven opgenomen in de conventie. Dit is een nieuw wetgevend dispositief dat in de plaats zou komen van het bestaande wetgevende dispositief, destijds ingevoerd op initiatief van de volksvertegenwoordigers Vermassen en Lenssens, beiden ondertussen geen lid meer van deze Kamer. Hun werk heeft inderdaad dit belangrijke effect gehad dat er nu een duurzaam akkoord is gekomen. Wij zullen die bestaande bepalingen op suggestie van de partners wel vervangen door nieuwe bepalingen. Dat is goed en dat komt overeen met het engagement dat de regering heeft aangegaan. Die kwestie bevat veel details. Ik zal hopelijk in de loop van de dag de leden van de commissie voor de Sociale Zaken de tekst officieel kunnen laten bezorgen, zodat zij meteen geïnformeerd zijn. De tekst staat overigens ook al te lezen op mijn website, maar ik neem aan dat men nu in de vergadering moet zijn en niet de website kan consulteren. Ik zal straks ook wel enkele kopies bij de hand hebben voor de zeer geïnteresseerde leden, zodat ik die meteen kan overhandigen.

De **voorzitter**: Mijnheer de minister, u kondigt zaken aan die nog moeten komen.

01.07 **Greta D'Hondt (CVP)**: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, mijn dank voor die toelichting. Uiteraard was mijn uiteenzetting ook in die zin bedoeld. Het is niet neutraal, mijnheer de minister. De zeldzame collega's die hier nog zitten en die mee hebben onderhandeld op het kabinet van de toenmalige minister van Sociale Zaken, weten in hoeveel beurten wij tot dit moeizame evenwicht zijn gekomen dat nu de wet uitmaakt, en welke moeite wij hiervoor hebben gedaan. Ik denk dat de heer D'hondt, mevrouw Cahay, de heer Goutry, mevrouw Pieters, de heer Delizée en ik daar nog bij waren. Hopelijk zullen wij de gelegenheid krijgen voor de definitieve beslissing om dit nog eens te bekijken. De nationale commissie geneesheren-ziekenfondsen vraagt voor een niet onbelangrijk psychologisch deel dat wij als wetgever terugkomen op wat wij in eer en geweten hebben gemeend te moeten doen.

Wellicht zullen wij nog de gelegenheid krijgen deze materie te bespreken - dat hoop ik althans - maar gezien de moeilijke totstandkoming van dit akkoord, waarschuw ik voor een te snelle opheffing van de wet.

01.08 Minister **Frank Vandenbroucke**: Mijnheer de voorzitter, ik dank mevrouw D'Hondt omdat zij ons herinnerde aan het belang van deze kwestie, alsook voor de serene manier waarop zij deze aangelegenheid wenst te behandelen.

Voor alle duidelijkheid, nog dit. De regering verzocht de artsen en de ziekenfondsen, op basis van een akkoord, een regeling uit te werken die tariefzekerheid biedt. Ik geef steeds de voorkeur aan een akkoord dat de goedkeuring van betrokkenen en van mijzelf wegdraagt, boven een geforceerde regeling op basis van de wetgeving, die permanent aanleiding geeft tot conflicten. Uiteraard zullen de zaken moeten worden besproken.

De regering legde betrokkenen een moeilijke taak op en in de commissie werd vaak genoeg gevraagd hoever het daarmee stond. Welnu, de taak is klaar en volgens mij goed vervuld.

De commissie voor de Sociale Zaken steunde de regering terzake. Destijds bracht ik de commissieleden onmiddellijk op de hoogte van de beslissing van de Ministerraad in dat verband, en deze werd goed onthaald. Er werd dus gewacht tot de partners hun taak beëindigden. Dit is thans volbracht en daarmee moet uiteraard rekening worden gehouden.

Bij een andere gelegenheid, mijnheer de voorzitter, zullen wij ongetwijfeld nog discussiëren over deze zaak.

Ik wens mij hoe dan ook te verontschuldigen voor de vertraging die werd opgelopen tijdens dit debat omwille van dit onderwerp, maar het gaat om belangrijke actualiteit waarnaar twee leden verwezen.

Later zal ik volledige informatie verstrekken over de details van het akkoord dat tot stand kwam, waarna erover kan worden gedebatteerd.

De **voorzitter**: Mijnheer de minister, dit was een constructief gesprek over een actuele materie.

Mijnheer Bultinck, gelieve mij te verontschuldigen voor deze vertraging, maar ik geef u nu meteen het woord.

01.09 Koen Bultinck (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, dames en heren ministers, tijdens deze plenaire vergadering wordt gedebatteerd over de beleidsbrieven en de begrotingen met betrekking tot Sociale Zaken, Volksgezondheid, Leefmilieu en Pensioenen.

Ik zal mij beperken tot de bevoegdheidsdomeinen van minister Aelvoet enerzijds en van minister Vandenbroucke anderzijds. Mijn collega Guy D'haeseleer zal zich later meer toespitsen op de bevoegdheidsdomeinen van minister Onkelinx.

Alvorens dieper in te gaan op een aantal thema's, stel ik vast dat de fundamentele discussie over de grondige hervorming van het sociaal zekerheidsstelsel niet meer wordt gevoerd. Met de aantreding van deze paarsgroene regering werd het fundamenteel debat herleid tot het lanceren van de term actieve welvaartsstaat.

Mijnheer de voorzitter, ik was van plan mij even meer specifiek te richten tot de collega's van de VLD, maar zoals zo vaak schitteren zij ook vandaag door hun afwezigheid.

De **voorzitter**: Mijnheer Bultinck, mijn achtbare en illustere voorganger, de heer Van Acker, zei over het toen reeds betreurenswaardige absenteïsme, in zijn kernachtige taal, en ik citeer: "S'ils ne sont pas ici, c'est qu'ils sont ailleurs".

01.10 Koen Bultinck (VLAAMS BLOK): Wij zullen ervan uitgaan, mijnheer de voorzitter, dat zij andere belangrijke plichtplegingen hebben.

Waar is de tijd dat zij, onder leiding van Pierre Chevalier, in maart 1994 een congres hielden over de nieuwe sociale zekerheid en het voorwaar aandurfd en een gedeeltelijke privatisering van de sociale zekerheid voor te stellen en een opdeling in drie takken, zijnde een beroepsverzekering, een gezondheidsverzekering en een volksverzekering.

Voor zover wij tegenwoordig nog een liberale interventie horen over de sociale zekerheid, is er van het taalgebruik uit de jaren negentig alvast niets meer over. Blijkbaar onderschrijven zij de actieve welvaartsstaat.

Het andere fundamentele debat over de financiering van de sociale zekerheid wordt evenmin gevoerd. Op de vraag of deze financiering blijvend moet gebeuren via bijdragen die drukken op de arbeidskost of via algemene middelen, wordt niet meer geredetwist.

Met deze regering die de zogenaamde communautaire pacificatie predikt, is een debat over een tweepijlersysteem binnen de sociale zekerheid en een overdracht van een aantal sectoren in de sociale zekerheid naar de gemeenschappen terug naar af. Ondanks het feit dat vorig jaar in het Vlaams Parlement een grote consensus bestond om grote delen van de sociale zekerheid te defederaliseren, lijkt vandaag dit thema opnieuw taboe. Als Vlaams-nationale partij kunnen we niet anders dan dit betreuren.

Na deze algemene beschouwingen zou ik toch graag wat dieper ingaan op een aantal thema's die in de respectievelijke beleidsbrieven worden aangereikt. Net zoals vorig jaar gaat in de beleidsbrieven dit jaar nogal wat aandacht naar de eerstelijnsgezondheidszorg. Ook nu is er sprake van aanzetten tot echelonnering. Het Vlaams Blok erkent zeer duidelijk de voordelen van een echelonnering op het vlak van kwaliteitsverhoging aangezien de huisarts de patiënt beter kent dan wie ook en meestal ook zijn familiale achtergrond en zijn leef- en werkomgeving kent. Het Vlaams Blok is daarentegen geen voorstander van een verplichte echelonnering. Voor ons is essentieel dat alle niveaus betaalbaar blijven en dat het raadplegen van een specialist niet het voorrecht wordt van een gegoede klasse.

Daarnaast wil ik wijzen op de vaagheid van de beleidsnota van de minister van Volksgezondheid als ze het heeft over de vorming van eenduidige zorgregio's waarbij zou worden verder gebouwd op bestaande gemeenschapsstructuren. Oorspronkelijk konden we ons niet van de indruk ontdoen dat de minister met een betere structurering van de eerste lijn op termijn de verplichte vorming van groepspraktijken op het oog had. Uit de commissiewerkzaamheden onthouden we echter dat dit niet de intentie is van minister Aelvoet. Vanuit onze hoek, mevrouw de minister, zullen we alvast scherp toekijken dat in deze de vrije keuze van patiënt en arts gegarandeerd blijft.

Wat het nieuwe ziekenhuisbeleid betreft, kunnen wij ons terugvinden in een concept waarbij gesteld wordt dat er nood is aan een zorgcontinuüm voor, tijdens en na het ziekenhuisverblijf. Ook een verschuiving van financiering die eerder gericht was op structuren naar een financiering die meer oog heeft voor de activiteiten omtrent de patiënt kan de goedkeuring van het Vlaams Blok krijgen.

Ik wil toch een aantal specifieke punten in dit debat onder de aandacht brengen. Ten eerste willen we de minister nogmaals op het hart

drukken dat als de plaats van de patiënt in het ziekenhuis aan de orde is, we er ook op rekenen dat er opgetreden wordt tegen Brusselse openbare ziekenhuizen die de taalwetgeving niet respecteren. Ik wil hier geenszins vooruitlopen op het debat over de conceptnota patiëntenrechten dat we ongetwijfeld begin januari zullen voeren. Op dat ogenblik zullen we trouwens ook de discussie moeten voeren of het hier wel uitsluitend om een federale bevoegdheid gaat. Ik denk in deze onder andere aan het dossier van de klachtenbemiddeling. Het recht om in zijn eigen taal geholpen te worden is een fundamenteel patiëntenrecht.

Ten tweede zou ik in dit dossier willen terugkomen op de akkoorden tussen de ziekenhuizen. Uiteraard is ook het Vlaams Blok gewonnen voor een zuinig en verantwoord financieel beheer in de ziekenhuissector. In die zin zijn wij niet per definitie tegen de samenwerkingsvormen tussen diverse ziekenhuizen die behoren tot verschillende ideologische zuilen. Naast het behoud van de keuzevrijheid van de patiënt, vragen we dat ook de nodige aandacht naar de typische eigenheid van ieder ziekenhuis zou gaan. Dit dossier van zinvolle en noodzakelijke schaalvergroting mag niet leiden tot de creatie van ziekenhuisfabrieken. De mens, de patiënt moet centraal blijven en mag niet herleid worden tot een nummer. De fusieoperatie van de jongste jaren moet volgens ons dan ook met argusogen worden gevolgd. In die zin waren we dan ook verheugd dat tijdens de commissiewerkzaamheden de minister van Volksgezondheid inderdaad aankondigde dat er een ontwerp van koninklijk besluit in de maak is, waarbij met betrekking tot de fusie vanaf 2002 een beperking tot 700 bedden zou worden doorgevoerd.

In ondergeschikte orde zou ik u toch willen vragen, mevrouw de minister, wat uw houding is met betrekking tot de klacht van vier Vlaamse ziekenhuizen die naar de Raad van State stappen wegens discriminatie. Concreet voelen ze zich onrechtvaardig behandeld door de overheid. Hoewel ze aan alle voorwaarden voldoen, mogen ze geen modern radiologisch NMR-toestel installeren.

De overheidsregels uit 1998 zijn blijkbaar onduidelijk zodat uw collega van Volksgezondheid op Vlaams niveau, minister Vogels, bevoegd voor de erkenningen, uitleg vroeg aan u als federale collega. U antwoordde dat dit jaar slechts 6 extra toestellen in Vlaanderen mogen worden geplaatst, terwijl 10 ziekenhuizen aan de voorwaarden voldoen. Graag hadden we van u vernomen wat in

deze materie uw concrete houding is.

In dit debat over volksgezondheid moeten wij uiteraard ook over het gestuntel van deze regering inzake het drugsbeleid spreken. In uw beleidsnota kondigt u nog aan dat de federale drugsnota tegen november zou worden afgerond en vervolgens door de regering zou worden voorgesteld. Ondertussen weet ieder van ons veel beter. Dit land is sinds mei 1998 reeds gezegend met een richtlijn van de procureurs-generaal waarbij het bezit van cannabis met het oog op eigen gebruik een wanbedrijf is waaraan de laagste prioriteit in het vervolgingsbeleid wordt gegeven. Blijkbaar wil deze regering in het legaliseren van softdrugs nog verdergaan. Het is allicht overbodig te zeggen dat het Vlaams Blok de regering in deze materie niet wil volgen. Blijkbaar kon ook de rijkelijk betaalde communicatiestrategie Slangen niet verhinderen dat de communicatie rond het drugsbeleid volledig uit de hand liep. De topactoren in dit debat, de ministers Aelvoet en Verwilghen, senator Frans Lozie en een voor drie dagen aangeduide perswoordvoerder, konden niet verhinderen dat door een samenspel van misschien wel goedbedoelde naïviteit en gauchistisch fetisjisme, na het immigratiedebat nu ook het drugsdebat de tweede grote uitschuiver van de regering dreigt te worden.

Ten slotte wil ik in dit verband nog even terugkomen op het aangekondigd koninklijk besluit met betrekking tot het medisch gebruik van cannabis. Het Vlaams Blok verklaart nogmaals zeer duidelijk dat medisch gebruik van cannabis wat ons betreft inderdaad kan, maar even duidelijk zullen we erop toezien dat het medisch gebruik niet als schijnargument wordt gebruikt om alle gebruik van cannabis te legaliseren.

Met betrekking tot het preventiebeleid inzake gezondheidszorg kunnen we niet anders dan erop wijzen dat dit hoofdzakelijk een gemeenschapsaangelegenheid is. In die zin waren we verbaasd zowel uit de mond van de minister van Volksgezondheid als de minister van Sociale Zaken te horen dat er pas schot in dit preventiedossier kwam op het ogenblik dat het federale niveau een tandje bijzette. Hierbij vragen we ons af of het de bedoeling was van de federale ministers om hun gemeenschapscollega's op de vingers te tikken. Uiteraard kunnen wij het beleid op inhoudelijk vlak volledig onderschrijven. Ik denk bijvoorbeeld aan de campagne rond borstkankerpreventie of de campagne die op het terugdringen van antibioticagebruik is gericht.

In deze begroting valt zeer duidelijk de zeer grote

budgetverhoging voor de ziekteverzekering op. Reeds bij eerdere besprekingen van sociale programmawetten lieten we onze kritiek acteren met betrekking tot de aanpassing van de groeinorm van 1,5 tot 2,5%. Toen maakten we al duidelijk dat het Vlaams Blok zijn twijfels had over de aangekondigde strikte begrotingsdiscipline. Met de budgetverhoging in de ziekteverzekering van 500 miljard in 2000 naar ruim 542 miljard in 2001 krijgen we achteraf uiteindelijk gelijk. Bovendien trekt de regering nogmaals ruim 22 miljard uit voor prioritaire projecten. Als sociaal voelende partij is deze budgetverhoging voor ons aanvaardbaar, maar we moeten toch de vraag durven stellen of al die nieuwe initiatieven budgettair nog wel beheersbaar blijven. Vorig jaar onderschreven we zeer uitdrukkelijk de bijkomende middelen voor palliatieve zorg en chronisch zieken. In dat kader hebben we toen ook de bemerking gemaakt dat het niet de bedoeling mag zijn van de federale overheid om in concurrentie te treden met het in Vlaanderen uitgewerkte decreet op de zorgverzekering.

Als we twee specifieke prioriteiten even bekijken, zien we dat in een bijkomend bedrag van 195 miljoen voor de logopediesector is voorzien. We zijn verheugd over het feit dat het honorarium van de logopedisten nu stapsgewijze zal kunnen worden verhoogd en aldus kan worden afgestemd op de honoraria van andere paramedici.

Voor de toewijzing van 150 miljoen frank om het verschil in terugbetalingen door het RIZIV op te heffen tussen abortussen, uitgevoerd in gespecialiseerde centra en deze uitgevoerd in ziekenhuizen, kan de minister daarentegen uiteraard niet op onze steun rekenen.

Als we zeggen dat de begroting van de ziekteverzekering drastisch wordt verhoogd, dan moeten we daar logisch aan vastkoppelen dat in het dossier van de Noord-Zuidtransfers alles jammer genoeg bij het oude blijft. Inderdaad, wat het vierde rapport-Jadot betreft stelt minister Vandenbroucke in zijn beleidsnota – ik citeer -: "Men moet in feite concluderen dat verschillen tussen de grote regio's van het land een afgeleide zijn van hardnekkige en systematische praktijkverschillen tussen individuele verstrekkers. De vraag of die verschillen gerechtvaardigd zijn blijft open en het is voorbarig daaromtrent een standpunt in te nemen". Verder lees ik: "De problematiek van verschillen in medische praktijk werd in het verleden nooit systematisch aangepakt. In de eerste plaats is het noodzakelijk deze verschillen in kaart te brengen. Op dat vlak ben ik van plan op korte termijn werk te maken

van het operationaliseren en beschikbaar stellen van twee belangrijke gegevensbanken". Impliciet geeft de minister hiermee aan dat de heer Jadot schromelijk in zijn wettelijke opdracht tekort is geschoten. Tegelijk laat hij verstaan dat wij geen snelle bijsturing moeten verwachten met betrekking tot de transfers van Noord naar Zuid inzake de sociale zekerheid. In dit verband verwijs ik naar de recente studie van twee KBC-economen, de heren Edwin De Boeck en Johan Van Gompel, die nogmaals bevestigen dat ook in 1999 alleen al in de sector van de sociale zekerheid er een transfer van ongeveer 110 miljard vanuit Vlaanderen naar Wallonië en Brussel plaatsvond. Daaruit blijkt ook dat de snelle veroudering van de Vlaamse bevolking de transfers slechts zeer beperkt afremt. Met andere woorden, Vlaanderen mag nog decennialang betalen en ondertussen wachten we vol ongeduld op beleidsdaden van de bevoegde ministers.

Met betrekking tot het sociaal akkoord van 1 maart 2000 blijft het Vlaams Blok bij zijn vrees dat het voor de verpleegkundigen onvoldoende is om het tekort aan deze beroepskrachten op te vangen. De verhoging van de lonen tot de ziekenhuisbarema's, een arbeidsduurvermindering vanaf 45 jaar en het opstarten van een opleidingsproject voor 600 minder gekwalificeerden zijn naar ons aanvoelen slechts een druppel op een hete plaat. Ik herhaal namens mijn partij ons pleidooi voor de herwaardering van het beroep van verpleegkundige. Dit betekent in concreto dat deze beroepsgroep een betere verloning verdient en dat mogelijkheden moeten worden onderzocht om de werkdruk te verminderen. De verpleegkundigen verdienen meer dan de aalmoes die zij nu van de paarsgroene regering krijgen.

We hebben er geen moeite mee te erkennen dat de ministers er inderdaad in geslaagd zijn de moeilijke onderhandelingen met de farmaceutische sector tot een goed einde te brengen. Reeds tijdens het themadebat Geneesmiddelenbeleid op 28 maart van dit jaar stelde ik namens de Vlaams Blok-fractie dat wij ons konden terugvinden in de beleidskeuzes van de ministers om het voorschrijven van generische geneesmiddelen te stimuleren. Nu wordt in een procedure voorzien om bij budgettaire ontsporing de farmaceutische industrie tot de recuperatie te laten bijdragen. Zolang de patiënt of de apotheker hier niet moet voor opdraaien, is er voor ons geen enkel probleem.

In het kader van de beleidsvoorbereiding wordt een betere samenwerking tussen de administratie

Volksgezondheid en het RIZIV als noodzakelijk omschreven. Naast de bestaande technische cel, de geneesmiddelencel en de informatiecel wordt voor 2001 de cel voor permanente doorlichting van de nomenclatuur aangekondigd. Ook al is deze zeker nodig, toch onderstreep ik dat het Vlaams Blok er de voorkeur aan geeft om eerst de bestaande organen van het RIZIV grondig te inventariseren en te analyseren. Wanneer blijkt dat een aantal commissies niet functioneert of overbodig is, dan moet men ook de moed opbrengen die weg te snoeien. Uit de bespreking van het rapport-Peers bleek trouwens dat in het RIZIV niet minder dan 150 commissies, comités en raden opgericht zijn. Dit is overduidelijk van het goede te veel.

Cynisch gesteld, zouden we kunnen zeggen dat de nieuwe regeringscommissaris, in opvolging van Freddy Willockx, zijn handen meer dan vol zal hebben aan de vereenvoudiging van de Sociale Zekerheid. Waar men voor Freddy Willockx telkens weer een nieuwe invulling van zijn functie moest vinden, zal Robert Voorhamme als getipte nieuwe regeringscommissaris allicht geruime tijd niet het risico lopen technisch werkloos te zijn.

In deze bespreking kunnen we uiteraard ook niet voorbijgaan aan de werkzaamheden van de werkgroep Cantillon. Enige tijd geleden werd professor Bea Cantillon samen met een ploeg experts aan het werk gezet om na te gaan in welke mate het sociaal zekerheidsstatuut van de zelfstandige kan groeien naar het statuut van de werknemer. We stellen vast dat de aankondigingen van een aantal ministers in deze toch schril afsteken tegen wat voorzien is in de begroting voor 2001. Ooit noemde de minister van Middenstand een bedrag 10 miljard frank. In de begroting voor 2001 is echter maar 900 miljoen frank uitgetrokken.

Als we rekening houden met de 3 miljard die nodig zijn voor het optrekken van de minimumpensioenen voor zelfstandigen en met de maatregelen voor arbeidsongeschiktheid en kinderbijslag, komt daar nog ongeveer 1,3 miljard bij. Zeer vaak lijkt de minister van Sociale Zaken in deze de concurrent van de minister van Middenstand. Mijnheer de minister, ik denk dat dit allesbehalve bevorderlijk is voor de goede afloop van het naar elkaar groeien van beide socialezekerheidsstelsels.

Ook de gelijkschakeling van de kinderbijslag voor het eerste kind van een zelfstandige met dat van een werknemer, blijft voor ons essentieel. De verhoging met 600 frank is voor ons dan ook een

te beperkte eerste stap.

Uit het dossier over de sociale bescherming van vergeten groepen, stellen wij vast dat ook nu weer een sociaal statuut voor de erkende en gesubsidieerde onthaalouders wordt aangekondigd. Uiteraard is ook het Vlaams Blok gewonnen voor een kwalitatief hoogstaande kinderopvang. Dat is voor ons echter zeer duidelijk een gemeenschapsbevoegdheid. Wij zullen erop blijven wijzen dat bijna alle groepen een sociaal statuut krijgen, behalve de ouders die ervoor kiezen zelf voor hun eigen kinderen te zorgen. Als deze regering blijft weigeren om een opvoedersloon voor de thuiswerkende ouder in te voeren, creëert zij een nieuwe discriminatie tussen onthaalouders, die andermans kind opvangen, enerzijds en ouders, die voor hun eigen kinderen zorgen anderzijds. Dit kan toch niet de bedoeling van deze regering zijn?

Ook wordt in de beleidsbrief gesproken over het sociaal statuut van de meewerkende echtgenoot van een zelfstandige. Uiteraard draagt dat onze goedkeuring weg. Daardoor komen we echter zeer dicht in de buurt van de discussie over de individualisering van de socialezekerheidsrechten. Er bestaan reeds zeer veel afgeleide rechten, rechten die iemand haalt uit zijn verwantschap en waarvoor hij of zij zelf niet heeft gewerkt. De zogenaamde vrouwenbeweging wil al langer af van deze afgeleide rechten, omdat deze rechten de afhankelijkheid van de vrouwen aan de mannen zouden stimuleren. Als traditionele gezinspartij waarschuwen wij toch voor die eventuele afschaffing van de afgeleide rechten. Een thuiswerkende ouder geniet op dit ogenblik afgeleide rechten via de werkende partner. Het kan toch niet de bedoeling zijn dat precies op het moment dat men voor alle groepen een verbeterde sociale bescherming aankondigt, men de thuiswerkende ouder de afgeleide rechten afneemt. Graag had ik dan ook van de minister van Sociale Zaken vernomen hoe hij staat tegenover een verregaande individualisering van de sociale zekerheidsrechten.

Als we de pensioensector nauwkeuriger bekijken, zien we in eerste instantie het Zilverfonds. Het Vlaams Blok stelde reeds dat zij geen probleem heeft met een spaarzame overheid die aan schuldafbouw doet. Dat staat echter wel in contrast met de Sinterklaaspolitiek die deze regering in haar eerste jaar voerde.

Ondertussen hebben we gezien dat de regering haar ambities met betrekking tot het Zilverfonds reeds wat terugschroefde. Waar men

oorspronkelijk alle gevolgen van de vergrijzing voor de sociale zekerheid wou oplossen via het Zilverfonds, wil men dit fonds nu enkel nog aanwenden om het wettelijk pensioen veilig te stellen. De vraag rijst of de regering nu echt denkt dat het pensioenprobleem opgelost zal worden door het oprichten van dit fonds. Vanuit onze hoek blijven wij trouwens bezwaar aantekenen tegen het verankeren van het Zilverfonds in de federale sociale zekerheid. Zeker nu de eerste inkomsten van dit fonds moeten komen uit de opbrengsten van de licenties voor de mobilofonie van de derde generatie en niet uit sociale bijdragen is er geen enkel argument voor het betonnen van dit fonds binnen de sociale zekerheid. Integendeel, we zien dit als een handige zet om de discussie over de overheveling van delen van de sociale zekerheid naar de gemeenschappen nog voor vele tientallen jaren te blokkeren. Dat is een van de redenen waarom het Vlaams Blok niet echt warm loopt voor het Zilverfonds. Tot onze tevredenheid stellen wij trouwens vast dat wij met onze kritiek niet alleen staan. Ik verwijs hierbij onder andere naar de studiedienst van de KBC die het Zilverfonds met goede argumenten afdoet als een zwak budgettair disciplineringsinstrument.

Met betrekking tot de tweede pijler moeten wij vaststellen dat de regering nu ook het aanvullend sectoraal pensioenstelsel gaat stimuleren. In eerste instantie kan het Vlaams Blok dit als positief beschouwen, ook al omdat het een stelsel is dat vooral werkt op basis van het kapitalisatiestelsel in plaats van het repartitiestelsel. We zien de minister van Sociale Zaken graag op papier zetten dat: "transparantie en regelmatige en duidelijke informatie over bijvoorbeeld de evolutie van het rendement, de kostenstructuur, de berekening van de winstdeelname enzovoort een van de eerste vereisten zijn met betrekking tot de sectorale pensioenfondsen". De minister zal het ons niet kwalijk nemen dat we bij dergelijk goedbedoeld proza even onze wenkbrauwen fronsen vanuit onze parlementaire ervaring met de fondsen voor bestaanszekerheid. Wat ons betreft, moeten deze sectorale pensioenfondsen los komen te staan van de fondsen voor bestaanszekerheid. De onduidelijke geldstromen van deze laatste maken een duidelijke controle onmogelijk en zouden het project met betrekking tot de tweede pensioenpijler reeds op voorhand hypothekeren en discrediteren. Met betrekking tot de ambtenarenpensioenen kondigt de minister van Pensioenen inderdaad een aantal technische wijzigingen aan. Mijnheer de minister, graag hadden we van u vernomen welke aanpassingen u overweegt. Overweegt u al dan niet om te gaan

schuiven met of foeteren aan de perequatieregeling die typisch is voor de ambtenarenpensioenen? Dit is immers een cruciaal gegeven in het dossier van ambtenarenpensioenen.

Mijnheer de voorzitter, dames ministers, mijnheer de minister, collega's, graag had ik deze uiteenzetting over de begroting voor Sociale Zaken, Volksgezondheid en Pensioenen afgesloten met een eerder politiek-filosofische bedenking. In de beleidsvisies valt telkens op dat men naast het fenomeen van de vergrijzing onvoldoende aandacht schenkt aan een aantal andere maatschappelijke evoluties die repercutes hebben op het algemeen sociaal en gezondheidsbeleid. Het stijgend aantal eenoudergezinnen en alleenstaanden en de ontrafeling van de gezinsbanden vormen een onrustwekkend fenomeen. Het formuleren van principes van familiale mantelzorg en thuiszorg is uiteraard zeer goed. Als men echter niet gelijktijdig de moed heeft om te pleiten voor het herwaarderen van het traditionele gezin en de familiebanden, als men niet de moed heeft om een pleidooi te houden voor een volwaardig statuut en een volwaardige verloning voor de thuiswerkende ouder, dan blijven de intenties met betrekking tot thuiszorg, familiale ziekenzorg en dergelijke slechts mooie bespiegelingen zonder realiteitswaarde. Men kan bijvoorbeeld als alleenstaande ouder onmogelijk zijn werk opgeven om voor een van zijn ouders te zorgen in een terminale fase. Palliatieve thuiszorg blijft hierdoor een mooie theorie die echter praktisch onhaalbaar wordt. Vandaar dat we zo sterk het gemis aanvoelen aan enige aandacht voor een echt gezinsbeleid dat wel degelijk ook repercutes heeft op de sociale zekerheid en de betaalbaarheid ervan.

Tot hier de enkele beschouwingen die onze fractie wou formuleren bij de begroting voor Sociale Zaken, Volksgezondheid en Pensioenen.

De **voorzitter**: Mijnheer Bultinck, ik zal straks de Conferentie van voorzitters voorzitten en de vice-voorzitter, de heer Henry, zal mij hier vervangen.

01.11 **Pierrette Cahay-André** (PRL FDF MCC): Monsieur le président, je vais enfin pouvoir expérimenter cette nouvelle tribune. Mais la télévision n'est pas présente...

Le **président**: Mais vous ne venez quand même pas parler pour la télévision!

01.12 **Pierrette Cahay-André** (PRL FDF MCC):

Certainement pas après les heures que j'ai passées en commission dans cette assemblée. Si j'étais venue pour la télévision, je n'y aurais pas passé autant d'heures qui étaient d'ailleurs très instructives.

01.13 Luc Goutry (CVP): Mijnheer de voorzitter, wij hebben inderdaad tot in de nachtelijke uren intens aan de begroting gewerkt. Het incident ontstond door uw dierbare collega's, voornamelijk de heer Anthuenis, van de VLD. Ik betreur dat de mensen van de VLD, die de hoofdtoon in de regering voeren, deze voormiddag in deze vergadering totaal afwezig zijn. Ik wil dit graag in het verslag genoteerd zien.

De **voorzitter**: Mijnheer Goutry, ik kan u geen ongelijk geven.

01.14 Pierrette Cahay-André (PRL FDF MCC): Monsieur Goutry, je vous comprends et j'étais à vos côtés travaillant de nombreuses heures. Mme D'Hondt a félicité Mme Onkelinx pour ses réponses bien argumentées à trois heures du matin! Nous étions stupéfaits de sa fraîcheur à cette heure tardive.

Le **président**: Vous n'avez pas connu M. Dehousse, madame.

01.15 Pierrette Cahay-André (PRL FDF MCC): Monsieur le président, je l'ai connu parce qu'il est liégeois. Nous avons en tout cas beaucoup admiré la résistance de notre ministre de l'Emploi.

Monsieur le président, madame la vice-première ministre, monsieur le ministre, chers collègues, j'aborderai surtout le volet sécurité sociale et emploi.

Nous nous réjouissons de la mesure prise par le gouvernement pour libérer la sécurité sociale de ses dettes. En effet, il faut rappeler que ces dettes, pour le régime des travailleurs salariés, s'élèveront fin 2000 à 34 milliards de francs belges, tandis que les dettes du régime des travailleurs indépendants atteindront 23,5 milliards.

Comme le ministre des Affaires sociales et des Pensions nous le faisait remarquer, un Etat social actif doit garantir à tous un haut niveau de protection sociale aujourd'hui et à l'avenir. En reprenant intégralement les dettes de la sécurité sociale, le gouvernement entend renforcer de manière durable la situation financière de la sécurité sociale ainsi que la confiance de la population.

Nous ne pouvons qu'approuver cet objectif louable qui permettra, à l'avenir, de dégager les deux régimes du paiement des intérêts des emprunts.

Président: Jean-Pol Henry, premier vice-président.

Voorzitter: Jean-Pol Henry, eerste ondervoorzitter.

Je voudrais maintenant aborder le chapitre de la protection sociale en faveur des catégories oubliées: les artistes, les conjoints aidants des travailleurs indépendants, les gardiennes et gardiens d'enfants.

Nous souhaitons insister sur le fait que cela fait des années qu'une protection sociale adéquate leur fait défaut. Quand on considère la déclaration gouvernementale et les notes de politique générale, on peut dire que ce gouvernement a décidé de s'attaquer, aujourd'hui, au cœur du problème des catégories oubliées. La tâche sera ardue, nous en convenons, mais il faut avancer, il ne faut plus se contenter de déclarations de bonnes intentions qui engendrent à terme peu d'effets concrets. L'absence totale de statut pour ces personnes constitue un obstacle important à leur épanouissement au sein de notre société et nous devons y remédier.

Nous apprécions les mesures envisagées en matière de corrections sociales. La majoration des minima dans le secteur de l'invalidité, l'extension de la liste des maladies professionnelles, la lutte contre la pauvreté et la précarité sont autant de mesures contribuant à asseoir un haut niveau de protection sociale.

En ce qui concerne les problèmes démographiques que nous allons rencontrer, la charge future du vieillissement dans la sécurité sociale n'est plus à démontrer. Notre groupe s'est déjà exprimé en faveur du « fonds de vieillissement » lors de la discussion sur la déclaration gouvernementale. Celui-ci assumera entre 2010 et 2030 la couverture des régimes légaux de pension que viendra compléter le développement du deuxième pilier des pensions. A cet égard, le ministre des Pensions et des Affaires sociales reconnaît ce que nous avons toujours prôné, à savoir que le deuxième pilier jouera un rôle important dans l'ensemble de nos systèmes de protection sociale et plus particulièrement dans le maintien du niveau de vie. L'encouragement et le développement du deuxième pilier présentent l'avantage de responsabiliser chacun des acteurs face aux échéances de l'avenir en évitant de reporter sur

les générations plus jeunes la totalité du poids du coût des retraites futures. Cependant, il importera de rencontrer les obstacles majeurs qui expliquent la faiblesse du développement de ce deuxième pilier. Il conviendra de sensibiliser davantage toutes les couches de la population, d'assurer une meilleure transparence dans les différentes formules proposées et d'étendre le régime du deuxième pilier à une population beaucoup plus large. On devra s'orienter vers une généralisation progressive du deuxième pilier en assouplissant et en élargissant le champ d'application en faveur de catégories socioprofessionnelles qui n'en bénéficient pas encore aujourd'hui telles que les ouvriers, les fonctionnaires, les PME,...

Voilà, monsieur le président, mesdames et messieurs les ministres, chers collègues, les différentes remarques que ce volet sécurité sociale nous a inspirées.

J'en arrive maintenant au volet emploi de ce projet de budget.

La note de politique générale de Mme la ministre de l'Emploi présente trois grands axes de politique dans le cadre de l'exécution de ses missions pour les années à venir.

Trouver une meilleure harmonie entre la vie professionnelle et la vie hors travail, maintenir les personnes plus âgées plus longtemps dans l'emploi et enfin offrir une réelle chance aux personnes les moins favorisées sur le marché du travail sont des objectifs auxquels nous ne pouvons que souscrire.

Outre ces trois axes, d'autres efforts sont prévus, à juste titre d'ailleurs, notamment en faveur des jeunes, d'une adaptation des travailleurs à l'entrée dans la société de l'information et de la connaissance et enfin en faveur de l'égalité des chances.

Le gouvernement comptait sur une responsabilité des partenaires sociaux pour mener sa politique d'emploi et les impliquer de manière active dans ses choix. Il leur appartenait de la sorte de définir les modalités les plus adéquates pour la réalisation de ces objectifs. Les négociations y afférentes ont abouti à un accord interprofessionnel pour 2001 et 2002 et il faut s'en réjouir. Le gouvernement doit, dès lors, s'engager maintenant à apporter son aide à son exécution et le respecter.

En ce qui concerne, madame la ministre, votre volonté de développer l'esprit d'entreprise en

rendant la parafiscalité plus favorable à l'emploi, nous exprimons là notre total accord.

La réduction importante des cotisations sociales, en particulier celles qui visent les travailleurs aux salaires les plus bas, permettra à ces travailleurs d'avoir un réel intérêt à chercher activement du travail. D'un autre côté, cette mesure sera favorable aux employeurs qui pourront engager des travailleurs faiblement qualifiés.

Nous sommes tout à fait favorables également au développement des activités qui relèvent du secteur des services de proximité. Outre une meilleure satisfaction des besoins nouveaux, le développement de ces activités présente un autre avantage appréciable: la possibilité d'intégrer des personnes présentant un profil de qualifications insuffisant face aux exigences du marché et connaissant un chômage persistant, voire de très longue durée.

Les simplifications et les modernisations des obligations administratives des employeurs et des travailleurs sont plus que souhaitables. Il est, en effet, indispensable de supprimer les barrières auxquelles ceux-ci doivent faire face dans leur démarche.

J'en terminerai avec le concept de portefeuille de compétences qui est tout à fait novateur.

A mon sens, il a un objectif louable: permettre de reconnaître et de certifier les compétences, les savoir-faire et certaines formations acquises au cours de la carrière professionnelle. Mais ce nouveau concept nous amène toutefois à émettre des réserves, non sur le fond mais quant à son application, quant à la manière dont vous pourrez le faire appliquer. Je suis persuadée que vous y avez déjà réfléchi et que vous disposez de pistes pour la praticabilité de cet objectif que je partage totalement.

Monsieur le président, mesdames et messieurs les ministres, chers collègues, nous soutiendrons ce projet de budget et l'action du gouvernement, étant convaincus que la politique qu'il entend mener contribuera au développement d'un Etat social actif.

01.16 Annemie Van de Casteele (VU&ID): Mijnheer de voorzitter, dames ministers, mijnheer de minister, collega's, het is niet mijn bedoeling de debatten die gevoerd zijn in de commissies te herhalen. Het moet mij echter van het hart dat de besprekingen in de commissie niet normaal konden verlopen omwille van de laattijdigheid

waarmee de regering met deze belangrijke beleidsnota's naar het Parlement is gekomen en omwille van de manier waarop een aantal fracties en collega's de zaken in de commissies hebben geboycot. Nochtans zijn dit de belangrijkste beleidsnota's van deze legislatuur. Vorig jaar waren de ministers immers nog maar pas aangesteld. Ik vermoed dat de regering volgend jaar geen reeks nieuwe maatregelen uit de mouw zal schudden. Deze beleidsnota's geven dus de grote lijnen van het beleid weer, dat de verschillende ministers op hun departement willen uitzetten. Daarom was het debat ten gronde heel interessant, tenminste voor degenen die de moeite namen het te volgen.

Inzake de sociale zekerheid had ik het in de commissie over wat noodzakelijk is om in de toekomst een efficiënte en betaalbare sociale zekerheid te kunnen garanderen. Ik stelde ook de vraag of deze regering, alvorens knopen door te hakken, niet te veel beloftes heeft gedaan, waardoor men bij een aantal groepen valse hoop heeft gecreëerd. Het beste voorbeeld is de prijs van de liefde. Zelfs in onze huidige, gunstige economische context moet deze regering toch een aantal keuzes maken, vandaar mijn vraag aan de regering om meer te bezinnen voordat men bepaalde pistes lanceert. Ik sluit mij terzake aan bij Jos Geysels. Hij zei dat het veel beter is om na een genomen beslissing te communiceren. Dat is voor iedereen duidelijker en valse verwachtingen worden tegengegaan.

De gunstige economische context die deze regering meekreeg, nam de druk weg om zich vragen te stellen bij de financiering van het hele systeem van de sociale zekerheid. Ik heb in de commissie gezegd dat ik dit betreurt omdat een aantal structurele aanpassingen nodig zijn. De financiering van het hele systeem blijft immers al te zwaar doorwegen op arbeid alleen, waardoor een aantal mensen kunnen ontsnappen aan de solidariteit die zij eigenlijk zouden moeten opbrengen. Om diezelfde reden valt ook de druk weg om de discussie aan te gaan over de mogelijke federalisering van een aantal sectoren in de sociale zekerheid. De ministers die hier aanwezig zijn, waren daarvoor nooit vragende partij, maar ik verwijs naar de afwezige collega's van de VLD die in de vorige legislatuur terzake stoere taal spraken. Vandaag stellen wij echter vast dat het debat zou stilvallen ware het niet dat onder andere de discussies, die in het Arbitragehof op gang worden gebracht, ons opnieuw herinneren aan onze zeer ingewikkelde bevoegdheidsverdeling, waarvan de patiënten in de gezondheidszorg soms de dupe dreigen te

worden. Dat kan niet de bedoeling zijn. Een debat over een verdere overdracht van bevoegdheden naar de gemeenschappen moet ons inziens in de toekomst verder worden gevoerd. Wij zullen daar dan ook regelmatig op terugkomen.

Een ander element inzake de sociale zekerheid is de vraag van alle sectoren om niet telkens nieuwe maatregelen en plannen aan te kondigen, maar ook de bestaande maatregelen te harmoniseren en de administratieve verplichtingen te vereenvoudigen.

Mijnheer de minister, ik wil vermijden u vanmiddag nog apart een vraag te moeten stellen. Ik las de passage in de beleidsnota waarin u stelde dat er werk zou worden gemaakt van de administratieve vereenvoudiging in de sociale zekerheid en dat dit met de hulp van de zogenaamde vereenvoudigingsambtenaren van de administratie zou gebeuren. Daaruit bleek ook dat u terzake de hulp van de regeringscommissaris moet krijgen.

Ik had niet begrepen dat er een aparte regeringscommissaris nodig is voor de sociale zekerheid. Ik dacht dat er in opvolging van de heer Willockx een algemene commissaris zou aangesteld worden voor de administratieve vereenvoudiging van de hele administratie. Maar, wij weten allemaal dat de functie van regeringscommissaris eigenlijk bedoeld is om een aantal mensen het statuut te kunnen geven van mini-minister binnen de regering en om die mensen op die manier een cadeautje te kunnen geven. Nu blijkt dat het hier gaat over een regeringscommissaris voor de vereenvoudiging van de administratie in de sector van de sociale zekerheid, tenzij ik mij vergis. Daar is de vraag over gerezen, mijnheer de minister. Wordt het een regeringscommissaris toegewezen aan minister Van den Bossche voor de hele administratie, of is het iemand die zal toegewezen worden aan minister Vandenbroucke voor de sector Sociale Zekerheid?

01.17 Minister **Frank Vandenbroucke**: Daarover is nog helemaal niets beslist, mevrouw. Ik kan echt niet vooruitlopen op beslissingen van de regering met betrekking tot het aanstellen van een regeringscommissaris.

01.18 **Annemie Van de Casteele** (VU&ID): En u weet daar ook helemaal niets van? Ik kan mij dat moeilijk voorstellen want het is duidelijk dat het iemand van uw partij zal zijn. Of die dan bij minister Van Den Bossche of bij u terecht komt hangt waarschijnlijk af van de persoonlijke relaties. Als het iemand is die beter aansluit bij uw

profiel, dan zal die aan u toegewezen worden, zo begrijp ik het. Men heeft al een aantal namen gesuggereerd.

01.19 Minister **Frank Vandenbroucke**: Maar daar vergist u zich over. Dat mag u navragen bij de andere collega's. De Vlaamse socialisten hebben een goede verstandhouding in de regering; wij zijn bijna substitueerbaar, dus dat kan het probleem niet zijn. Ik denk echt dat het veel te vroeg is om die vraag te stellen. Er is daar nog geen enkele beslissing over genomen, er is ook geen enkele oriëntatie gegeven. Er is nog wel een beetje tijd. De heer Willockx is nog niet weg.

01.20 **Annemie Van de Casteele** (VU&ID): Ik zal mijn vraag anders stellen, mijnheer de minister. Vindt u het zinvol dat men iemand zoals de heer Voorhamme in een federale context gaat "parachuteren" om hier te komen helpen bij het vereenvoudigen van de administratie van de Sociale Zekerheid? In mijn ogen heeft hij namelijk helemaal geen voeling met die federale context, aangezien hij de laatste jaren actief is geweest in het Vlaams Parlement. Ik zal zeker niet ontkennen dat de heer Voorhamme de Sociale Zekerheid kent, maar de vraag is of het opportuun is om zo iemand naar hier te halen?

Hetzelfde vraag ik mij af voor mevrouw Van Asbroeck, een andere naam die wordt gesuggereerd. Is het opportuun dat men mevrouw Van Asbroeck, die in Brussel een beetje uit de boot is gevallen, naar hier zou halen om die taak op zich te nemen? Moeten wij wachten tot dat pakje onder de kerstboom is gelegd door de Socialistische Partij? Zal diegene voor wie het bestemd is dat dan uiteindelijk op kerstavond te weten komen, of met nieuwjaar misschien?

01.21 Minister **Frank Vandenbroucke**: De minister van gelijke kansen deelt mij informeel mee dat het opportuun is dat het een vrouw is.

01.22 **Annemie Van de Casteele** (VU&ID): Daar ben ik het mee eens. Maar het is natuurlijk ook wel erg, mevrouw de minister, dat men het statuut van regeringscommissaris moet gebruiken om een evenwicht te brengen in de federale regering omdat dat evenwicht er op dit moment niet is. Ik vind dat het statuut daarvoor ook niet misbruikt mag worden. Maar goed.

Mijnheer de minister, het heeft geen zin dat ik u deze namiddag verder het vuur aan de schenen probeer te leggen. Ik zal waarschijnlijk toch geen antwoord krijgen. Mijn collega mevrouw Brepoels was van plan om de eerste minister daarover te

ondervragen. Hij heeft zijn antwoord aan een collega meegegeven, dus we zullen afwachten of hij misschien beter weet dan u wie de gelukkige zal worden. Misschien deelt hij ons ook mee dat men tot inzicht is gekomen: dat een regeringscommissaris absoluut niet meer nodig is, dat men zal besparen en een regeringscommissaris minder zal aanduiden. Dat was eigenlijk de kern van mijn vraag. Ik heb bewondering voor u als minister van Sociale Zaken. Hebt u zo'n regeringscommissaris eigenlijk wel nodig? Kunt u die taak niet alleen aan met de hulp van de mensen die daarvoor in de administratie aangeduid zijn? Ik vermoed van wel en dus zal het nog meer op een cadeau lijken als er uiteindelijk iemand wordt aangesteld.

Een laatste opmerking over de Sociale Zekerheid in globo, mijnheer de minister. Ik heb u ook in de commissie al gezegd dat men stilaan de uitkeringen wat meer inkomensgebonden maakt in de plaats van categoriegebonden.

Men doet dat in de sector van de ziekteverzekering met de maximale factuur. Ik wil verwijzen naar een opmerking die collega Pieters vorig jaar heeft gemaakt in verband met de kinderbijslagen. Is het terzake niet zinvoller in plaats van per categorie aan dubbele kinderbijslagen te denken dit bedrag meer inkomensgebonden te maken? Dit lijkt mij logischer omdat we kunnen vaststellen dat ook daar inactiviteitvallen ontstaan doordat mensen dubbel kindergeld krijgen als ze werkloos zijn terwijl dit wegvalt op het moment dat zij aan het werk gaan. Men neemt dan een maatregel om dit dubbel kindergeld gedurende een aantal maanden te laten doorlopen om die inactiviteitval tegen te gaan. Eigenlijk is dit kurieren am Symptom en ik vraag mij dan ook af of men geen oplossing kan vinden die beter aansluit bij de inkomenssituatie en noden van de gezinnen.

Ik herinner u er ook nog aan dat ik gevraagd heb naar de recentste toestand in verband met het Fonds voor Collectieve Uitrusting en Diensten. Mijn partij zal er blijven op aandringen dat het hier gaat om een bevoegdheid van de gemeenschappen. Ik heb terzake trouwens een wetsvoorstel ingediend en ik hoop dat dit volgend jaar zal kunnen worden behandeld. Ik weet dat daarover momenteel met de gemeenschappen wordt onderhandeld maar het lijkt mij nodig terzake een wettelijk initiatief te nemen zodat op zijn minst de middelen worden overgedragen. Op die manier kan men in de gemeenschappen een coherent beleid inzake kinderopvang voeren.

Wat het Zilverfonds betreft, verwijs ik naar mijn betoog in de commissie. Ik betreur dat alles nogal vrijblijvend is. De norm werd immers nog wat losser gemaakt door de jaarlijkse discussie van een zilvernota.

Mijnheer de minister, ik had ook nog een vraag over de overheidspensioenen. Sinds de bijeenkomst van de commissie blijkt er inzake overheidspensioenen ook een afspraak te zijn gemaakt over het tijdskrediet. U weet dat ik voorstander ben van een tijdskrediet dat een oplossing moet vormen voor de globale problematiek. Met andere woorden, het moet rekening houden met wat wij van onze ambtenaren verwachten. Wat kunnen wij tijdens of op het einde van de carrière financieren? Als ik het goed heb begrepen werd een akkoord bereikt over een tijdskrediet van 20%. Mijnheer de minister, alles hangt uiteraard af van de volledige carrière duur om te weten of dat percentage al dan niet aanvaardbaar is. Op het eerste zicht lijkt dat natuurlijk veel, want 20% op een carrière van 40 jaar is 8 jaar. Ik heb daar per definitie niet zo veel op tegen, maar ik zou de achterliggende redenering toch willen kennen omdat maatregelen in de overheidssector een cascade-effect kunnen hebben naar de privé-sector.

01.23 Minister **Frank Vandenbroucke**: Mevrouw Van de Casteele, ik heb een volledig technische uitleg met de nodige voorbeelden op mijn website gezet.

01.24 **Annemie Van de Casteele** (VU&ID): Mijnheer de minister, dan moet ik constant uw website raadplegen.

01.25 Minister **Frank Vandenbroucke**: Zo zou het moeten gaan, vind ik. E-parlement.

Ik verwijs daar naar omdat er veel voorbeelden te vinden zijn. U zou dit misschien eens moeten bekijken.

Ik ben bevoegd voor pensioenen. Het is niet de minister van Pensioenen die een uitstapregeling geeft aan de onderwijzers of de ambtenaren, want het zijn respectievelijk de ministers van Onderwijs in de gemeenschappen en de federale minister van Ambtenarenzaken die terzake uitstapregelingen organiseren. De vraag is welke pensioenreglementering daarop van toepassing is.

Vandaag kan men voor de pensioenberekening 20% van de loopbaan valideren die worden opgenomen in de vorm van loopbaanonderbreking en aanverwante formules van niet-betaalde

afwezigheid. Daarbovenop kan men vanaf 55 jaar uitstappen en dat daaraan toevoegen. Dat is de huidige situatie.

Wat doe je met de pensioenberekening? Ik wil erop wijzen dat niet ik het systeem van de terbeschikkingstelling vanaf 55 jaar heb gecreëerd en ik wil het ook niet afschaffen. De ministers van Openbaar Ambt en Onderwijs moeten het systeem in stand houden of afschaffen, indien zij dat zouden willen.

Wat de pensioenberekening betreft geldt vandaag de regeling dat, wanneer men valideert, dus mits betaling van 7,5%, de jaren vanaf het vijfenvijftigste levensjaar meetellen voor de pensioenberekening. Daar bovenop kan men 20% van de loopbaan valideren, behalve het eerste jaar van een loopbaanonderbreking of de eerste drie jaar bij de opvoeding van kleine kinderen. Ik wil vanaf 1 januari 2011 tot een algemeen systeem komen, waarbij de uitstapmogelijkheden bij het einde van de loopbaan en ook tijdens de loopbaan worden beperkt tot deze 20%. Dit percentage wordt opgetrokken tot 25% wanneer men gedurende 12 maanden loopbaanonderbreking heeft genomen om kleine kinderen op te voeden.

Om de huidige generatie, die natuurlijk in de verwachting leeft dat zij zonder problemen van het huidige regime kan genieten, niet teleur te stellen, zullen wij heel geleidelijk evolueren van het huidige regime, dat de optelsom is van twee verschillende regimes, naar het unieke regime in 2011. Ik meen dat ik zodoende volledig ben tegemoetgekomen aan de vraag van de Kamer.

Ik herinner mij de debatten die wij hierover in de zomer van 2000 hebben gevoerd. Men heeft mij gezegd dat mijn voorstel te negatief was en dat het moest worden omgebouwd tot een positief alternatief, namelijk een algemeen tijdskrediet, waarop het onderwijzend personeel en de ambtenaren beroep zouden kunnen doen. Hierover heb ik ondertussen onderhandeld met de vakbonden, in overleg met de gemeenschappen. Ik stel vast dat er hierover nu grote eensgezindheid is bereikt met de vertegenwoordigers van het personeel, meer in het bijzonder met het onderwijzend personeel. Dit is een progressief alternatief dat het onderwijzend personeel en de ambtenaren toelaat om, met het oog op hun pensioenberekening - alleen daarvoor ben ik bevoegd - hun loopbaan soepel te plannen.

Ik ben er blij mee dat het bereikte akkoord de facto ook een consolidering inhoudt van de in de gemeenschappen reeds bestaande systemen.

Deze systemen werden ook wat onderdrukt, denk ik, en om die reden zijn ook de vakverenigingen tevreden met wat op vraag van deze Kamer in onderling overleg tot stand is gekomen. Ik zal daarover nu een koninklijk besluit nemen, dat door de Kamer zal moeten worden bekrachtigd overeenkomstig de programmawet van 12 augustus van dit jaar.

01.26 Annemie Van de Casteele (VU&ID): Mijnheer de minister, ik dank u voor uw uitleg. Ik ga in elk geval de voorbeelden op uw website raadplegen, wat het begrip van de zaak zeker zal vergemakkelijken. Ik heb de indruk dat het om een verbetering gaat, die ook in de lijn ligt van wat wij hebben gevraagd.

Wel rijst de vraag of dit de enige aanpassing is die de regering wil doorvoeren voor de pensioenen van de ambtenaren. Hieraan gekoppeld volgt de vraag of de betaalbaarheid van het pensioenstelsel in de toekomst daarmee gewaarborgd is?

01.27 Minister Frank Vandenbroucke: In de programmawet waren twee elementen opgenomen. Ten eerste, een pensioencomplement voor ambtenaren die langer werken dan hun zestigste. Deze regeling komt in voege vanaf 1 januari. Ten tweede, wordt voorzien in een specifieke pensioenregeling voor ambtenaren met zware beroepen. Ik wacht op voorstellen van de vakbonden, waarna ik een lijst van deze zware beroepen zal opmaken.

01.28 Annemie Van de Casteele (VU&ID): Mijnheer de minister, ik wil even ingaan op deze pensioencomplementen. Het voorbeeld dat u hebt becijferd voor de commissie geeft mij niet veel illusies over het aantal personen dat hierop wenst in te gaan. Indien men langer werkt dan zijn zestigste jaar, zou men de eerste jaren maandelijks bijkomend 800 frank ontvangen, wat eerlijk gezegd niet zoveel is en ik weet niet of vele mensen daarvoor nog enige moeite aan de dag zullen leggen. Het pensioencomplement zou maximaal 53.000 frank per jaar kunnen bedragen en ik vraag mij af of vele mensen daarvoor in ruil langer willen presteren. U zal misschien zeggen, het gaat om veel geld en dat is misschien ook zo, maar in verhouding tot de te leveren inspanning en wetende dat er ook nog eens een bijkomende rem bestaat van drievierde van het loon, kan men zich afvragen, in hoeveel gevallen het om een bedrag van 53.000 frank zal gaan.

Mijnheer de minister, u zegt terecht dat u vanuit uw functie alleen invloed hebt op het aspect van

de pensioenen. Ik stel echter vast dat uw collega, mevrouw Onkelinx, het systeem van tijdskrediet vooral gaat gebruiken voor een soort versoepeling van de loopbaanonderbreking. Ik zal daarover ook met haar spreken. Ik zie liever dat het globale debat wordt gevoerd. Als men alleen de versoepeling van de loopbaanonderbreking doorvoert, moet men nadien nog eens een discussie voeren over de pensioenleeftijd, de uittreding en de carrière duur. Volgens mij had men een globale discussie moeten voeren, zoals dit voor de overheidssector is gebeurd.

Mijnheer de minister, sta mij toe even stil te staan bij de sector gezondheidszorg. Ik heb in de commissie reeds veel nadruk gelegd op het belang van de gegevensinzameling. Ik stel vast dat er wat de gezondheidszorg betreft toch een nieuwe wind waait op het departement. Ik juich dit toe, hoewel er een aantal vraagtekens blijft bestaan. Wij kijken bijvoorbeeld uit naar een nieuwe financiering van de ziekenhuizen die meer op de activiteiten gericht is, maar wij hebben er nog heel wat vragen over. Alle aanpassingen aan de financiering die reeds gebeurden hebben immers tot nieuwe misbruiken geleid. Wij zullen dus goed moeten toezien dat er een goede manier komt om de ziekenhuizen te financieren, welk verschil er moet blijven tussen universitaire ziekenhuizen en andere. Ik ga het debat daarover hier niet voeren.

Samen met andere collega's die reeds het woord voerden ben ik verheugd over het akkoord met de artsen. Dat evolueert zeker in een goede richting wat het globaal medisch dossier betreft. Ik deel ook een aantal prioriteiten van de regering in verband met palliatieve en geestelijke gezondheidszorg, ouderen, oncologie, enzovoort.

Ook wat de betaalbaarheid voor de patiënt betreft, denk ik dat wij ons kunnen aansluiten bij het idee van de maximale factuur in de ziekteverzekering. Ik wil hier benadrukken, zoals ik ook reeds in de commissie heb gedaan, en zoals ook enkele collega's telkens opnieuw pleiten, dat de maximale factuur over de federale ziekteverzekering gaat. Zolang deze nog federaal blijft, kunnen we niet anders dan ze federaal te regelen. Wij zullen ons echter blijven verzetten tegen de druk om op het federale niveau een autonomieverzekering in te stellen. Wij zullen alle initiatieven steunen op het vlak van de Gemeenschappen om daar aan de inderdaad groter geworden zorgbehoeften tegemoet te komen met een eigen systeem van zorgverzekering.

Mijnheer de minister, ik wil nog even stilstaan bij

de geneesmiddelensector. Ik kan het niet laten. Het is immers de sector waarin ik mij het meeste thuis voel. Ik sluit me aan bij hen die enige hoop koesterden dat wij met dit budget al enigszins in de goede richting evolueren. Toch moet ik zeggen dat, in tegenstelling tot wat mijn collega van het Vlaams Blok zei, dat het budget niet sterk verhoogd is. Vergeleken met de uitgaven van vorig jaar, niet vergeleken met de begroting, zitten wij maar met een realistisch budget. Ik wil u er nog eens aan herinneren dat er andere maatregelen nodig waren dan de bestaande. Ik ben blij dat u ook tot dat inzicht bent gekomen, mijnheer de minister, want bij de besprekingen van de begroting van vorig jaar hebt u zich nog sterk gemaakt dat u het budget met uw lineaire maatregelen wel onder controle zou krijgen. Wij moeten echter opnieuw vaststellen dat het budget overschreden werd. Wij kunnen dit alleen vaststellen. Nu voorziet u een enveloppensysteem dat de uitgaven beheersbaar moet maken voor de toekomst.

Waar u zei dat er een akkoord is met de farmaceutische industrie, is dit bij mijn weten slechts voor een jaar geldig, mijnheer de minister. Na een jaar zal men herbekijken hoe het systeem functioneert. Het verheugt me ook dat u voorzichtig erkent dat er een weerslag kan zijn op andere sectoren. Onlangs werden wij in Antwerpen op een studiedag over het geneesmiddelenbeleid geconfronteerd met een studie die in Nederland was gemaakt over dit onderwerp. Ik raad u aan dit verslag ter hand te nemen. Uw medewerkster was er aanwezig. Daar bleek duidelijk dat heel wat elementen meespelen in het geneesmiddelenbudget. Er zijn inderdaad een aantal besparingen in een aantal sectoren..Niet alleen in andere sectoren van de sociale zekerheid, maar ook binnen het hele economische circuit moeten bijvoorbeeld afwezigheden op het werk worden meegerekend.

U belooft nogmaals kortere termijnen voor terugbetalings- en registratiedossiers. Ik herinner u er nog maar eens aan dat dit een Europese verplichting is. Men heeft dit nu nog eens beloofd, maar ook uw voorgangster deed dat al. Hoe dikwijls zal men dat nog als pasmunt geven? Vandaag lopen de termijnen nog steeds uit de hand. Ik kan alleen mijn vrees uitdrukken bij het zien van de samenstelling van de terugbetalingscommissie, dat wij daar nu met een blokkeringminderheid zitten die er opnieuw voor zou kunnen zorgen dat een aantal dossiers op de lange baan wordt geschoven. Wie de sector kent weet immers dat de ziekenfondsen omwille van hun zogenaamde responsabilisering een aantal

terugbetalingdossiers in het verleden op de lange baan hebben geschoven. Er is niets dat zegt dat zij dat ook niet in de toekomst zullen doen. Immers, er moet een tweederdemeerderheid zijn en zij zijn met meer dan een derde. In dat opzicht hebben wij het in de commissie gehad over de macht van de ziekenfondsen in heel ons systeem van ziekteverzekering. Ik vind dit te ver gaan, dit zou ons nog parten kunnen spelen.

Het doel blijft nieuwe geneesmiddelen sneller beschikbaar te stellen en daar scharen wij ons achter. U weet dat wij ook uw initiatief steunen om de generieken meer te bevorderen op basis van een referentierterugbetaling. Ook daar zijn er echter nog heel wat vragen. U weet dat er naast de klassieke generieken ook een aantal firma's zijn die sterk onder de prijs van de anderen gaan. Als ook daarop de referentierterugbetaling van toepassing wordt, vreest de sector dat men op een bepaald moment zelfs geen remgeld meer zou hebben. Ik vraag u dit te onderzoeken.

U hebt ook gezegd de artsen te zullen stimuleren. Wij hebben het erover gehad dat de patiënten dat wel zullen doen en zullen moeten doen anders zullen zij meer betalen. In het akkoord met de artsen heb ik gelezen dat daarvoor in een incentive zou worden voorzien, wat echter niet naar de individuele artsen zou gaan, maar wel naar de verenigingen. Als dat dan wordt gebruikt om hen mee in te schakelen en mee te begeleiden, heb ik daarmee geen probleem. U weet dat voor apothekers de druk groot wordt om een selectie te kunnen maken uit de bestaande generieken. Mevrouw de minister, als ik het goed voorheb, hebt u een ontwerp van selectieovereenkomst gehad vanuit de sector, met de vraag om dat als overheid te bekijken. Dat moet waterdichte garanties opleveren en vermijden dat de wet wordt overtreden, en ervoor zorgen dat het systeem in overleg kan worden toegepast tussen artsen en apothekers.

Mijnheer de minister, nog een opmerking in verband met de registratie. U doet in uw nota alsof er geen Europese registratie bestaat. Ik zou toch willen dat problemen zoals het feit dat een geneesmiddel in sommige landen wel en in andere niet op de markt is, op Europees niveau wordt aangepakt. Ook voor de prijs van de geneesmiddelen zou het veel beter zijn als men op termijn naar een prijsbepaling op Europees niveau kan gaan. Alle inspanningen die u - terecht - aankondigt en waarmee men wil inschatten wat de meerwaarde is van een geneesmiddel vooraleer men de prijs of het terugbetalingstarief bepaalt, zouden ook beter op

Europees niveau gebeuren.

Er zijn heel wat vragen over de samenstelling van de prijs van geneesmiddelen. Als wij die bekijken, merken wij dat er voor nieuwe geneesmiddelen productiekosten en zwaar doorwegende researchkosten zijn, maar ook en vooral kosten voor promotie en voorlichting inzake de geneesmiddelen waarover meer vragen bestaan.

Ik haal dit aan omdat het een verschil uitmaakt met de prijszetting voor een generiek. Tijdens de bespreking van de programmawet zei ik reeds dat, in afwachting van een nieuw financieringssysteem voor de distributie en wil men de apotheker meekrijgen om de generieken te stimuleren, men ervoor moet zorgen dat zij de vinger niet in hun eigen oog steken. De distributiemarge is immers niet vast.

Ik stelde daarom ook vragen aan minister Picqué in verband met de wijze waarop de referentietrugbetaling zal worden geregeld en met betrekking tot het garanderen van absolute marges in een overgangsfase.

Op de reactie dat apothekers steeds komen aandraven met geldproblemen kan ik meteen antwoorden dat artsen dat ook doen wat hun tariefovereenkomst betreft. Daarover wordt ook onderhandeld. Ik ben zeker niet tegen een nieuw financieringssysteem. Dan zal men meer de farmaceutical care financieren naast de handelsmarge, wellicht met als gevolg dat dan jaarlijks met het RIZIV zal moeten worden onderhandeld. En daarvoor zijn de apothekers bang. Immers, in het verleden evolueerde hun inkomen mee met de prijs of de omzet van de geneesmiddelen. De laatste tijd gebeurde dat veel minder, omwille van de dure specialiteiten. In de toekomst zullen wij evolueren naar een systeem waarbij de apotheker meer zal worden gehonoreerd voor zijn intellectuele bijdrage in het geneesmiddelenbeleid. Ik ben er trouwens van overtuigd dat uit een onderzoek bij de patiënten omtrent hun standpunt over de rol van de apotheker in de eerste lijn, zou blijken dat de apotheker veel meer doet dan het rationeel gebruik van geneesmiddelen begeleiden. Een apotheker heeft immers ook vaak een opvangfunctie; de apotheker is een persoon bij wie men voor alles en nog wat terecht kan. Het lijkt mij belangrijk dit in stand te houden.

De rol van de apotheker in de eerste lijn zal in de toekomst meer moeten worden gewaardeerd. De apothekers willen het imago van winkelier kwijt. U zegt dat apothekers het steeds over geld hebben,

mijnheer de minister, maar van dat beeld willen zij af. Maar, dan moet u in een aantal andere dossiers, zoals in verband met de restorno's, knopen durven doorhakken. Ik heb trouwens ook aan minister Picqué gevraagd om met hem een gedachtewisseling te hebben over de restorno's. Volgens een uitspraak van de Orde, van vorige week, kunnen thans directe kortingen worden toegepast. Ik begrijp uw bekommerning ten aanzien van de patiënten, maar het gaat niet op harde discussies te voeren in een terugbetalingcommissie over de prijs van een geneesmiddel, als er nadien kortingen kunnen worden gegeven. Het zou veel beter zijn de korting meteen te verrekenen in de prijs; geneesmiddelen kunnen niet als normale consumptiegoederen worden beschouwd.

Mevrouw de minister van Volksgezondheid, ik richt mij thans tot u omdat ik geen antwoord ontving op mijn vraag wat volgens u al dan niet nog zal mogen worden verkocht in een apotheek.

In het verleden hebben we discussies gevoerd over de definitie van geneesmiddelen. We hebben echter een steeds grotere grijze zone. Ik ga ervan uit dat producten die verkocht worden met gezondheidsclaim ofwel terecht een gezondheidsclaim hebben en een kwaliteit die kan gegarandeerd worden en in een apotheek thuishoren ofwel onterecht een gezondheidsclaim hebben of waarvan de kwaliteit niet kan worden gewaarborgd. Zo'n producten moeten volgens mij verboden worden. Zeggen dat een gedeelte niet thuishoort in de apotheek maar wel naar een ander circuit kan, kan niet. Laten we toch geen grijze zone creëren waarop nog minder controle is. Uiteindelijk willen we de gezondheid van de consument beschermen. Ik vraag u er goed over na te denken. De discussie over het toelaten van bijvoorbeeld de verkoop van tandenborstels in de apotheek is dan weer een heel andere discussie. Ik wil vooral voorkomen dat men een deel van de producten naar de groothandel - de grote distributieketens bijvoorbeeld - of naar een soort parawinkels versluisst. De risico's voor de consument worden dan immers ook groter.

Wat betreft eigendomsrecht en overnameprijs ben ik ervan overtuigd dat wij er in de komende maanden een discussie over voeren, net als over de patiëntenrechten, drugs en niet conventionele praktijken. We hebben dus nog heel wat werk, mevrouw de minister.

Ik kom bij uw departement terecht voor wat betreft voedselveiligheid. De uitdagingen zijn zeer groot. We hebben er al heel wat discussies over gevoerd

en moeten toch vaststellen dat ook een groene minister geen deus ex machina is die plots de veiligheid 100% kan garanderen. Er kunnen evengoed incidenten gebeuren. Dat is niet afhankelijk van wie minister is. Dat neemt niet weg dat wij achter alle maatregelen staan die de gezondheid ten goede komen. We betreuren dat het opstarten van het agentschap zo traag verloopt en dat een aantal zaken die we de laatste maanden hebben zien gebeuren - bijvoorbeeld rond BSE of salmonellavergiftiging - bewijzen dat zo'n instrument broodnodig is om communicatie te voeren naar de mensen.

Wij hebben het gisteren gehad over het gebruik van beenderen in voedingswaren. Daar was nogal wat verwarring over. In Europa zegt men dat wat niet verboden is, toegestaan is. Eigenlijk zou men het beter omkeren. In de dioxinecommissie hebben we dat ook gezegd. Men zou beter een lijst maken van wat in humane voeding verwerkt mag worden en wat niet. Gisteren heeft u geantwoord dat beenderen volgens de Europese regels gebruikt mogen worden. De vraag is niet alleen of ze gebruikt mogen worden, maar of ze gebruikt worden. Dat is de vraag die de consument zich stelt. Zit er beendermeel in onze worst? Daarover was het antwoord gisteren niet zo duidelijk.

01.29 Minister **Magda Aelvoet**: In de vraag en het technische antwoord dat ik te elfder ure gekregen had, was alleen sprake van beenderen op basis van de Europese bepalingen. Daar wordt inderdaad gesteld dat het niet bij het risicomateriaal gerekend wordt en dus toegelaten wordt. Dat is in algemene zin. Het woord beendermeel staat er niet in.

In België is wel degelijk een positieve lijst over wat beschouwd wordt als een voedingsmiddel. Ik heb dat op radio en televisie ook duidelijk gezegd. Wat dat betreft is er het koninklijk besluit van 1983 dat losstaat van het BSE-geval, maar wel zeer duidelijk is. In dat koninklijk besluit staat een positieve lijst waarin ingrediënten zijn opgesomd die gebruikt mogen worden voor vleesverwerking. Beendermeel staat daar niet tussen. De hele heisa die anderhalve week geleden is ontstaan naar aanleiding van een artikel dat een eigen leven beginnen leiden is, heeft te maken met verklaringen van een slagersbond die bij nader inzien niet getraceerd kon worden. Alle contacten die er tussen het IVK, de eetwareninspectie en de betrokken sector zijn geweest, zijn zeer formeel. Onze eigen wetgeving laat dat niet toe.

Ten tweede, fraude is altijd mogelijk, maar er zijn

geen gevallen gesignaleerd waar bij controle werd vastgesteld dat de wetgeving niet wordt gerespecteerd.

01.30 **Annemie Van de Casteele** (VU&ID): Mevrouw de minister, ik kan alleen vaststellen dat Europa op dit vlak dubbelzinnige signalen uitzendt. Dit bewijst voor mij nog meer dat de maatregelen in verband met het dierenmeel vooral om economische redenen, onder druk van een aantal lidstaten, zijn genomen en zeker niet uit weloverwogen gezondheidsoverwegingen. Dit brengt mij op de vraag over de kosten.

Wij hebben via de media vernomen dat minister Gabriëls er niet in is geslaagd om de factuur aan Europa door te sturen, zowel wat de verwerking van het dierlijk afval en beenderen betreft als wat de bijkomende testen betreft. Wij weten allemaal dat de verwerking van het afval een gewestbevoegdheid is. De gewesten zitten met die factuur, hoewel zij waarschijnlijk zullen proberen om die opnieuw naar het federaal niveau over te hevelen, eventueel via een systeem van vleestaks, waarover reeds werd gesproken.

De testen zijn duidelijk wel uw zorg, mevrouw de minister. De vraag rijst of de bijkomende 2 miljard met de huidige begroting kan worden gefinancierd. Moet de regering haar eigen begroting niet amenderen om tenminste die tests te kunnen betalen als wij vanaf 1 januari zullen verplicht zijn die uit te voeren?

Ik heb nog een laatste opmerking in verband met de Sociale Zekerheid. Ik moet toch nog even iets over de transfers zeggen. Ik heb dat ook in de commissie gedaan. Ik wil wijzen op de sluipende wijziging van de finaliteit van het rapport van de heer Jadot, waarbij vooral de ongelijkheid in de uitgaven voor de gezondheidszorg in beide gemeenschappen in kaart moest worden gebracht. Nu wordt dat de ongelijkheid in de verschillende regio's. Op die manier verdoezelt men dat er nog transfers tussen beide gemeenschappen voorkomen die niet objectief verantwoord zijn. Een ongelijke spreiding van het aanbod kan daar mee de oorzaak van zijn, want wij weten dat het aanbod ook de vraag initieert. Anders zouden we geen numerus clausus hebben ingesteld. Zeker wat de artsen betreft en naar aanleiding van de druk vanuit vooral Franstalige kant om aan de numerus clausus iets te doen, blijven wij zeer waakzaam. Wij zullen in de toekomst blijven vragen dat een rapport Jadot wordt opgesteld en dat wij daar ook de cijfers uit kunnen distilleren over het verbruik in beide gemeenschappen. Als dat verbruik op termijn

gelijkloopt, zullen we dat alleen maar toejuichen.

Mevrouw de minister, ik zal nu het tewerkstellingsluik behandelen. Ik zal proberen kort te zijn. Ik kan alleen vaststellen, met een aantal collega's, dat de Belgische arbeidsmarkt en de grote regionale verschillen die daar bestaan, een coherent tewerkstellingsbeleid bemoeilijken. Wij stellen vast dat structurele werkloosheid in beide gewesten voorkomt, maar de risicofactoren zijn verschillend. Eigenlijk vraagt dat al om een verschillend beleid. De arbeidstekorten in de gewesten verschillen uiteraard. Ze zijn veel acuter in Vlaanderen. Ze zijn ook veel meer geconcentreerd rond bepaalde profielen. Vlaanderen heeft veel minder nood aan arbeidsherverdeling, terwijl dat in Wallonië misschien nog een terechte zorg is.

Mevrouw de minister, wij kunnen ons niet van de indruk ontdoen dat u eigenlijk vooral vanuit die richting werd geïnspireerd. U behoort nu eenmaal tot de gemeenschap waartoe u behoort.

Ook de versnippering van bevoegdheden veroorzaakt problemen die een coherent tewerkstellingsbeleid bemoeilijken. Ik ben trouwens niet de enige die dat zegt. Ook het IMF heeft meermaals verklaard dat opleiding en plaatsing van werklozen beter geïntegreerd moeten verlopen en beter op de markt moet worden afgestemd. Er moeten ook meer sanctiemogelijkheden komen. Tenminste zachte dwang moet kunnen. Omdat die bevoegdheden bij ons op verschillende niveaus zitten, wordt dat zeer zwaar bemoeilijkt.

Het derde probleem in verband met onze arbeidsmarkt, bestaat erin dat de geografische mobiliteit miniem is. In sommige gewesten bestaan er meer reserves dan in andere, maar blijkbaar slaagt men er regionaal niet in om de mobiliteit te stimuleren, waardoor bijvoorbeeld Brusselse werklozen in Vlaanderen aan de slag kunnen. Er is wel sprake van enige mobiliteit in de rand rond Brussel, maar verder niet. Werknemers in de bouwsector moeten zich ook soms van West-Vlaanderen naar Limburg verplaatsen om te werken. Mijns inziens moeten in dit verband extra inspanningen worden gedaan.

Een vierde probleem is de passiviteit van ons stelsel van sociale zekerheid, wat ook door het IMF werd vastgesteld. We hebben het reeds herhaaldelijk gehad over de inactiviteitsvallen die in het stelsel verborgen zitten. De regering probeert daaraan geleidelijk te remediëren. Desalniettemin zou er, zeker wat het systeem van

de werkloosheidsuitkeringen betreft, meer druk moeten kunnen worden uitgeoefend en zouden bijvoorbeeld opleiding en trajectbegeleiding verplicht moeten kunnen worden gemaakt.

Ten vijfde, er zijn teveel plannen. Het is dus dringend nodig ze te evalueren en te toetsen aan de efficiëntie, om dan uit te maken welke worden gehandhaafd en welke niet. Als we bijvoorbeeld vaststellen dat jongerenbanenplannen tot ouderen - een contradictio in terminis - zouden moeten worden uitgebreid, dan kunnen we niet anders dan concluderen dat het hier fout is gegaan. Dit wil niet zeggen dat er geen doelgroepen zijn die verantwoordelijk zijn dat de middelen er prioritair in worden geïnvesteerd. In ieder geval, op deze manier kan het niet verder, noch voor de bedrijven, noch voor de werknemers. Het beste voorbeeld is uw Rosetta-plan, mevrouw de minister, het stageplan voor jongeren. Oorspronkelijk stelden we dat Vlaanderen daar niet echt nood aan had en dat het plan - dat was onze indruk - vooral op maat van Wallonië was gesneden. Nu blijkt dat hiermee in Vlaanderen wel veel jongeren aan het werk geraken. De vraag rijst wel of, als het plan niet had bestaan, ze ook niet een job zouden hebben gevonden, en nog wel zonder banenplan en zonder nepstatuut. Voor de werknemers is het zeker niet interessant te moeten wachten op allerlei speciale statuten alvorens aan het werk te kunnen.

Wat de startbanen betreft, zou het overigens interessant zijn te kunnen beschikken over de uitgesplitste cijfers naargelang de startbaanovereenkomst bestaat uit uitsluitend een arbeidsovereenkomst, of een arbeidsovereenkomst met opleiding of uit scholing, weliswaar niet altijd voor de duur van een jaar. Inderdaad, voor startbanen met arbeidsovereenkomst is de kloof met de echte baan met arbeidsovereenkomst veel minder groot. Ik vind alvast een startbaanovereenkomst waaraan opleiding of scholing gekoppeld is, veel meer terecht. Vandaar dat enig cijfermateriaal goed zou zijn, opdat we het systeem kunnen evalueren.

Wat de opleiding betreft, de gewesten zijn uiteraard bevoegd voor deze materie. Welnu, uw initiatieven in verband met vaardigheidsattesteringen en referentiekaders zijn op zichzelf niet slecht. De vraag is wel of het federaal niveau zich daarmee moet bezighouden. Sluit dit niet veeleer aan bij de arbeidsbemiddeling, een bevoegdheid die op het gewestelijk niveau thuishoort?

Een van de punten die bij die opleiding niet uit het oog mogen worden verloren, is de taalvereiste, mevrouw de minister. Daarstraks heb ik gesproken over de mobiliteitsproblemen van potentiële werknemers tussen de gewesten. Het taalprobleem is daar mee de oorzaak van. Daarom zou het niet slecht zijn als men een aantal Franstalige structurele werklozen in Brussel zou verplichten Nederlandstalige opleidingen te volgen.

De sociale partners hebben gevraagd om de overheidstussenkomst voor het educatief verlof op te trekken. Als ik goed heb geluisterd heb ik de minister niet op dat verzoek horen antwoorden. Daarom vraag ik haar nu of zij van plan is daar bijkomende middelen voor uit te trekken. Ook is het mij niet duidelijk wat de plannen van de minister zijn voor de uitbreiding ervan naar deeltijdse werknemers. Ik dacht dat zij heeft gezegd dat het binnen de werkuren moest gebeuren. Is het eigenlijk wel zinvol om te vragen dat deeltijdse werknemers binnen de werkuren worden opgeleid?

Dat brengt mij bij een vraag van de werkgevers. Ook vorig jaar heb ik daar al naar gevraagd. Meer een meer, zeker in Vlaanderen, mevrouw de minister, zijn de inspanningen van de individuele bedrijven om werknemers op te leiden zeer onzeker geworden. Het is namelijk zo dat andere bedrijven vaak de kat uit de boom kijken en goed opgeleide werknemers van een ander bedrijf afsnoepen. Uiteraard vindt men het niet fijn dat men geen enkel rechtsmiddel heeft om te verhinderen dat werknemers waarin men bijvoorbeeld twee jaar lang heeft geïnvesteerd na die twee jaar naar een ander bedrijf gaan.

Er zijn twee mogelijkheden. Enerzijds zou de federale overheid de inspanningen die bedrijven leveren op de een of andere manier kunnen honoreren of stimuleren. Anderzijds hebben de bedrijven zelf het voorstel gedaan om bij de contracten een beding te voegen, vergelijkbaar met de situatie in het leger. Dat beding zou dan stellen dat de inspanningen moeten kunnen worden gerecupereerd. Men kan een werknemer uiteraard niet verplichten in het bedrijf te blijven, maar men kan de nieuwe werkgever wel verplichten tot een financiële compensatie voor de opleiding die het andere bedrijf heeft gefinancierd.

Voor de tewerkstellingsproblematiek is het nuttig om naar de activiteitsgraad te kijken. We kennen allemaal de doelstelling van 70% die Lissabon ons oplegt om die activiteitsgraad te verhogen. Wij weten dat wat de jongeren betreft, België door de

hogere leerplicht een kleine handicap ten opzichte van de andere Europese landen heeft. Ik denk echter niet dat het probleem daar zo acuut is. Bij de 25 tot 54-jarigen ligt onze activiteitsgraad hoger dan het Europees gemiddelde. Bij de ouderen echter scoren wij dramatisch laag. De laatste cijfers over de werkloosheidsevolutie wijst bovendien op een stijgende werkloosheid bij de ouderen.

De inspanningen die de regering wil leveren om de activiteitsgraad te verhogen, zouden eigenlijk in hoge mate op die groep van ouderen moeten worden geconcentreerd. Dat houdt ook verband met de problematiek van de pensioenen, waarover wij in de commissie ook uitgebreid hebben gesproken. Mevrouw de minister, de maatregelen die u neemt voor de arbeidsduurverkorting wekken meer en meer de indruk dat alle maatregelen eigenlijk op de 25- tot 54-jarigen zijn gefocust. Een van die maatregelen is de versoepeling van de loopbaanonderbreking. Nu ben ik daar geenszins tegen. Ik vind ook dat men de loopbaan aantrekkelijker moet maken en dat stress moet verminderen zodat mensen geneigd zijn langer te werken. Daar zal echter ook een aantal andere maatregelen voor nodig zijn.

Het signaal dat de regering geeft met de lineaire arbeidsduurverkorting is evenwel een verkeerd signaal. Wij zijn vragende partij voor flexibiliteit om arbeid en gezin beter op elkaar af te stemmen. Mevrouw de minister, u trekt echter veel meer middelen uit om tot een 35-urenweek te komen en om collectieve arbeidsduurvermindering te financieren. Wij vragen ons af of dit nodig en haalbaar is en of dit de werkdruk niet nog zal verzwaren. Wat de 38-urenweek betreft, zijn er vragen in verband met de aanpassing van de arbeidsduur. Op dit moment is een vierdagenweek met de 38-urenweek niet mogelijk. Bent u van plan om dat eventueel aan te passen? Wat met overuren?

Mevrouw de minister, ik heb al gezegd dat er vooral inspanningen moeten worden gedaan voor de oudere werklozen. Ik heb in uw afwezigheid tegen minister Vandenbroucke gezegd dat men zal moeten trachten om de discussie over de pensioenleeftijd hierin te integreren. Ik zei dat het systeem van tijdskrediet in feite al te veel alleen een versoepeling van de loopbaanonderbreking is geworden terwijl wij de discussie moeten voeren over hoeveel iemand nog moet werken om een bijdrage aan het systeem te leveren die verantwoordt dat men voor de rest van zijn leven iets terugkrijgt van de sociale zekerheid. Die rekening wordt al te weinig gemaakt. Ook een

aantal andere collega's hebben erop gewezen dat men steeds meer niet-actieve periodes heeft waarvoor ook rechten blijven bestaan in de sociale zekerheid. De houdbaarheid van dat systeem wordt in vraag gesteld tenzij u ons met cijfers kunt aantonen dat dit in de toekomst geen probleem zal vormen.

Over de werknemersparticipatie werden ook in de commissie al verschillende opmerkingen gemaakt. Ik ga ervan uit dat we dit ten gronde zullen bespreken als de regering ter zake een wetsontwerp invoert.

Een laatste vraag houdt verband met de interim-arbeid in de bouwsector. Wat is de houding van de regering daartegenover? De sociale partners hebben zich daar ook over gebogen. Is het normaal dat deze markt zo sterk wordt afgeschermd terwijl er een tekort aan arbeidskrachten is? De vraag dringt zich op of het voorstel van de heer Desimpel de steun van de regering zal krijgen. Wat de interim-arbeid in het algemeen betreft, moet er een evolutie komen. We hebben de interim-arbeid enorm zien toenemen, vooral in de zin van een overgangssysteem. Mensen komen via interim-arbeid aan een vaste job. Met de grotere flexibiliteit die wij willen invoeren, zullen wij ook nood hebben aan flexibele arbeidskrachten, met andere woorden aan een echt systeem van interims die in een flexibele situatie werken en daar ook voor vergoed worden. Deze mensen zijn inzetbaar waar zich acute noden voordoen.

01.31 Jean-Marc Delizée (PS): Monsieur le président, mesdames les ministres, monsieur le ministre, chers collègues, je me faisais la réflexion suivante: il en est au parlement comme de la circulation en ville, il y a des heures de pointe et des heures creuses. En ce moment, c'est une heure creuse et qui risque de se creuser encore un peu plus. En effet, cet après-midi, nous avons une commission des Affaires sociales en même temps que le débat en séance plénière et cet agenda ne contribuera pas à améliorer la présence dans cet hémicycle, ni les commentaires sur l'absentéisme.

Hier, mon collègue Claude Eerdekens est déjà intervenu sur deux sujets importants dans les chapitres que nous avons à examiner maintenant, à savoir le fonds de vieillissement, l'aménagement et la réduction du temps du travail, en ce compris l'accord interprofessionnel et je n'y reviendrai donc pas.

Dans le domaine des pensions, je voudrais

évoquer le deuxième pilier, pour rappeler que la position du PS est claire en la matière: la pension complémentaire ne peut être en aucun cas une alternative à la pension légale. Sous prétexte de création d'un fonds de vieillissement, il n'est pas question pour nous de dégraisser le régime légal pour que le deuxième pilier supplante progressivement dans les faits le premier pilier. C'est le risque majeur que l'on prendrait si des efforts ne sont pas entrepris chaque année pour éviter la dégradation tendancielle des pensions et donc la convergence vers un montant uniforme de base pour tous.

En ce qui concerne le renforcement ou la réorganisation de ce deuxième pilier, nous avons plusieurs exigences. Tout d'abord, pour la solidarité qu'ils impliquent et pour rencontrer la demande qui existe au sein des PME, les plans sectoriels doivent être prioritaires et les possibilités de ce qu'on appelle "l'opting out" doivent être soumises à des conditions strictes. Je rejoindrai en cette matière ce qu'a dit M. Viseur ce matin: il faut rester dans une logique solidaire dans ce domaine. Ensuite, il nous paraît légitime qu'un régime préférentiel sur le plan fiscal ou sur celui de la norme salariale soit réservé au plan de pension et contienne un certain nombre de droits sociaux minimaux. Nous pensons aussi qu'il n'y a pas de raison que le contenu de cette solidarité ne soit pas défini par le législateur. Enfin, nous refusons toute formule qui consiste à ce que le risque de placement incombe finalement aux travailleurs. L'imposition d'un rendement minimum garanti, ce n'est pas une forme de paternalisme, contrairement à ce que disent ou insinuent certains.

01.32 Frank Vandenbroucke, ministre: Monsieur Delizée, je n'ai pas bien compris votre troisième élément concernant les droits sociaux. Qu'avez-vous dit exactement?

01.33 Jean-Marc Delizée (PS): Monsieur le ministre, sur le plan fiscal ou sur celui de la norme salariale, nous souhaitons que le plan de pension contienne une priorité pour les bénéficiaires des droits sociaux minimaux. Par exemple, il faut tenir compte des personnes malades ou en interruption de carrière et leur octroyer éventuellement un régime préférentiel.

Autre élément: les corrections sociales. Pour la première fois depuis de nombreuses années, ce budget prévoit un grand nombre de corrections sociales et nous nous en réjouissons, bien entendu. Certaines s'inscrivent au cœur même du projet de l'Etat social actif, comme la lutte contre

les pièges à l'emploi, d'autres sont plus passives.

Il n'est évidemment pas possible de commenter toutes les mesures mais je voudrais faire une remarque générale. Dans les notes de politique générale, on utilise de plus en plus souvent les termes "lutte contre la pauvreté", ce qui témoigne d'une réalité à laquelle on ne peut échapper. Mais peut-être faut-il rappeler ce qu'est la vocation première de la sécurité sociale? C'est de prévenir la précarité, d'avoir un rôle préventif plutôt que curatif.

Dans le domaine des soins de santé, nous avons l'heureuse surprise de constater qu'il y a une nette tendance à sortir des choix implicites auxquels nous étions habitués depuis de nombreuses années. C'est une véritable politique de santé avec une vision à long terme qui nous est proposée par les ministres des Affaires sociales et de la Santé publique. Les priorités sont clairement définies pour 2001.

Le renforcement de l'accessibilité financière est l'une des priorités importantes pour les années à venir. Elle a été améliorée une première fois en 1994 de manière imparfaite avec le mécanisme de franchise sociale et ensuite avec celui, moins généreux et plus inefficace, de franchise fiscale. Elle a été une deuxième fois améliorée le 1^{er} juillet 1997 sur l'initiative de Mme De Galan avec l'introduction d'un tronc commun entre les bénéficiaires de l'intervention majorée et ceux de la franchise sociale. C'est ainsi que 200.000 personnes supplémentaires non VIPO ont pu bénéficier du remboursement préférentiel.

Une remarque sur la sélectivité. Une sélectivité n'est pas sans risque dans un régime d'assurance sociale dont le principe de base doit être que chacun cotise selon sa capacité contributive mais reçoit les prestations selon ses besoins, sans discrimination selon les revenus. Mais on est conscient que la situation étant ce qu'elle est, une certaine dose de sélectivité est de plus en plus indispensable dans un contexte où la rareté des moyens ne permet pas l'accès de tous aux soins de santé.

On a parlé aussi de la facture maximale. L'introduction progressive d'une facture maximale nous paraît plus équitable que les systèmes actuels. Elle permettra de sortir à la fois du cloisonnement de la franchise sociale et de l'inefficacité de la franchise fiscale, dont je parlais tout à l'heure. Nous demanderons au ministre de veiller à une modulation raisonnable des plafonds en fonction des revenus, sans quoi il est évident

que l'objectif ne sera pas atteint.

Pour réaliser l'égalité, encore faudrait-il que l'assurance couvre tous les soins objectivement nécessaires à la population, avec des bases de remboursement suffisantes afin d'éviter les suppléments onéreux à charge de certains patients. Aujourd'hui, nous sommes loin d'une telle situation.

Dans le domaine de la santé publique, je voudrais parler des médicaments. Nous retrouverons les trois lignes de force principales qui pour nous sont indispensables si nous voulons rapidement aboutir à une politique renouée du médicament:

1. Des choix politiques réalistes et objectifs fondés sur des enveloppes budgétaires suffisantes. L'accord avec l'industrie pharmaceutique, qui est assez inédit dans ce pays, a incontestablement permis de concrétiser cet objectif. Le système de récupération a posteriori à charge des firmes pharmaceutiques devra cependant être apprécié par rapport à la responsabilité de l'ensemble ou d'une partie du corps médical dans les éventuels dépassements budgétaires car, en définitive, c'est bien à celui-ci qu'incombe la responsabilité exclusive de la prescription. Il ne faut pas l'oublier sous prétexte que des actions sur le comportement prescripteur seront menées par différentes autorités. La responsabilité accrue des acteurs de terrain est un corollaire indispensable à la responsabilisation budgétaire. Il nous faudra aussi développer une approche budgétaire moins segmentée, par le biais par exemple des compensations intersectorielles.

2. L'incitation à l'usage rationnel des médicaments tant pour le prescripteur que pour le patient. Comme je viens de le dire, la rénovation de la politique du médicament au sommet n'a évidemment aucun sens si elle ne s'accompagne pas d'une politique appropriée à la base.

Pour nous, une offre d'informations objectives doit impérativement être réalisée à trois niveaux, en amont des actes médicaux, en osmose avec les prestations et surtout en aval pour objectiver les efforts et pour rendre compte des résultats. Nous insistons donc sur ce dernier point. Les organismes assureurs y ont un rôle important à jouer, dans la mesure où ce sont eux qui peuvent fournir le reflet quantifié des efforts consentis par les prestataires en matière de prescription.

3. Des procédures plus efficaces pour la mise sur le marché des médicaments et leur remboursement. Nous en avons déjà parlé à de

nombreuses reprises en commission. Le respect des délais européens n'est pas un objectif à atteindre à n'importe quel prix. Cet argument peut être utilisé pour réduire les procédures à une pure formalité, mais cela comporte des risques indéniables tant en termes de santé publique que de prix.

En définitive, l'important n'est pas l'accélération de la mise sur le marché de nouvelles molécules, mais l'accès à des innovations pharmaco-thérapeutiques efficaces, à des prix toutefois abordables pour le patient.

La rationalisation et l'amélioration qualitative du cheminement administratif du médicament sont donc un préalable. Ce sont les conditions de base qui doivent permettre de tendre vers le respect des délais impartis. Nous constatons que la réforme proposée par le gouvernement prend la bonne direction. Notre revendication n'était pas seulement l'intégration des différentes étapes de la filière administrative, mais l'évaluation explicite de la plus-value médicale du médicament comme fil conducteur de toute la procédure.

Un autre phénomène prenant de plus en plus d'ampleur est celui de la responsabilité médicale. En médecine comme ailleurs, il n'y a pas de risque zéro ni d'obligation absolue de résultats. On doit, en tout cas, constater l'évolution inquiétante des conflits en matière de responsabilité médicale qui ne peut laisser indifférent. Ne pas s'interroger sur ce problème d'actualité, c'est laisser libre cours à une médecine de plus en plus défensive et qui, à terme, portera préjudice à la qualité des soins et à l'équilibre financier de l'assurance.

Dans la mesure où notre société a développé un modèle de soins basé sur la solidarité la plus large, il paraît logique de prendre également en considération le risque de dommages encourus à l'occasion de l'acte médical. Par conséquent, nous sommes favorables à la socialisation du risque médical mais indépendamment de l'existence d'une faute.

Plusieurs sujets ponctuels revêtent également une certaine importance. Je ne reprendrai pas mon argumentation relative à l'aide médicale urgente pour les hôpitaux isolés géographiquement et de petite taille. Nous en avons déjà débattu largement en commission. Je voudrais simplement dire aux deux ministres concernés que j'espère voir apporter une réponse rapide à ce problème et qu'on n'attendra pas une réforme globale des procédures, des normes et d'un certain nombre d'éléments plus généraux pour

trouver une solution spécifique dont nous avons amplement parlé.

En ce qui concerne la création de l'Agence fédérale pour la sécurité de la chaîne alimentaire, elle entre maintenant dans sa phase définitive. Nous sommes conscients de la complexité de la restructuration amenée, mais nous insistons aussi auprès de la ministre pour que des accords précis soient conclus rapidement, afin de garantir la continuité des services publics.

Dans le même ordre d'idées, la suspension des farines animales et le dossier relatif au financement des tests ESB posent encore de multiples questions sur le mode de destruction des farines, leur coût et leur financement. Ces mesures commandées par la nécessité de restaurer la confiance du consommateur dans la viande bovine et de rééquilibrer un marché en plein effondrement auront, en effet, des implications financières considérables pour les budgets nationaux et peut-être régionaux.

Enfin, à la suite d'agissements inacceptables de certains individus sur les marchés de bestiaux de Ciney et d'Anderlecht, notre groupe entend réaffirmer ici sa profonde désapprobation envers ces actes de cruauté gratuite et souhaite que les personnes soient identifiées et poursuivies. Il en a également été question lors des débats en commission.

Les actions structurelles visant au contrôle et à l'organisation de ces marchés sont absolument nécessaires en matière de bien-être animal.

Pour le volet de l'intégration sociale, des questions d'actualité ont été posées jeudi dernier au ministre Vande Lanotte au sujet de l'accueil des candidats réfugiés politiques. Les réponses du ministre ont apporté quelques apaisements. Mais certains points restent pendents, notamment l'information à donner aux autorités locales et les modalités d'application des mesures proposées. J'insiste en tout cas particulièrement pour que les CPAS n'aient pas à supporter une surcharge financière et pour que le processus se déroule progressivement et sans formule brutale mettant les autorités locales devant le fait accompli.

En matière environnementale et à la suite de l'échec de la conférence de La Haye sur les changements climatiques, nous demandons au gouvernement de prendre dès à présent une position, ainsi que des initiatives dans le cadre de la future présidence belge de l'Union européenne.

J'en viens maintenant au volet de l'emploi. Lors du débat en commission, je n'ai eu que 45 secondes, à 3 heures du matin, pour exprimer la position du PS. Je vais en prendre un peu plus maintenant, sans toutefois m'éterniser sur le sujet.

Pour ce qui est du relèvement du taux d'emploi, le grand défi pour les années à venir sera celui de l'inactivité croissante des aînés. Il est temps aujourd'hui de s'attaquer sérieusement à ce problème, d'autant plus qu'il serait tout à fait regrettable que notre pays soit à nouveau épinglé comme il l'a été en 1998 avec le chômage de longue durée chez les jeunes.

Par le passé, tout a été fait pour inciter les chômeurs âgés à se déclarer non demandeurs d'emploi; l'objectif étant peut-être de faire baisser artificiellement les statistiques du chômage. Nous pensons qu'il faut tourner le dos à ce type de politique passive, non pas en s'attaquant au complément d'ancienneté ou aux prépensions conventionnelles, mais par des actions préventives qui tiennent compte de la demande légitime de ces travailleurs de bénéficier d'un emploi aménagé et réduit. Un exemple qui peut être mis en exergue est celui intervenu dans le secteur des soins de santé, où des mesures originales de réduction du temps de travail ont été prises. En parallèle, c'est une politique active qu'il convient de mener en offrant à ceux qui ne sont plus dans le circuit du travail des emplois convenables eu égard à leurs compétences, leur expérience et leur état physique.

Chaque année, à l'occasion de l'examen des budgets, nous assistons à un débat sur la formation des travailleurs, et en particulier pour les plus âgés et les moins qualifiés. Le gouvernement nous propose la constitution d'un portefeuille de compétences comme outil d'insertion des moins qualifiés. C'est une excellente initiative, parce que tout effort non sanctionné positivement souffre d'un déficit de lisibilité et constitue un handicap à l'emploi.

Par ailleurs, si la bonne qualification à l'embauche est essentielle, la formation tout au long de la vie l'est tout autant, voire plus, dans la perspective d'une continuité et d'une qualité des carrières individuelles. En investissant dans les ressources humaines, les entreprises ont d'ailleurs tout à gagner. Il semble bien cette fois que les partenaires sociaux sont décidés à investir davantage dans la formation pour les deux années à venir. On se réjouit de ce point très positif de l'accord interprofessionnel. Une intensification de l'effort était déjà perceptible, à

quelques exceptions près, dans l'ensemble des secteurs.

Il y a aussi, en dépit des recommandations européennes, le constat que l'écart se creuse entre les hommes et les femmes. Si le budget moyen consacré à la formation des travailleurs a progressé en moyenne de 4% en 1999, on doit malheureusement constater que celui consacré aux travailleuses, qui ne représente déjà que 60% du premier groupe, s'inscrit pour sa part en recul d'environ 2%.

Nous soutenons par contre totalement votre volonté de sortir les agences locales pour l'emploi de leur léthargie; certains disent même "de leur autisme". Les initiatives annoncées vont dans le bon sens parce qu'elles rappellent à ces agences qu'une de leur vocation première était d'augmenter les chances des chômeurs à retrouver un emploi normal.

Nous sommes, aujourd'hui, loin du compte lorsque l'on se rend compte que certains ont tendance à thésauriser alors qu'une partie de leur budget doit être affectée à la formation et/ou au financement des initiatives locales pour l'emploi.

A terme, nous ne cachons pas notre ambition d'intégrer les ALE dans des structures locales, qui jouent un rôle de service aux demandeurs d'emploi, d'interface ou de développement de la nouvelle économie des services. En effet, sur base des objectifs très précis du gouvernement en matière de services de proximité, il faudra s'interroger, comme je l'ai déjà indiqué en débat de commission, sur l'opportunité de maintenir une dualité dans l'offre des services avec d'une part, des petits boulots prestés par des travailleurs qui ont un statut hybride à mi-chemin entre travail et chômage, et d'autre part, un système professionnel performant largement soutenu par une politique de « solvabilisation » de la demande.

En ce qui concerne la participation des travailleurs au capital et aux bénéfices de leur entreprise, ce n'est pas la tasse de thé de notre groupe. Nous ne sommes pas demandeurs au vu des risques indéniables que comporte la généralisation d'un tel régime.

Toute initiative gouvernementale devra, dès lors, répondre à une série d'exigences qui ne sont pas discutables selon nous. Je pense entre autres, à l'encadrement social du système, à la garantie d'une norme salariale préalablement épuisée, au maintien d'un engagement en faveur de l'emploi et à la perception de recettes pour la sécurité sociale

des travailleurs salariés.

En ce qui concerne la poursuite de la lutte contre les pièges à l'embauche, j'ai suggéré aux deux ministres qu'un inventaire soit réalisé à la fois des mesures déjà prises et de ce qui reste à faire dans cette matière très technique et qui fait souvent l'objet d'arrêtés royaux.

Un effort particulier devra être fourni pour éradiquer les discriminations dont sont victimes les travailleurs à temps partiel qui perçoivent une allocation de garantie de revenus. La neutralisation du revenu supplémentaire par la baisse équivalente de l'allocation en cas d'augmentation du temps de travail n'est pas le seul problème.

Nous attirons l'attention de la ministre sur la fluctuation à la baisse de l'allocation et donc aussi de l'indemnité de chômage à l'issue du contrat. Il y a, encore là, la non-possibilité de retour à un chômage mieux indemnisé.

Nous sommes fort préoccupés en ce qui concerne l'indemnisation de chômage, l'augmentation des minima pour les isolés et les chefs de famille, la poursuite de la revalorisation du taux prévu pour les isolés en seconde période... Nous devons bien constater que, malheureusement, on ne parle jamais de revaloriser les allocations octroyées aux cohabitants.

La notion de cohabitant est injuste, car elle renvoie au ménage la charge d'assumer pratiquement seul, le risque lié à la perte du travail d'un de ses membres. Plus particulièrement, le système d'indemnisation au forfait pour les cohabitants en troisième période de chômage est antinomique avec le fondement même de notre sécurité sociale qui veut que l'on soit indemnisé sur base d'un salaire perdu et non sur une base forfaitaire qui n'entretient plus aucun lien avec cette rémunération.

En conclusion, chers collègues, mesdames et messieurs les ministres, les budgets que je viens de parcourir définissent les grands enjeux de la sécurité sociale et de l'emploi de demain.

Dans un esprit de prévoyance et de justice sociale, ils déterminent clairement les priorités et les modalités de la nécessaire adaptation de notre sécurité sociale et du marché de l'emploi aux profondes mutations auxquelles notre société est confrontée et le sera encore dans les prochaines années.

La stratégie qui se dégage est celle de l'investissement dans les ressources humaines à tous les niveaux. Pour renforcer la cohésion sociale, il ne s'agit plus de se focaliser uniquement sur le quantitatif mais, au contraire, d'intégrer une dimension qualitative dans les différentes politiques.

C'est le gage du succès de l'Etat social actif dont le concept fut d'ailleurs imposé au niveau européen cette année lors du sommet de Lisbonne. Le groupe socialiste soutient les orientations et la stratégie du gouvernement et votera donc les budgets pour lui permettre de mettre en œuvre ses objectifs.

01.34 Greta D'Hondt (CVP): Mijnheer de voorzitter, ten eerste, wat zal er met de commissie voor de Sociale Zaken, gepland voor deze namiddag, gebeuren? Ik stel immers vast dat nog een heel aantal sprekers op de lijst staat in het onderdeel Sociale Zaken en Volksgezondheid. De mensen van de commissie zijn immers allemaal in de plenaire vergadering aanwezig. Ik wil bovendien niet de oorzaak van een nieuwe nachtelijke zitting worden genoemd.

Ten tweede, ik vind de geringe aanwezigheid van de parlementsleden in het halfrond schandig.

Le président: Madame, nous aviserons. Même si nous ne sommes pas nombreux, la qualité des interventions est jusqu'à présent, selon moi, très bonne.

De besprekingen zullen in de namiddag verder gaan. Wij zullen zien hoe de werkzaamheden in de namiddag zullen worden georganiseerd. De sprekers die nog aan het woord moeten komen, zullen worden opgeroepen zodat ze van de commissie naar hier kunnen komen. Dat kan een oplossing zijn.

01.35 Greta D'Hondt (CVP): Monsieur le président, la commission ne doit pas se réunir en même temps que la séance plénière.

De voorzitter: Ik zal aan de voorzitter van deze commissie vragen wat deze namiddag op de agenda staat.

01.36 Luc Gouty (CVP): Mijnheer de voorzitter, ik kan niet anders dan met mevrouw D'Hondt vaststellen dat men masochist moet zijn om hier het woord te voeren. Er komt nu toch opnieuw wat beweging in de zaal. Vooral de mensen van de VLD, waarmee wij tijdens de commissiebesprekingen nogal wat conflicten

hadden, blinken opnieuw uit in hun afwezigheid, behalve dan de heer Valkeniers, die hier vanaf kwart na twaalf aanwezig was. Hebben dergelijke openbare zittingen nog veel zin? Zou het niet beter zijn om het systeem te veranderen zodat wij overdag kunnen slapen en 's nachts kunnen vergaderen? Wij hebben immers kunnen vaststellen dat de aanwezigheid van de meerderheid bij nachtelijke vergaderingen in de commissie talrijk was. De commissie was nagenoeg voltallig, er werd hard gewerkt, de ministers waren aanwezig. Ik stel bij deze voor om vanaf januari 2001 's nachts te vergaderen en overdag te slapen.

Mijnheer de voorzitter, ik moet tot mijn spijt ook opmerken dat de voorzitter van de commissie voor de Volksgezondheid, mevrouw Avontroodt en de voorzitter van de commissie voor de Sociale Zaken, de heer Wauters het presteerden om deze hele voormiddag niet bij de bespreking van de materie, die hen aanbelangt, aanwezig te zijn. Dat begrijp ik niet.

01.37 Anne-Mie Descheemaeker (AGALEV-ECOLO): Mijnheer de voorzitter, de besprekingen die nu gevoerd worden, werden eigenlijk reeds voor gisteren voorzien. Soms kan men gemaakte afspraken niet meer verleggen.

De **voorzitter**: Ik zal nagaan hoe de werkzaamheden in de namiddag kunnen worden georganiseerd.

01.38 Greta D'Hondt (CVP): Mijnheer de voorzitter, wij hebben geen vat op de werkzaamheden in de commissie, noch op het tijdstip dat de voorzitter in de commissie of in het Parlement moet zijn.

Le **président**: Les présidents de la commission n'ont qu'à organiser leurs travaux correctement.

Ik begrijp de kritiek, maar de werkzaamheden hangen van de voorzitter van de commissie af.

01.39 Luc Goutry (CVP): Mijnheer de voorzitter, ik wil zeer uitzonderlijk nieuws melden: de heer Anthuenis is ondertussen het halfroond bijna binnengekomen. Hij beschikt zo te zien over een dossier.

De **voorzitter**: Mijnheer Goutry, wat heeft dat met de sociale zekerheid te maken?

01.40 Luc Goutry (CVP): Mijnheer de voorzitter, de oppositie kan in dit geval niet anders doen dan aanklagen wat hier gebeurt.

De **voorzitter**: Dat is een persoonlijk feit. U mag natuurlijk kritiek uiten, maar dat heeft niets met de begroting te maken.

01.41 Luc Goutry (CVP): Mijnheer de voorzitter, ik moet de aanwezige excellenties bedanken voor hun aandacht, ook in de commissies. Wij kunnen tenminste nog met de regering communiceren.

Mijnheer de voorzitter, collega's, ik wil het hebben over acht punten. Ik wil ten eerste minister Vandenbroucke van Sociale Zaken even spreken over zijn begroting voor de ziekteverzekering voor 2001. Ik zal dat tamelijk grondig doen. Ik heb dit ondertussen ook wat nauwkeuriger voorbereid. Daarna zou ik in het tweede punt iets willen zeggen over de selectiviteit. Daarover kan ik kort zijn, aangezien mevrouw D'Hondt er al een en ander heeft over gezegd in haar uiteenzetting. Daarna zou ik in vogelvlucht, bijna pro memorie voor de plenaire zitting, in een aantal punten iets willen zeggen over de ziekenhuizen, de geestelijke gezondheidszorg, het bejaardenbeleid en de revalidatie, en ten slotte, collega's, nog paar woorden over het gehandicaptenbeleid en het sociaal statuut voor de podiumartiesten.

Ik ga even ophouden want er zijn subvergaderingen aan de gang. De commissievoorzitter is aangekomen en er is enige beroering ontstaan. De mensen thuis en op de bureaus kunnen door wat ik nu zeg volgen wat er gebeurt, want dit is geen audiovisueel medium. De voorzitter begeeft zich nu naar zijn plaats en hij vraagt het woord. Voorzitter?

De **voorzitter**: Ja, mijnheer, laten wij een beetje orde brengen in het debat alstublieft. Mijnheer Wauters, wenst u te spreken over de werkzaamheden van deze namiddag?

Persoonlijk feit Fait personnel

01.42 Joos Wauters (AGALEV-ECOLO): Neen, het gaat om een persoonlijk feit omdat ik geridiculiseerd word. Ik heb de voorzitter gisteren laten weten dat ik vandaag door familiale omstandigheden, namelijk een begrafenis, verhinderd zou zijn en dat ik mijn uiterste best zou doen om hier om 13 uur terug te zijn. Ik tracht mijn voorzitterschap op een goede manier te volbrengen. Ik heb met de secretaris ook overlegd op welke manier we dit gingen oplossen en ik heb mij naar hier gehaast om te zien op welke wijze wij ook deze namiddag zouden kunnen voortwerken. Ik neem het niet dat men op zo'n manier over mijn

afwezigheid spreekt.

01.43 Luc Goutry (CVP): Mijnheer Wauters, wij hebben u helemaal niet belachelijk gemaakt, integendeel. Mijn excuses. Ik heb alleen vastgesteld dat beide commissievoorzitters, zowel mevrouw Avontroodt als uzelf, hier niet waren. Ik ben vanmorgen voortdurend aanwezig geweest, en er is niets gezegd over de reden van uw afwezigheid, die ik overigens ten zeerste kan respecteren. U kan ons dan toch niet kwalijk nemen dat wij ons verwonderden over het feit dat de beide commissievoorzitters de hele voormiddag niet verschenen zijn. Nu wij uw uitleg hebben gekregen ben ik ervan overtuigd dat u er inderdaad alles aan hebt gedaan om de werkzaamheden zo goed mogelijk te leiden. Ik heb alleen kunnen vaststellen, mijnheer Wauters, en samen met mij zult u dit moeten doen, dat het vruchtbaarder is 's nachts te vergaderen dan overdag, tegenwoordig.

De **voorzitter:** Het incident is gesloten, we hebben de uitleg gehoord van allebei, dus we zetten de besprekingen voort.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

01.44 Luc Goutry (CVP): Ik ga voort met het budget van de ziekteverzekeringen. Ik vind dit een zeer belangrijk onderwerp in deze begrotingsbespreking, gezien hierover sinds september al zeer veel geschreven is. Dat minister Vandenbroucke zijn spierballen had getoond en dat hij erin geslaagd was om zo maar liefst 40 miljard frank bij te krijgen op de begroting van de gezondheidszorgen, was een tijdje hét nieuwsfeit in de actualiteit. Men zou iets laten zien dat we nog nooit voordien hadden gezien, namelijk een trendbreuk met het verleden. Men zou ineens een serieus budget presenteren voor de ziekteverzekering en dan zouden alle problemen opgelost zijn. De waarheid heeft echter zijn rechten, collega's. Ik zou, als u mij toestaat, een iets nauwkeuriger analyse van de feiten willen maken.

Voor alle duidelijkheid, de CVP is voorstander van meer middelen voor het gezondheidszorgbeleid. Zoveel is duidelijk. En als er hoogconjunctuur is, zoals nu, dan is het evident dat gezondheidszorgen...(De minister is niet aandachtig)

U hebt nu de hele voormiddag zo aandachtig geluisterd, mijnheer de minister, ik hoop dat u nog even de moed zal hebben om naar mijn woorden

te luisteren. Dank u wel. Als er hoogconjunctuur is dan is gezondheidszorg uiteraard een prioriteit. Gezondheid is volgens mij het belangrijkste aspect in het menselijk welzijn, het menselijk bestaan, dus wij staan daar achter. Toch zou ik het beleid van de minister hier kritisch willen analyseren. Dit is geen leedvermaak, geen platte oppositie, dat heb ik ook al gezegd. Wij bekommeren ons wel, mijnheer de minister, om transparantie en realisme inzake budget. Wat wij willen vermijden is een onrealistische sfeer die valse verwachtingen creëert, een sfeer waarin men een grote verhoging van het budget verwacht waardoor alle problemen opgelost zouden zijn en waarbij iedereen zou kunnen spenderen wat hij al zo lang wou.

Ik vrees er een beetje voor. Ik hoor rond mij dat er heel wat valse verwachtingen leven bij de verstrekkers maar ook bij de gebruikers van het systeem.

Begin september kwamen de eerste ramingen binnen over de begroting van het RIZIV. De verzekeringsinstellingen raamden dat zij voor 2001 559 miljard Belgische frank zouden nodig hebben met een groeinorm van 3,5 procent ofwel 553 miljard frank met een groeinorm van 2,5 procent. De vrij betrouwbare technische raming van het RIZIV kwam uit op een bedrag van 554 miljard frank. Dit bedrag lag dan ook in de buurt van wat de verzekeringsinstellingen vroegen. De toon was gezet.

Mijnheer de minister, het Verzekeringscomité was het er in september unaniem over eens dat met een groeinorm van 2,5% 554 miljard frank nodig was. Ik verwijs opnieuw naar de technische raming van het RIZIV. Men zei toen dat het zo'n vaart wel niet zou lopen en dat de regering wel op een lager bedrag zou aansturen. Men schatte dan ook dat men zou uitkomen op een bedrag van 540 miljard frank. Uiteindelijk is men zelfs terechtgekomen op 542 miljard frank. Alhoewel men op dat moment – september – nog geen zicht had op het laatste kwartaal hield men in de technische raming toch al rekening met een overschrijding van 10 miljard frank. Dit is een belangrijk cijfer dat straks nog zal terugkeren.

Er werd met andere woorden rekening gehouden met een forse stijging met 8 procent. Bij nader toezien zouden wij de sneeuwbal even willen terugrollen. We zijn vertrokken van de begroting 2000 waarin 500 miljard frank werd voorzien. We hebben daar de groeinorm van 2,5% bijgeteld wat dus neerkomt op zowat 12 miljard frank. U zult misschien beweren dat dit de marge is voor nieuw

beleid. Ik bestrijd dit echter ten zeerste want een groeinorm is zoals de lucht in een zak, die verspreid zich naar alle kanten. Iedereen kent de marge van 2,5% en daarmee zal enkel de groei voor een stuk worden opgevangen. Ik kom dan reeds uit op een bedrag van 512 miljard frank. Daarbovenop komt de index van 1,64% wat neerkomt op 9 miljard frank zodat men uitkomt op 521 miljard frank. In dat bedrag is echter nog geen enkele marge voorzien voor nieuw beleid.

Dan komt er een probleem. We moeten rekening houden met de overschrijding van 2000 want die komt sowieso terug. Vanaf dat moment gaan onze wegen uiteen. De minister zei in de commissie dat het volgens hem gaat om een bedrag van 7 miljard frank. Ikzelf durf dat te betwisten. Ik voel mij gesterkt in die bewering omdat nogal wat mensen zeggen dat het 12 miljard frank zal zijn.

01.45 Minister **Frank Vandenbroucke**: Mijnheer de voorzitter, ik heb niet gezegd dat het 7 of 8 miljard frank zal zijn. Ik heb gezegd dat we nu kunnen voorspellen wat het zal zijn.

01.46 **Luc Goutry** (CVP): Dat is juist, mijnheer de minister. U heeft dat zo gezegd.

Sta me toe zelf een voorspelling te doen. U houdt in uw begroting rekening met 7 miljard frank. Ik ga uit van 12 miljard frank maar ik wil als compromis ook 10 miljard frank nemen. Ik baseer mij daarvoor op het cijfer van de technische raming van het RIZIV. Laat ons dan eens opnieuw tellen. Rekening houdend met de groeinorm en de index waren we uitgekomen op een bedrag van 521 miljard frank. We voegen daar 10 miljard frank overschrijding aan toe en we komen uit op 531 miljard frank. Op dat moment hebben we echter nog geen frank waarmee we nieuw beleid kunnen voeren.

De resterende marge is op dat ogenblik nog 11 miljard frank. Mijnheer de minister, als ik mij hier heb ingespannen om dit alles te kunnen nazien, dan is het niet met de bedoeling u enkele steken te kunnen toedienen. Men schetst voortdurend het beeld dat dit vroeger allemaal niet kon, dat men dat nu allemaal gaat veranderen en dat er nu wel middelen zullen zijn. Ik heb het daarmee toch een beetje moeilijk. Daarom proberen wij de zaken realistisch te benaderen, om te kunnen bewijzen, ten eerste, dat het vroeger ook niet zo'n puinhoop was en ten tweede, dat wij in deze zaken realistisch moeten zijn en dat de verwachtingen vooral niet te hooggespannen mogen zijn. Het gaat hier om een bedrag van 531 miljard frank, en dan is er geen frank marge voor een nieuw beleid.

Maar nu komt de aap uit de mouw. Ik beweer en ik ben niet alleen, dat de groeinorm van 2,5% - mevrouw D'Hondt heeft deze morgen ook die norm aangehaald - niet zal kunnen worden gehaald, om de zeer eenvoudige reden dat hij tot nu toe nog nooit is gehaald. Wij hebben een groeinorm van 1,5% ingevoerd en u hebt gezegd, laten wij realistisch zijn en er 2,5% van maken. Welnu, wij kunnen deze groeinorm gewoon niet houden. Daarbij wens ik te citeren uit een interview, mijnheer de minister, dat u vorige week in Trends hebt gegeven. Het was een goed interview en u zegt daarin; "Ik denk dat voor de gezondheidszorgen 2,5% een arbitraire groeinorm is".

U zegt dat het moeilijk zal zijn om die norm te houden. Als oppositielid en democratisch tegenstander, ben ik de eerste om uw twijfel om te zetten in een zekerheid, vertolkt door de stelling dat een groeinorm van 2,5% niet haalbaar is en dat u op zijn minst op 4% zult uitkomen.

Ik baseer mij op verschillende cijfers en op die van de afgelopen jaren. Nu hebben wij het over de reële groei, mijnheer de minister. Ik heb de cijfers nagevlooid van de laatste vijf jaar, niet van de laatste 10 jaar, want dan zou ik de slechte cijfers van 1990, 1991 en 1992 hebben moeten meerekenen. Ik heb de intellectuele eerlijkheid om dat niet te doen, want u weet dat er in 1991 een overschrijding was met 11%, wat het gemiddelde op een abnormale wijze zou vervormen, vandaar dat ik die jaren niet meereken.

Wij hebben de reële groei van de begroting gedurende de laatste vijf jaar berekend en wij komen uit op 5,2%, wat de reële stijging was gedurende de laatste vijf jaar. Nu zegt men, dit keer zal het 2,5% zijn en niets meer. Ik heb de cijfers van de Nationale Bank erop nageslagen. Hun pronostiek is hoger en zij komen uit op een reële groei voor 2001 van 6%. Wij zijn sportief, het is bijna Kerstdag, wij zijn mensen van goede wil, dus wij nemen niet het gemiddelde van de afgelopen 5 jaar, wij nemen evenmin de 4% die ik pronostikeer, maar pinnen ons vast op 3,5%, of een overschrijding van 1% van de groeinorm.

Dit zou uitstekend zijn, als u dit kunt realiseren, mijnheer de eerste minister, dan krijgt u van mij niet één, maar tien dikke proficiats. Maar dit zou betekenen dat wanneer u uw norm met 1% overschrijdt, dat er opnieuw 5 miljard frank bijkomt. U had slechts een marge van elf miljard. Bij een zeer onderschatte groei wordt van dit bedrag vijf miljard frank afgetrokken en dan komt

u uit op een bedrag van zes miljard frank.

Nu heb ik een probleem. U hebt een zeer interessante prioriteitenlijst gegeven, die weergeeft wat u wenst te realiseren op het vlak van de gezondheidszorg. Wij staan daar volledig achter; palliatieve zorgen, oncologische consult, geriatrie, het genoegzaam bekende lijstje. Wij komen uit op een totale som van 22, 307 miljard frank.

Wij vragen ons af hoe het in godsnaam mogelijk is om met een marge van 6 miljard frank een nieuw beleid van 22 miljard frank te gaan realiseren.

Mijnheer de minister, ik heb alles nauwkeurig op een rijtje gezet zoals het volgens mijn aanvoelen begrotingstechnisch zou moeten gebeuren. Bewijs mij dat ik een rekenfout heb gemaakt, maar in ontkennend geval zit u volgens mij met een politiek probleem. Straks zult u de Kamer vragen uw begroting goed te keuren. Wij worden geacht te zeggen dat dit geen probleem vormt. Er zijn voor 22 miljard frank aan beloften. Uiteindelijk is er maar een marge van 6 miljard frank, maar dat kan voor ons toch geen probleem zijn? We moeten dus maar zien wat er eind 2001 uit de bus gekomen is. Dan worden opnieuw de rekeningen opgemaakt. En dan wordt ons gezegd: "er zijn wat tegenslagen geweest", zoals elk jaar het geval is. Wij waarschuwen u dus, mijnheer de minister, dat u realistisch moet blijven. De verwachtingen zijn volgens ons veel te hoog gespannen, onrealistisch hoog.

Mijn eerste stelling luidt dat het niet volstaat in meer middelen te voorzien zonder dat er voldoende beheersingstechnieken zijn. Wat gaat u doen als het geheel ontspoord, als de groeinorm overschreden wordt? Wat gaat u doen als de budgetten overschreden worden die u toegekend hebt aan de forfaits? Wat zult u dan doen? U zult dan geen 6 miljard frank overhouden, u dreigt dan alles kwijt te spelen. Men zal aanvankelijk de indruk hebben dat er 40 miljard klaarliggen voor de gezondheidszorg, terwijl er in feite geen frank over zal zijn voor het nieuwe beleid dat veel mensen verwachten na uw aankondiging.

Dit is onze boodschap. Het is geen onheilsboodschap, het is een boodschap van realisme. Men kan ons veel verwijten maar men kan ons nooit verwijten dat wij geen realistisch beleid gevoerd hebben, vooral de laatste tien jaar. Wij gingen uit van exacte cijfers. Wij konden inderdaad niet gek doen. Wij konden niet veel uitdelen. Wij hebben echter wel de verdienste dat ons realisme aanleiding heeft gegeven tot een

zeer realistische uitgangshouding voor de huidige regering. Wij vrezen dat wat wij met veel moeite hebben bijeengesprokkeld nu schijnbaar waardeloos is.

Mijn tweede stelling luidt dat we keuzen moeten maken, of we dat nu willen of niet. Het verhaaltje van steeds meer en meer is totaal voorbijgestreefd. Het kan niet langer dat men waar iets ontbreekt men er telkens gewoon nog iets bijplakt. Wij moeten keuzen durven maken. Ik wil hier een belangrijk citaat van de minister aanhalen uit Trends van vorige week: "Mijn boodschap aan artsen en ziekenfondsen is dat zij hun nieuwe prioriteiten moeten realiseren door verschuivingen binnen de norm van 2,5%. Ik wil die verschuivingen helpen realiseren." Mijnheer de minister, u zegt daar duidelijk dat het niet altijd meer en meer moet zijn, maar dat men andere keuzen moet gaan maken. Waar men vandaag nog geld aan spendeert zal men morgen moeten durven vervangen door iets anders. Men zal risico's moeten durven nemen.

Mijnheer de minister, wat u in Trends zei raakt de kern van de zaak. Dit is wat wij hier al twee jaar zeggen. Wij zeggen dat het geen zin heeft altijd maar extra geld te geven. Wij moeten ons durven afvragen wat er echt gebeurt, waar die uitgaven heengaan en of ze verantwoord worden uitgegeven. Hebben wij die bepaalde middelen wel nodig? Geef ons de nodige gegevens. Er is immers een schat aan informatie beschikbaar. U zegt drie keer in het artikel, mijnheer de minister, dat de controle moet gebeuren via Peer-review, wat wil zeggen dat de betrokkenen het onder elkaar regelen en dat wij er niets mee te maken hebben. Wij moeten enkel zorgen voor de centen. Voor de rest mogen wij het ons niet aantrekken. De dokters zullen bij een etentje wel onder elkaar uitmaken of ze goede dokters zijn of niet. Zij zullen ons dan alle gegevens bezorgen. Wij krijgen echter niets, maar we moeten hier wel de verantwoordelijkheid nemen om de begroting goed of af te keuren. Dit is wat er nu aan het gebeuren is. Ook in Trends zegt u, mijnheer de minister: "Dit is mijn boodschap aan de artsen en de ziekenfondsen." U zegt niet dat het uw boodschap aan het Parlement is, of aan de volksvertegenwoordigers. Nee, aan de artsen en de ziekenfondsen.

01.47 Minister **Frank Vandenbroucke**: Mijnheer de voorzitter, ik zal het kort houden. Mijnheer Gouty, een zeer belangrijke verworvenheid van het akkoord dat maandagnacht tussen de artsen en de ziekenfondsen tot stand is gekomen, is dat men het op zich neemt de hele nomenclatuur door

te lichten. Daarvoor zal een comité worden opgericht waarin een aantal experts zal zetelen. De partners van de MEDICOMUT zijn nu echter mee geëngageerd in dit proces. In het interview in Trends waarnaar u verwijst, wilde ik zeggen dat als er een nieuw akkoord komt tussen artsen en ziekenfondsen, het een dynamisch beleid moet zijn. Er moet ook dynamiek in de nomenclatuur komen. Dat is trouwens precies wat u zegt. Welnu, een belangrijk aspect van dit akkoord is dat er voor het eerst een dergelijke dynamiek door de MEDICOMUT-partners mee wordt onderschreven. Dat is ook de reden waarom ik mij er zo positief heb over uitgelaten. Voor het eerst engageren zij zich daaraan te werken.

Wij zullen het comité nu installeren en ik hoop dat wij tegen het einde van volgend jaar daar de eerste adviezen van kunnen krijgen.

01.48 Luc Goutry (CVP): Mijnheer de minister, wij steunen ten volle de herijking van de nomenclatuur, zoals reeds bij herhaling gezegd. Dat is de enige manier om een serieus keuzedebat te houden, om te zien waar wij heen willen, wat wij in de verplichte verzekering willen houden, wat wij verstaan onder basiszorgen, wat er al dan niet bovenop kan komen. Vergeef ons ons ongeduld. Dat is zelfs een zin uit onze resolutie van 1998: ook toen wilden wij dit al wat forceren. Mijn vraag gaat echter nog iets verder. Tot nu toe hebt u daar nog niet expliciet op geantwoord, ook niet in de commissie. Waarom kan de volksvertegenwoordiging, het Parlement als maatschappelijke vertegenwoordiging, niet deelnemen aan het debat? Dat kan wel post factum, als men de begroting van de RIZIV goedkeurt die hier wordt gepresenteerd. Wij kunnen daar wel wat over discussiëren, maar de keuzes worden niet hier gemaakt. Die worden gemaakt in het verzekeringscomité, in de algemene raad, enzovoort. Wij worden daar op geen enkele manier bij betrokken, tenzij via de vertegenwoordigers van ziekenfondsen en vakbonden. Dit is toch ruim onvoldoende.

Wij vragen al lange tijd wat ook in andere landen gebeurt, namelijk dat hier in het Parlement een maatschappelijk debat ten gronde zou worden gevoerd. Dit gaat niet met een uiteenzetting op dit uur, in een ochtendvergadering die om 13.20 uur nog aan de gang is, met drie aanwezigen en een minister die zich afvraagt hoe lang het nog gaat duren. Dit is niet de manier om een debat te voeren, dat weet u ook. Draai de rollen om en kom hier eens staan, dan zal ik op uw plaats komen zitten. U zult dan ondervinden hoe plezierig dat is. Ik denk niet dat u daarvoor zult kiezen. Vandaar

nogmaals ons voorstel. Waarom zouden wij eigenlijk geen parlementaire overlegcommissie in het leven kunnen roepen, met permanent karakter? Een vaste commissie als de Dutroux-commissie of de commissie voor Legeraankopen. Ik richt mij nu tot de voorzitter: waarom zou hier geen permanente commissie kunnen komen waarin volksvertegenwoordigers kunnen zetelen en waarin men permanent, via hearings, contacten en adviesvorming mee kan denken aan het totstandkomen van keuzes en adviezen? Lees trouwens ook wat in het rapport-Peers staat. Wat ik hier zeg, vind ik niet uit. Ik citeer het rapport-Peers dat stelt dat het dringend tijd is om iets in die zin te gaan doen.

U zult zeggen dat ik het altijd over keuzes heb en u vraagt zich misschien af wat ik eigenlijk bedoel. Ik heb dat voor mijzelf even nagevlooid. Er zijn nogal wat keuzes te maken waarvan ik mij voorstel dat niet altijd artsen of ziekenfondsen daaraan zouden moeten deelnemen. Een vraag zou kunnen zijn welk zorgtype wij voor de toekomst willen. Is dat "overgemedicaliseerde" zorg? Kijk maar naar de bejaardenzorg⁰, dikwijls "overgemedicaliseerd". Of is dit een zorg die de grenzen van het technisch kennen goed inschat tegenover de grenzen van het menselijk kunnen en die niet alleen in machines, maar ook in mensen investeert? Gewoonlijk was het andersom: eerst de machines, dan de mensen. Wat hebben wij veil voor diagnostiek? Wat betalen wij voor behandeling? Overdrijven wij niet inzake diagnostiek? Dat kan uit angst voor schadeclaims of wat dan ook. Overdrijven wij niet fel met onze dure apparaten – MNR, petscan, enzovoort – om de diagnostiek al maar zuiverder te stellen? Wat zullen wij doen met de genomica? Onlangs bezocht ik een farmaceutisch bedrijf waar men reeds zo ver is dat men binnenkort geneesmiddelen à la carte kan ontwikkelen, op maat van de persoon. U hebt nu een hoge bloeddruk na dit verhaal, mijnheer de minister, en ik van hier te staan op dit verhoog. Het is niet zo dat wij met hetzelfde geneesmiddel tegen hoge bloeddruk moeten worden geholpen. Men zal er u een voorschrijven op basis van uw geschiedenis en verleden en voor mij hetzelfde doen. Is dat de weg die wij willen inslaan? Kunnen wij dat ethisch voldoende hard maken? Wat zijn basiszorgen en basisbehoeften? Wat zullen wij opnemen in de verplichte verzekering? Wat moet intramuraal gebeuren en wat extramuraal? Hebben wij daarin reeds een grondige keuze gemaakt? Iedereen moddert een beetje aan en probeert zijn patiënten te houden en vermits wij geen forfaitair systeem hebben, betekent elke patiënt inkomen.

Wat zal er bijvoorbeeld gebeuren inzake preventie? Hoe dan ook, dit zijn onze keuzes en in dat verband verwijst ik opnieuw naar het Peer-rapport. Het is dergelijk debat dat wij willen voeren.

Hiermee besluit ik het eerste en ook meest uitvoerige deel van mijn betoog.

De selectiviteit en het gezondheidsbeleid komen niet aan bod in mijn betoog aangezien mevrouw D'Hondt hierover reeds heeft gesproken. Wel rijst nog de vraag hoever selectiviteit binnen het verzekeringsprincipe kan worden toegepast met betrekking tot de lage inkomens.

De overige punten, mijnheer de voorzitter, zal ik snel en bondig uiteenzetten.

Tot op heden kwam de kwestie van de ziekenhuizen weinig aan bod. Graag had ik van de minister vernomen welke het toekomstperspectief is terzake. Tijdens de vorige regering werd beslist de operatieschaal te verbreden en dat is inmiddels gebeurd. Wat zal er nu gebeuren met de fameuze echelonnering, in de vorm van een basisziekenhuis te velde, een universitair ziekenhuis of een supraregionaal ziekenhuis? Hoe zal dit alles inhoudelijk worden ingevuld? Zal men het personeel binnensmuur laten werken of zullen van daaruit ruimere opdrachten worden gegeven om de overgang te vergemakkelijken? Of blijft men bij het klassieke ziekenhuis met veel bedden, waarvan na een tijdje de ene afdeling na de andere zijn deuren moet sluiten wegens een gebrek aan patiënten in het verblijfsysteem?

In verband met de geestelijke gezondheidszorg schetsten wij in de commissie vier belangrijke uitdagingen. Het nieuw concept viel in de sector van de psychiatrie in goede aarde. Het gaat om een nieuw en dynamisch model van overleg en samenwerking. Ik vrees evenwel dat als men er niet in slaagt op korte termijn een nieuw financieringsmodel te ontwerpen voor de geestelijke gezondheidszorg, men het tweede project mag vergeten. Immers, als een patiënt opbrengt, dan zal men niet met elkaar kunnen samenwerken en doorverwijzen. Niemand kan mij van het tegendeel overtuigen. Slechts wanneer voor elk van de actoren in de geestelijke gezondheidszorg een inkomen is gegarandeerd en het budget op voorhand is gekend zal men, los van de patiënt, los van het bed, los van de verpleegdagprijs, tot samenwerking kunnen komen in de sector van de geestelijke gezondheidszorg.

In de algemene psychiatrische ziekenhuizen zijn er heel wat psychiaters bereid om te werken tegen een vastgesteld inkomen. Als zij een inkomen worden gegarandeerd dan zijn betrokkenen bereid daarvoor hard hun best te doen. Dat zou meteen de drang naar veel patiënten doen wegvallen en dan pas is samenwerking mogelijk en kan een circuit worden georganiseerd, los van alle juridische implicaties terzake.

Al lang geleden vroeg ik aan de voorzitter van de commissie voor de Volksgezondheid dat ons wetsvoorstel over het PVT-fonds zou worden behandeld. Via dit fonds zou een eerste stap worden gezet naar een solidaire herverdeling van wat een psychiatrische patiënt moet betalen. Ik begrijp niet waarom dit voorstel niet aan de agenda verschijnt; het werd nochtans jaren geleden ingediend, na positief advies van de betrokken sectoren. Misschien kan de voorzitter van de commissie voor de Sociale Zaken die hierover reeds praatte met zijn collega, de voorzitter van de commissie voor de Volksgezondheid, ditmaal minister Aelvoet verzoeken het wetsontwerp over het PVT-fonds te laten agenderen. Hiervoor zouden wij erg dankbaar zijn.

Mijnheer de minister, ik stelde u een vraag over de inhoudbedragen van de verpleegdagprijzen in de psychiatrische ziekenhuizen, waarop u antwoordde dat voor 1996 en 1997 tot een herziening werd overgegaan en dat er een aanzienlijke inhaalbeweging werd uitgevoerd. Ik repliceerde dat er nog steeds een betalingsmarge bestaat van twee jaar. Welnu, na andermaal de zaken te hebben nagekeken, stel ik vast dat er momenteel een achterstand is van ongeveer vijf jaar wat betreft de definitieve uitbetaling van de goedgekeurde verpleegdagprijzen. Er is dus een decalage van vijf jaar in de prijsberekening, maar toch moeten de psychiatrische ziekenhuizen zich met weinig technische prestaties draaiende houden.

Op het vlak van de registratie is het niet te begrijpen, mevrouw de minister, dat er geen rekening werd gehouden met de talrijke goedbedoelde adviezen uit de betrokken sector. Dat is niet de goede manier om de mensen op het terrein te motiveren.

Op het punt van het bejaardenbeleid kan ik niet meer ingaan. Toch vragen wij wat de reconversie voor de komende periode zal zijn. Waarom voert u in de rusthuizen een besparing door van 6%, want hiermee straft u de rusthuizen met gewone ziekenhuisbedden twee keer. U bespaart 5,9%.

Diegenen die geen RVT-bedden hebben en het al zo moeilijk hebben, moeten nog voor 6% bloeden en dat in de sector van de bejaardenzorg, een sector waarvan iedereen erkent dat er te weinig middelen zijn.

Over defederalisering wordt niet gesproken in het bejaardenbeleid. Dat is onbegrijpelijk als er langs Vlaamse kant een zorgverzekering, een erkenningsbeleid en de behoefte-inschatting rond bejaardenzorg is. Het is onbegrijpelijk dat we dan normering en financiering niet kunnen overbrengen naar de gemeenschappen waar ze thuishoren. Voor de revalidatie geldt hetzelfde. Ik ga niet meer op in. Logopedie, NOK- en PSI-centra en medicaal model passen niet bij wat er gebeurt. Vergewist u zich ervan, mijnheer de minister, maar het zit niet goed met de quota. Door de tijdseenheden kan men niet weten hoe het gebeurt. Dokters zouden nooit aanvaarden dat consultaties op tijd gezet worden en in de sector van revalidatie aanvaardt men dat. Men werkt daar tegen de klok.

Het gehandicaptenbeleid is eventjes aangestipt. De geest ervan dwaalt wellicht nog rond. We begrijpen nog altijd de prijs van de liefde niet. Mensen met een integratietegemoetkoming – twee gehandicapten – die gaan samenwonen en een beperkt inkomen hebben, spelen hun kostenvergoeding kwijt omdat ze twee vergoedingen hebben. Dat is de prijs van de liefde. Minister Vande Lanotte wil iets doen. Hij begint met categorie 3 en 4. Dat zijn de zwaarst gehandicapten. Die mensen gaan zelden samenwonen, kunnen in de meeste gevallen geen relatie ontwikkelen. Het zijn de mensen van categorie 1 en 2 die het nodig hebben. Daar doet men niets. Dat komt later. Men heeft 40 miljard frank meer voor het gezondheidsbeleid, maar vindt de enkele honderden miljoenen niet om een dergelijke anomalie ongedaan te maken. Dat geniet de steun van de volledige meerderheid. Mevrouw Descheemaeker en anderen hebben het er ook over gehad.

Als allerlaatste wil ik het hebben over de podiumartiesten. U kan het ons niet kwalijk nemen dat we dat een verhaal zonder einde vinden. Het dossier is geblokkeerd. U hebt zeer goede ideeën. De concrete voorstellen liggen klaar in het Parlement. Onze wetsvoorstellen sluiten aan bij uw ideeën of omgekeerd. U zit nu totaal geblokkeerd omdat de PS een ander systeem wil. Daarom duurt het zo lang. Dat is uw gewoonte niet. Als u een oplossing hebt, weet de website het soms eerder dan het Parlement. Het zou ons verrassen, maar ik heb nog niets gelezen over de

podiumartiesten op de website.

*De vergadering wordt gesloten om 13.37 uur.
Volgende vergadering woensdag
20 december 2000 om 14.30 uur.*

*La séance est levée à 13.37 heures. Prochaine
séance mercredi 20 décembre 2000 à 14.30
heures.*

BIJLAGE**ANNEXE****PLENUMVERGADERING****SÉANCE PLÉNIÈRE****WOENSDAG 20 DECEMBER 2000****MERCREDI 20 DÉCEMBRE 2000****MEDEDELINGEN****COMMUNICATIONS****COMMISSIE****COMMISSION**

Verslag

Rapport

Volgend verslag werd ingediend:

namens de commissie voor het Bedrijfsleven, het Wetenschapsbeleid, het Onderwijs, de nationale wetenschappelijke en culturele Instellingen, de Middenstand en de Landbouw,

- door mevrouw Leen Laenens, over het wetsvoorstel van de heer Richard Fournaux tot wijziging van de wet van 14 juli 1991 betreffende de handelspraktijken en de voorlichting en bescherming van de consument teneinde een regeling te treffen voor het gebruik van de benaming "fabriekswinkel" (nr. 164/2).

Le rapport suivant a été déposé:

au nom de la commission de l'Economie, de la Politique scientifique, de l'Education, des Institutions scientifiques et culturelles nationales, des Classes moyennes et de l'Agriculture,

- par Mme Leen Laenens, sur la proposition de loi de M. Richard Fournaux modifiant la loi du 14 juillet 1991 sur les pratiques du commerce et sur l'information et la protection du consommateur en vue de réglementer l'usage de la dénomination "magasin d'usine" (n° 164/2).

SENAAT**SENAT**

Overgezonden wetsontwerpen

Projets de loi transmis

Bij brieven van 19 december 2000 zendt de Senaat over, met het oog op de koninklijke bekrachtiging, de volgende niet-geëvoeerde wetsontwerpen:

- wetsontwerp tot wijziging van de wet van 19 februari 1965 betreffende de uitoefening van de zelfstandige beroepsactiviteiten der vreemdelingen (nr. 823/3);

- wetsontwerp tot wijziging van de wet van 11 april 1999 betreffende de overeenkomsten inzake de verkrijging van een recht van deeltijds gebruik van onroerende goederen (nr. 855/4).

Ter kennisgeving

Par messages du 19 décembre 2000, le Sénat transmet, en vue de la sanction royale, les projets de loi suivants; le Sénat ne les ayant pas évoqués:

- projet de loi modifiant la loi du 19 février 1965 relative à l'exercice, par les étrangers, des activités professionnelles indépendantes (n° 823/3);

- projet de loi modifiant la loi du 11 avril 1999 relative aux contrats portant sur l'acquisition d'un droit d'utilisation d'immeubles à temps partagé (n° 855/4).

Pour information



BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

BEKNOPT VERSLAG

COMPTE RENDU ANALYTIQUE

PLENUMVERGADERING

SÉANCE PLÉNIÈRE

woensdag

mercredi

20-12-2000

20-12-2000

10:00 uur

10:00 heures

INHOUD

Berichten van verhindering	1
BEGROTINGEN (VOORTZETTING)	1
Rijksmiddelenbegroting voor het begrotingsjaar 2001 (904/1 tot 5)	1
- Ontwerp van algemene uitgavenbegroting voor het begrotingsjaar 2001 (905/1 tot 32)	1
- Algemene toelichting (906/1)	1
<i>Hervatting van de algemene bespreking</i>	1
<i>Sprekers: Greta D'Hondt, Frank Vandenbroucke, minister van Sociale Zaken en Pensioenen, Jean-Jacques Viseur, Koen Bultinck, Pierrette Cahay-André, Luc Goutry, Annemie Van de Casteele, Magda Aelvoet, minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu, Jean-Marc Delizée</i>	
 Persoonlijk feit	20
<i>Sprekers: Joos Wauters, Luc Goutry, Frank Vandenbroucke, minister van Sociale Zaken en Pensioenen</i>	

SOMMAIRE

Excusés	1
BUDGETS (CONTINUATION)	1
Budget des voies et moyens pour l'année budgétaire 2001 (904/1 à 5)	1
- Projet de budget général des dépenses pour l'année budgétaire 2001 (905/1 à 32)	1
- Exposé général (906/1)	1
<i>Reprise de la discussion générale</i>	1
<i>Orateurs: Greta D'Hondt, Frank Vandenbroucke, ministre des Affaires sociales et des Pensions, Jean-Jacques Viseur, Koen Bultinck, Pierrette Cahay-André, Luc Goutry, Annemie Van de Casteele, Magda Aelvoet, ministre de la Protection de la consommation, de la Santé publique et de l'Environnement, Jean-Marc Delizée</i>	
 Fait personnel	20
<i>Orateurs: Joos Wauters, Luc Goutry, Frank Vandenbroucke, ministre des Affaires sociales et des Pensions</i>	

PLENUMVERGADERING

van

WOENSDAG 20 DECEMBER 2000

10:00 uur

SÉANCE PLÉNIÈRE

du

MERCREDI 20 DÉCEMBRE 2000

10:00 heures

De vergadering wordt geopend om 10.03 uur door de heer Herman De Croo, voorzitter.

Tegenwoordig bij de opening van de vergadering is de minister van de federale regering: Laurette Onkelinx

De vergadering is geopend.

Een reeks mededelingen en besluiten moeten ter kennis gebracht worden van de Kamer. Zij zullen in bijlage bij het integraal verslag van deze vergadering opgenomen worden.

Berichten van verhindering

Buitenslands: Elio Di Rupo

Federale regering:

Guy Verhofstadt, eerste minister: met zending buitenslands

Louis Michel, vice-eerste minister en minister van Buitenlandse Zaken: met zending buitenslands

Isabelle Durant, vice-eerste minister en minister van Mobiliteit en Vervoer: Europese Raad van de ministers van Vervoer

Jaak Gabriëls, minister van Landbouw en Middenstand: Landbouwrapraad

Begrotingen (voortzetting)

01 Rijksmiddelenbegroting voor het begrotingsjaar 2001 (904/1 tot 5)

- Ontwerp van algemene uitgavenbegroting voor het begrotingsjaar 2001 (905/1 tot 32)

- Algemene toelichting (906/1)

Hervatting van de algemene bespreking

De algemene bespreking is hervat.

La séance est ouverte à 10.03 heures par M. Herman De Croo, président.

Ministre du gouvernement fédéral présente lors de l'ouverture de la séance: Laurette Onkelinx

La séance est ouverte.

Une série de communications et de décisions doivent être portées à la connaissance de la Chambre. Elles seront reprises en annexe du compte rendu intégral de cette séance.

Excusés

A l'étranger: Elio Di Rupo

Gouvernement fédéral:

Guy Verhofstadt, premier ministre: en mission à l'étranger

Louis Michel, vice-premier ministre et ministre des Affaires étrangères: en mission à l'étranger

Isabelle Durant, vice-première ministre et ministre de la Mobilité et des Transports: Conseil européen des ministres du Transport

Jaak Gabriëls, ministre de l'Agriculture et des Classes moyennes: Sommet agricole

Budgets (continuation)

01 Budget des voies et moyens pour l'année budgétaire 2001 (904/1 à 5)

- Projet de budget général des dépenses pour l'année budgétaire 2001 (905/1 à 32)

- Exposé général (906/1)

Reprise de la discussion générale

La discussion générale est reprise.

Wij zetten de algemene bespreking voort met de sectoren Sociale Zaken, Volksgezondheid en Leefmilieu, Tewerkstelling en Arbeid en Pensioenen.

01.01 Greta D'Hondt (CVP): De CVP-leden van de commissie Sociale Zaken stemden ermee in de bespreking van start te laten gaan, al beschikten zij maar over een voorlopige versie van sommige beleidsbrieven. Ze namen actief deel aan alle vergaderingen en maakten geen gebruik van de onvolledige aanwezigheid van de meerderheid. Ook nu zijn er niet veel aanwezigen. Toch meenden sommige collega's ons nog lessen te moeten leren over de opdracht van een parlementslid.

Sinds de bespreking in de commissie, waar wij een zeer correct antwoord kregen van de minister, heeft de wereld niet stilgestaan. De regering heeft het interprofessioneel akkoord (IPA) volledig aanvaard. De vraag rijst hoe dit IPA zich verhoudt tot de beleidsnota. Het akkoord is ook niet budgettair neutraal. Wat zullen de gevolgen zijn?

De vijf gesloten enveloppen van de begroting zullen moeten worden opengebroken ingevolge de aanvaarding van de bepalingen van het interprofessioneel akkoord. Wat met de data en invoeringstermijnen in de begroting en de beleidsnota, die niet overeenstemmen met die in het interprofessioneel akkoord?

Welke instrumenten zullen worden gehanteerd om de uitstoot van oudere werknemers uit de arbeidsmarkt te voorkomen en hun herintreding in de arbeidsmarkt te bevorderen? In dit verband is meer coherentie nodig tussen de verschillende ministers. Ik denk bijvoorbeeld aan de premies voor vervroegde uittreding van minister Flahaut, die daar haaks op staan.

Positief is de beslissing in het interprofessioneel akkoord om het verschil tussen bruto en netto loon te verkleinen voor de lage lonen. Wat is het vooropgestelde tijdschema? Hoe kadert deze maatregel in de belastinghervorming?

Het voorstel om de bijdrageverlagingen en de tewerkstellingsmaatregelen te stroomlijnen, steun ik.

Het IPA wil de kostprijs van het vakantiegeld voor jonge werknemers laten dragen door de RVA. Wie zorgt voor de financiering?

Nous poursuivons la discussion générale par les secteurs Affaires sociales, Santé publique et Environnement, Emploi et Travail et Pensions.

01.01 Greta D'Hondt (CVP): Les membres du CVP de la commission des Affaires Sociales ont accepté de commencer de la discussion, bien qu'ils ne disposent que de la version provisoire de certaines notes de politique. Ils ont participé activement à toutes les réunions et n'ont pas profité de la présence réduite de la majorité. Aujourd'hui encore, le taux de présence est assez bas. Certains collègues ont néanmoins jugé utile de nous donner des leçons sur la tâche du parlementaire.

Depuis la discussion en commission - où le ministre nous a d'ailleurs fourni une réponse particulièrement claire - les choses n'ont cessé d'évoluer. Le gouvernement a accepté tel quel l'accord interprofessionnel. Toutefois, dans quelle mesure le champ d'application de cet accord concorde-t-il avec le contenu de la note de politique générale? L'accord n'est pas budgétairement neutre. Quelles en seront les conséquences?

A la suite de l'accord interprofessionnel, les cinq enveloppes budgétaires qui étaient restées fermées devront être descellées. Qu'advient-il des données et des délais d'entrée en vigueur énoncés dans la note de politique générale qui ne seraient pas conformes à l'accord interprofessionnel?

Quels instruments seront mis en œuvre pour éviter l'exclusion des travailleurs âgés du marché du travail et favoriser leur réinsertion? A cet égard, l'action des différents ministres compétents doit être mieux coordonnée. Ainsi, les primes de départ anticipé instaurées par le ministre Flahaut ne s'inscrivent pas dans la logique de la politique menée par d'autres ministres.

Je me réjouis de la décision, inscrite dans l'accord interprofessionnel, relative à la réduction de l'écart entre les montants bruts et nets pour les petits salaires. Quel calendrier a été arrêté à ce propos? Comment cette mesure s'inscrit-elle dans la réforme fiscale?

Je soutiens la proposition d'harmonisation des réductions de cotisation et des mesures pour l'emploi.

L'AIP voudrait faire supporter le coût du pécule de vacances des jeunes travailleurs par l'ONEM. Qui en assurera le financement?

Wie werkt er nog langer dan 38 uur per week? Wat zal de invoering van de 38-urenweek kosten? De sociale partners gaan uit van 204.000 personen, de minister rekent op een lager cijfer.

Wij staan positief tegenover een nieuwe arbeidsorganisatie, maar wij hebben vragen bij de beleidsbrief en het IPA. Wat gebeurt er met het opgespaarde tijdskrediet als een werknemer een onderneming verlaat? Komt er een absoluut recht op één jaar tijdskrediet, dat op ondernemingsvlak kan worden verhoogd tot vijf jaar? Dat is het alternatief voor de huidige 3 procent. Dezelfde ondernemingen en sectoren die daarbij dwars lagen, zullen nu weinig geneigd zijn tot een uitbreiding naar vijf jaar.

De bestaande regeling inzake loopbaanonderbreking voor de opvoeding van kinderen is positiever, zowel wat de duur van de onderbreking als wat de hoogte van de uitkering betreft.

De sociale partners willen tegen het eind van het interprofessioneel akkoord komen tot een vormingsinspanning van 1,6. Bedoeling is echter te komen tot het Europees gemiddelde van 1,9. De inspanning dient dan ook te worden opgevoerd.

Wat met de afspraken met Gemeenschappen en Gewesten inzake vaardigheidsattesten, die belangrijk zijn voor oudere werknemers?

Wanneer komt het ontwerp in verband met de strijd tegen zwartwerk er?

Een goed algemeen sociaal beleid en een sociale zekerheid die sociaal en zeker is, helpen de armoede te bestrijden. Sociale zekerheid mag echter niet verworden tot een louter instrument van armoedebestrijding.

De sociale zekerheid moet een verzekering blijven. Als er budgettaire ruimte is, mag die niet alleen worden gebruikt voor een verhoging van de minima. Ook de maxima moeten welvaartsvast zijn. Aan diverse cheques hebben we niet veel, dat is bijstand. Ik pleit voor een orthodoxe aanpak van de 'vergeten' categorieën: wie een statuut krijgt, moet bijdragen.

Voor de gezondheidszorgen moeten er meer middelen komen, maar er moet duidelijkheid zijn over de groeinorm van 2,5 procent. Het zal 8

Qui travaille encore plus de 38 heures par semaine? Que coûtera l'instauration de la semaine de 38 heures? Les partenaires sociaux se fondent sur un nombre de 204.000 personnes mais le ministre table sur un chiffre moins élevé.

Nous sommes partisans d'une nouvelle organisation du travail mais nous nous interrogeons au sujet de la note de politique et de l'AIP. Qu'advient-il du crédit-temps accumulé lorsqu'un travailleur quitte une entreprise? Va-t-on instaurer un droit absolu à une année de crédit-temps qui pourrait être porté à cinq années au niveau des entreprises? C'est la solution de substitution aux 3% actuels. Les entreprises et secteurs qui s'y opposaient ne seront guère enclins à étendre la période à cinq ans.

Le règlement actuel en matière d'interruption de carrière pour l'éducation des enfants est meilleur, en ce qui concerne tant la durée de l'interruption de carrière que le montant de l'allocation.

A l'issue de l'accord interprofessionnel, les partenaires sociaux souhaiteraient déboucher sur un effort de formation de 1,6. L'objectif est toutefois la moyenne européenne, qui s'élève à 1,9. Les efforts doivent dès lors être accrus.

Qu'en est-il des accords conclus avec les Communautés et les Régions concernant les accords de compétence partielle qui sont important pour les travailleurs âgés?

Quand disposerons-nous du projet relatif à la lutte contre le travail au noir?

Une bonne politique sociale générale et une sécurité sociale qui soit à la fois sociale et sûre sont des outils de lutte contre la pauvreté. Mais il n'est question de faire de la sécurité sociale un instrument qui ne servirait qu'à cela.

La sécurité sociale doit conserver son caractère d'assurance. S'il subsiste une marge de manœuvre budgétaire, elle ne doit pas être affectée exclusivement à l'augmentation des minima. Les maxima doivent également être liés à l'évolution de la prospérité. La multiplication des formules de chèques - qui constituent une forme d'assistance - ne présente que peu d'avantages. Je plaide en faveur d'une approche orthodoxe des catégories "oubliées": ceux qui bénéficient d'un statut doivent payer des cotisations.

En ce qui concerne les soins de santé, davantage de moyens doivent être dégagés mais les informations relatives à la norme de croissance de

procent zijn. Ook over de afbakening van de gewone uitgaven moet men duidelijk zijn.

01.02 Minister **Frank Vandenbroucke** (*Nederlands*): Het is meer: 2,5 procent is de reële groeinorm, 8 procent is nominaal.

01.03 **Greta D'Hondt** (CVP): Duidelijk is dat we ons niet aan de groeinorm kunnen houden. Daarnaast zijn er nog de exogene factoren. Het Rekenhof merkt op dat de buitengewone uitgaven nu al 29,6 miljard belopen, of een stijging met 5,4 procent. Er moet dringend een KB komen dat verduidelijkt wat die buitengewone uitgaven zijn.

Is de uitvoering van het vorige week goedgekeurd amendement begrepen in de 3,3 miljard in de begroting voor het sociaal akkoord in de social profit-sector?

Het akkoord in de commissie artsen-ziekenfondsen over de ereloonsupplementen verheugt me.

De financiering van het Zilverfonds, dat werd voorgesteld als afdoende om in de toekomst de betaling van de wettelijke pensioenen te verzekeren, lijkt me niet de nodige waarborgen te bieden, gezien de afhankelijkheid van de verkoop van UMTS-licenties en de jaarlijkse dotatie.

Het krediet voor beroepsziekten daalt met 3 procent naar 14 miljard, wat moeilijk te rijmen lijkt met de aanbevelingen uit de beleidsbrief daarover.

Het IPA bevat ook het vrijstellen van de dubbele bijdrage voor de vierde vakantieweek. Wat zijn de consequenties voor de inkomsten van de sociale zekerheid? Dezelfde vraag heb ik voor de vier-vijfde tewerkstelling. Dit zal gevolgen hebben voor de financiering van de pensioenen.

Ik hoop dat er een duidelijk signaal vertrekt naar de Vlaamse regering dat maaltijdcheques in het onderwijs niet evident zijn. De wettelijke bepalingen moeten worden gerespecteerd. (*Applaus*)

01.04 **Jean-Jacques Viseur** (PSC): Ik zou meteen willen onderstrepen dat het verlenen van sociale hulp niet de rol van de sociale partners en van de

2,5 pour cent doivent être claires. La norme sera de 8 pour cent. La délimitation des dépenses extraordinaires doit également être plus précise.

01.02 **Frank Vandenbroucke**, ministre (*en néerlandais*): Le chiffre de 2,5 pour cent correspond à la norme de croissance réelle, celui de 8 pour cent au taux nominal.

01.03 **Greta D'Hondt** (CVP): Il apparaît clairement que nous ne pourrions nous en tenir à la norme de croissance. Par ailleurs, les facteurs exogènes doivent également être pris en considération. La Cour des comptes fait observer que les dépenses extraordinaires s'élèvent d'ores et déjà à 29,6 milliards de francs, soit une augmentation de 5,4 pour cent. Un arrêté royal proposant une définition précise de ce qu'il faut entendre par dépenses extraordinaires doit être pris d'urgence.

Qu'en est-il des 3,3 milliards pour le secteur non marchand prévus dans l'accord social conclu la semaine dernière?

L'accord conclu au sein de la commission médico-mutuelliste à propos des suppléments d'honoraires nous réjouit.

Quant au fonds pour le vieillissement – qui est censé sauvegarder le paiement des pensions légales –, son mode de financement, qui est subordonné à la vente des licences UMTS et à une dotation annuelle, ne me semble pas offrir de garanties suffisantes.

La réduction de 3 pour cent du crédit prévu pour les maladies professionnelles, qui s'élève désormais à 14 milliards de francs, ne me semble pas conciliable avec les recommandations formulées à ce sujet dans la note de politique générale.

L'accord interprofessionnel prévoit également l'exonération de la double cotisation pour la quatrième semaine de vacances. Quelles sont les conséquences de cette mesure pour les recettes de la sécurité sociale? Je souhaiterais poser la même question à propos de la semaine de quatre jours qui affectera le financement des pensions.

J'espère qu'on fera comprendre clairement au gouvernement flamand que les chèques-repas dans l'enseignement ne vont pas de soi. Les dispositions légales doivent être respectées. (*Applaudissements*)

01.04 **Jean-Jacques Viseur** (PSC): D'emblée, je voudrais souligner le rôle des partenaires sociaux et le rôle de la sécurité sociale elle-même, qui n'est

sociale zekerheid zelf is.

De minister van Sociale Zaken stelt een belangrijk jaar in het vooruitzicht met de bespreking van verscheidene belangrijke wetsontwerpen in het Parlement. Het zijn inderdaad belangrijke ontwerpen die voor ons echter enkel kunnen worden aangenomen als ze de voor onze sociale zekerheid kenmerkende solidariteitsbeginselen respecteren.

De antwoorden die de regering in commissie gaf, waren niet volledig bevredigend.

Zo is er het punt in verband met de democratisering van de tweede pensioenpijler. De regering opteert duidelijk voor uitbreiding naar de KMO's, maar de werknemers in de non-profitsector krijgen niet de kans tot het stelsel toe te treden. Zij mogen niet het kind van de rekening worden.

De antwoorden van de minister in verband met de maximale factuur voldoen ons natuurlijk niet. De stelling van de regering dat de categorie van de middeninkomens niet over het hoofd zal worden gezien, sluit niet uit dat het gevaar voor het ontstaan van een duale gezondheidszorg reëel is.

Minister Vandenbroucke verwijst naar het regeerakkoord en kondigt overleg aan met de andere beleidsniveaus over de afhankelijkheidsverzekering, terwijl minister Vande Lanotte een dergelijke verzekering als zodanig overbodig acht. Mij dunkt dat door die versnippering de bejaarde onmogelijk de garantie kan krijgen dat zijn verlies van zelfredzaamheid zal worden ondervangen. Op die manier zal het probleem zeker niet geregeld worden tegen 2010.

De inspanningen van de regering om de sociale bijdragen te verminderen en de werkgelegenheid te stimuleren wijzigen de financieringsgrondslag van onze sociale zekerheid : gaandeweg verglijden we naar een systeem waarbij de sociale bescherming veeleer door subsidies zal worden gefinancierd.

Het is niet bewezen dat een vermindering van de sociale bijdragen de werkgelegenheid in de verhoopte mate aanzwengelt, waardoor weer extra sociale bijdragen geput kunnen worden uit de nieuwe banen. Er is ook geen wettelijke garantie dat de staatssubsidie die globale vermindering van de sociale bijdragen zal compenseren.

pas l'aide sociale.

Le ministre des Affaires sociales nous annonce une grande année, avec la discussion par le Parlement de plusieurs projets de loi importants. Si ces projets sont importants, ils ne peuvent, à mon sens, être adoptés que dans le respect d'une série de principes fondamentaux de la solidarité propre à notre sécurité sociale.

Les réponses du gouvernement, en commission, ne nous ont pas complètement satisfaits.

D'abord, quant à la démocratisation du deuxième pilier de pensions, si le gouvernement semble très conscient et volontaire pour un élargissement aux PME, les travailleurs du secteur non marchand, eux, ne voient pas encore la possibilité d'y accéder. On ne peut les sacrifier.

Les réponses du ministre concernant la facture maximale ne nous donnent évidemment pas satisfaction. Ce n'est pas parce que le gouvernement nous affirme que les groupes à revenus moyens ne seront pas oubliés que cela évacue les risques de produire un système de soins de santé dual.

En ce qui concerne l'assurance autonomie, tandis que M. Vandenbroucke renvoie à l'accord de gouvernement et annonce une concertation avec les autres niveaux de pouvoir, M. Vande Lanotte, lui, a annoncé que l'assurance autonomie, en tant que telle, ne figurait pas dans ses projets, estimant que la combinaison des diverses réformes prévues rendait inutile l'instauration d'une telle assurance. Un tel morcellement ne garantit pas, à mon sens, à la personne âgée la prise en charge complète de la perte d'autonomie liée à son vieillissement ; et cette approche ne règle certainement pas le problème à l'aube des années 2010.

Les efforts du gouvernement pour réduire les cotisations sociales, alléger le coût de l'emploi et augmenter le taux de l'emploi modifient les bases de financement de notre sécurité sociale : on passe peu à peu à un système où la protection sociale sera davantage financée par les subventions de l'État.

Il n'est pas établi, jusqu'ici, que les réductions de cotisations sociales ont pour effet d'augmenter dans des proportions escomptées le taux d'emploi et les cotisations sociales liées à ces emplois supplémentaires. Et l'on n'a pas la garantie légale que la subvention de l'État compensera cette diminution globale de cotisations sociales.

Met de ingrepen in de ontvangsten van de sociale zekerheid wordt de deur opengezet voor een communautarisering van de sociale zekerheid, die wij resoluut van de handwijzen.

De gewone begroting voor geneeskundige verzorging moet binnen de groeinorm van 2,5 procent blijven. Dat moet volgens de minister mogelijk zijn door het geneesmiddelenbudget stevig in de hand te houden. Dat wil ik eerst nog zien. De uitgaven voor nieuwe projecten mogen de vooropgestelde begrotingsnorm evenmin overschrijden, maar ook hier blijkt uit eerste schattingen dat er met allerlei uitgavenstijgingen rekening zal moeten worden gehouden. De heuglijke berichten over de verhoging van de begroting heeft hoge verwachtingen gewekt bij artsen en patiënten, wat onvermijdelijk gevolgen zal hebben voor de uitgaven in de gezondheidszorg.

De nieuwe regeling voor de financiering van de ziekenhuizen gaat uit van pathologiefinanciering en moet de kwaliteit van de medische dienstverlening ten goede komen. De ziekenhuizen moeten kwaliteit vooropstellen, geen kwantiteit. Ik hoop dat we snel over de teksten zullen kunnen beschikken, en dat de nieuwe financieringswijze dualisme binnen het ziekenhuis zal voorkomen. Kortom, ik geef toe dat er wel degelijk een beleidsvisie is, maar wij zullen waakzaam blijven toezien hoe de overgang van een sociale-zekerheidsregeling naar een andere haar beslag krijgt, teneinde ons ervan te vergewissen dat de regering de minstbedeelden niet vergeet. *(Applaus bij de CVP en de PSC)*

01.05 Minister **Frank Vandenbroucke** *(Nederlands)*: Mevrouw D'Hondt en de heer Viseur hebben verwezen naar het akkoord dat werd bereikt in de commissie artsen-ziekenfondsen. De leden van de commissie voor Sociale Zaken zullen de tekst ervan vandaag ontvangen. Een aantal maanden geleden hebben ik in de commissie gezegd dat de regering de actoren heeft gevraagd om een definitieve regeling uit te werken voor de supplementen. Wij gaven daaraan de voorkeur boven een wettelijk optreden. Het akkoord is er nu, maar het vergt wel een wetswijziging. Die wetswijziging moet de supplementen bepalen, duidelijke informatie opleggen en alle ziekenhuizen verplichten het mogelijk te maken dat een patiënt kan worden verzorgd tegen de conventietarieven.

La modification des recettes de la sécurité sociale crée inévitablement le lit de la communautarisation de la sécurité sociale, ce que nous refusons clairement.

En matière du budget des soins de santé, il faudra maintenir le budget ordinaire dans la norme de croissance de 2,5 % et maintenir les dépenses des initiatives nouvelles dans la norme budgétaire prévue. Pour le budget ordinaire, le ministre nous répond que cela devrait être possible en passant par la maîtrise du budget du secteur des médicaments. Nous verrons. Les bonnes nouvelles liées à l'augmentation du budget ont créé des espoirs chez les praticiens et chez les patients. Cela aura des conséquences sur les dépenses des soins de santé.

Quant au maintien des initiatives nouvelles dans la norme budgétaire définie, il semble que, là aussi, les premières estimations révèlent des surprises à la hausse. Un nouveau système de financement des hôpitaux doit tenir compte des pathologies et servir la qualité du service médical. Les responsables des services hospitaliers doivent pouvoir aboutir à une logique qualitative centrée sur le patient et non sur la multiplication des actes. J'espère qu'on disposera rapidement des textes et que la nouvelle logique de financement évitera la dualité dans l'hôpital. Mon appréciation globale consiste en la reconnaissance qu'il y a une vraie politique. Cependant, le passage d'un système de sécurité sociale à un autre mérite notre vigilance, qui restera continue, afin de vérifier si le gouvernement a effectivement le souci des plus pauvres. *(Applaudissements sur les bancs du CVP et du PSC)*

01.05 **Frank Vandenbroucke**, ministre *(en néerlandais)*: Madame D'Hondt et M. Viseur ont fait référence à l'accord dégagé au sein de la commission médico-mutuelliste. Les membres de la commission des Affaires sociales en recevront le texte aujourd'hui. Voici quelques mois, j'avais indiqué en commission que le gouvernement avait demandé aux responsables d'élaborer un règlement définitif pour les suppléments. Ce règlement était préférable à nos yeux à une intervention législative. L'accord existe mais il nécessitera une modification de la loi qui doit fixer les suppléments, imposer une information claire et obliger tous les hôpitaux à permettre au patient de se faire soigner aux tarifs conventionnels.

01.06 Greta D'Hondt (CVP): Ik dank de minister voor de toelichting. De bestaande wet kwam zeer moeizaam tot stand. De commissie artsen-ziekenfondsen meent dat we daarop moeten terugkomen. Ik hoop dat er voorafgaand overleg zal zijn en meen dat we zeker niet overhaast te werk mogen gaan.

01.07 Minister Frank Vandenbroucke (Nederlands): De regering vroeg artsen en ziekenfondsen om tot tariefzekerheid te komen op basis van een akkoord. De commissie Sociale Zaken heeft mijzelf en de regering daarin gesteund. De commissie artsen-ziekenfondsen heeft haar taak naar behoren vervuld en met het resultaat moet terdege rekening worden gehouden.

01.08 Koen Bultinck (VLAAMS BLOK): De discussie over de grondige hervorming van ons sociale-zekerheidsstelsel wordt sinds het aantreden van deze regering niet meer gevoerd. Ooit congresseerde de VLD daarover, vandaag zijn haar leden er zelfs niet. Ook het debat over de financiering van de Sociale Zekerheid wordt niet meer gevoerd, laat staan dat over het tweepijlersysteem en de defederalisering van delen van de Sociale Zekerheid.

De beleidsbrieven besteden veel aandacht aan de eerste-lijnszorg. Echelonnering heeft voordelen, maar men mag ze niet verplichten. Alle niveaus moeten betaalbaar blijven. Wij zullen scherp toekijken op het behoud van de keuzewijsheid van de patiënt; groepspraktijken mogen geen regel worden.

Er is nood aan een zorgcontinuüm voor, tijdens en na het verblijf in een ziekenhuis. De financiering moet rekening houden met de noden van de patiënt.

Er moet worden opgetreden tegen Brusselse ziekenhuizen die de taalwetgeving met voeten treden. Het recht om in de eigen taal te worden geholpen is een fundamenteel patiëntenrecht. Wij hebben daarnaast vragen bij de federale bevoegdheid inzake de nota patiëntenrechten die in het vooruitzicht wordt gesteld.

Wij zijn niet gekant tegen samenwerking tussen ziekenhuizen, maar de patiënt moet de keuzevrijheid behouden en de ziekenhuizen moeten hun eigenheid kunnen bewaren. We mogen niet tot ziekenhuisfabrieken komen. Tegen 2002 zou door middel van een KB een beperking worden ingevoerd tot 700 bedden. Dat is positief.

01.06 Greta D'Hondt (CVP): Je remercie le ministre pour son explication. La loi existante a été élaborée à grand-peine. La commission médico-mutuelliste estime qu'il faudrait revenir sur le texte de cette loi. J'espère qu'il y aura une concertation préalable. Nous devons nous garder de travailler dans la précipitation.

01.07 Frank Vandenbroucke , ministre: Le gouvernement a demandé aux médecins et aux mutualités de conclure un accord visant à garantir la sécurité tarifaire. La commission des Affaires sociales a soutenu la position du gouvernement et du ministre à cet égard. La commission médico-mutuelliste a fait du bon travail et ses résultats devront très certainement pris en considération..

01.08 Koen Bultinck (VLAAMS BLOK): Depuis l'arrivée au pouvoir de l'actuel gouvernement, la discussion sur la réforme fondamentale de notre régime de sécurité sociale n'a plus lieu. Il fût un temps où le VLD organisait des congrès sur le sujet. Aujourd'hui, les membres du VLD brillent par leur absence. On semble également abandonner le débat sur le financement de la sécurité sociale. Et que dire du débat sur le deuxième pilier et sur la défédéralisation de certains secteurs de la sécurité sociale?

La note de politique accorde une large attention aux soins de première ligne. L'échelonnement offre assurément des avantages mais on ne peut pas l'imposer. Tous les niveaux de soins doivent rester accessibles. Nous veillerons attentivement au maintien de la liberté de choix du patient; les pratiques de groupe ne peuvent devenir la règle.

La continuité des soins doit être assurée avant, pendant et après un séjour à l'hôpital. Il est essentiel que le financement tienne compte des besoins des patients.

Il convient de prendre des mesures à l'encontre des hôpitaux bruxellois qui enfreignent la législation linguistique. Être aidé dans sa propre langue constitue un droit fondamental des patients. Parallèlement, nous nous interrogeons sur les compétences fédérales telles qu'elles exposées dans la note relative aux droits des patients.

Nous ne sommes pas opposés à une coopération entre hôpitaux, mais le patient doit conserver sa liberté de choix et les hôpitaux leurs spécificités. Nous devons éviter la constitution d'usines hospitalières. Nous nous réjouissons d'apprendre que d'ici à 2002, un seuil maximum de 700 lits devrait être instauré par arrêté royal.

Vier Vlaamse ziekenhuizen dienden klacht in bij de Raad van State omdat ze niet de toelating kregen gespecialiseerde radiologische apparatuur te installeren. De regels daaromtrent zijn blijkbaar onduidelijk. Wat is het standpunt van de minister?

Quatre hôpitaux flamands ont déposé plainte auprès du Conseil d'Etat parce qu'ils n'ont pas reçu l'autorisation d'installer des appareillages radiologiques spécialisés. Apparemment les règles relatives à cette matière sont imprécises. Quel est le point de vue du ministre à ce sujet?

Wij zijn tegen het drugbeleid. Sinds mei 1998 krijgt het bezit van cannabis voor eigen gebruik de laagste prioriteit. Nu wil men nog verder gaan. De communicatie loopt echter totaal mank. De topactoren in dit debat konden niet verhinderen dat het een uitschuiver wordt voor de regering. Medisch gebruik van cannabis kan voor het Vlaams Blok, maar dit mag niet worden gebruikt om een legalisering ervan door te voeren.

Nous sommes opposés à la politique en matière de drogues de l'actuel gouvernement. Depuis mai 1998, la détention de cannabis à usage personnel se voit attribuer la plus faible des priorités en matière de poursuites. Et voilà que le gouvernement veut aller plus loin. La communication fait toutefois totalement défaut. Les principaux acteurs de débat n'ont pas pu empêcher que cette question devienne pour le gouvernement une peau de banane. Le Vlaams Blok admet l'utilisation du cannabis à des fins médicales, mais on ne peut l'invoquer comme argument pour légaliser le cannabis.

Het preventiedossier is vooral een gemeenschapsmaterie. Heeft de federale regering de Gemeenschappen op de vingers willen tikken?

Le dossier de la prévention relève avant tout des Communautés. Le gouvernement fédéral a-t-il voulu rappeler les Communautés à l'ordre ?

De kosten voor de ziekteverzekering stijgen fors. Dit geeft ons gelijk. De verhoging is aanvaardbaar, maar alle nieuwe initiatieven moeten beheersbaar blijven. Er mag geen concurrentie ontstaan met het Vlaams decreet op de zorgverzekering.

Les dépenses de l'assurance-maladie sont en forte hausse. Cette évolution nous donne raison. Cette augmentation est acceptable, mais il faut pouvoir maîtriser toute nouvelle initiative. Il ne peut y avoir de concurrence avec le décret flamand sur l'assurance-autonomie.

De verhoging van de middelen voor de logopedisten keuren wij goed. Het vierde rapport-Jadot wijst op verschillen in de medische praktijk tussen de zorgverstrekkers. De minister geeft aan dat er een weinig zal gebeuren aan de transfers, die in 1999 110 miljard bedroegen. De snellere veroudering in Vlaanderen remt die transfers nauwelijks af.

Nous approuvons l'augmentation des moyens pour les logopèdes. Le quatrième rapport Jadot relève des différences dans la pratique médicale entre différents prestataires de soins. Le ministre fait savoir qu'il n'y aura guère de changements en ce qui concerne les transferts, qui s'élevaient à 110 milliards en 1999. Même le vieillissement rapide de la population en Flandre ne freine pas ces transferts.

De uitvoering van het sociaal akkoord van 1 mei zal onvoldoende zijn om het tekort aan verpleegkundigen te verhelpen. De lonen moeten de hoogte in en de werkdruk moet omlaag.

La mise en oeuvre de l'accord social du 1er mai ne suffira pas à mettre fin à la pénurie d'infirmiers. Il faut augmenter les salaires et réduire la pression du travail.

De regering is erin geslaagd de onderhandelingen met de farmaceutische industrie tot een goed eind te brengen. De stimulans voor generische geneesmiddelen was positief. De farmaceutische industrie zou moeten opdraaien voor budgetoverschrijdingen. Dat is goed, voor zover apothekers en patiënten er niet de gevolgen van moeten dragen.

Le gouvernement est parvenu à mener à leur terme les négociations avec l'industrie pharmaceutique. En ce qui concerne les médicaments génériques, l'incitant est un élément positif. L'industrie pharmaceutique devrait supporter le coût des dépassements budgétaires, à condition que les pharmaciens et les patients n'en subissent pas les conséquences.

Er zou een betere samenwerking komen tussen RIZIV en administratie ter voorbereiding van het beleid. Nu zou er een cel komen tot permanente doorlichting van de nomenclatuur. Dat is positief.

Il avait été dit que la collaboration entre l'INAMI et l'administration en vue de la définition de la politique à mettre en oeuvre serait améliorée et qu'une cellule serait créée pour évaluer en permanence la

Eerst zal echter het RIZIV met zijn talloze commissies en comités zelf moeten worden gesaneerd.

De werkgroep-Cantillon moest de toenadering tussen het sociaal statuut van zelfstandigen en werknemers onderzoeken. De door minister Gabriëls aangekondigde 10 miljard lag heel wat hoger dan de 900 miljoen plus 1,3 miljard in de begroting. De gelijkschakeling van de kinderbijslag voor het eerste kind blijft voor ons essentieel.

De sociale bescherming voor vergeten groepen moet ook denken aan de onthaalouders en aan de ouders die zelf voor hun kinderen zorgen. Anders worden ouders die thuis blijven om hun kinderen op te voeden gediscrimineerd ten opzichte van mensen die kinderen van anderen opvoeden.

De meewerkende echtgenoot van een zelfstandige heeft recht op sociale zekerheid, maar dit brengt ons op het terrein van de afgeleide rechten; die mogen niet zomaar worden afgevoerd. Thuiswerkende ouders hebben maar afgeleide rechten.

Met een spaarzame overheid die aan schuldafbouw doet, hebben we geen probleem. De regering heeft haar ambities verhoogd en wil nu alleen nog de wettelijke pensioenen veilig stellen door het Zilverfonds. Wij hebben geen bezwaar tegen de verankering van dit fonds binnen de federale sociale zekerheid. Het is een zet om de overheveling van delen van de sociale zekerheid tegen te houden. Ook de studiedienst van de KBC heeft kritiek op dit fonds.

De regering gaat het stelsel van het aanvullend sectoraal pensioen stimuleren. Dit is een kapitalisatiestelsel. Deze pensioenen moeten dus los komen te staan van de fondsen voor bestaanszekerheid. Voor de ambtenarenpensioenen komen er technische aanpassingen. Welke? Zal aan de perequatieregeling worden geraakt?

In het beleid is er te weinig aandacht voor het toenemend fenomeen van de eenoudergezinnen. Intenties inzake thuis- en mantelzorg zijn mooi, maar de gezinnen moeten worden gehervat om deze mogelijk te maken. Van een echt

nomenclature. C'est également un point positif. Il conviendrait toutefois au préalable d'assainir l'INAMI lui-même, avec ses innombrables commissions et comités.

Le groupe de travail Cantillon est chargé d'examiner la question de l'harmonisation du statut des indépendants et des salariés. Le montant de 10 milliards annoncé par le ministre Gabriëls est beaucoup plus élevé que les montants de 900 millions plus 1,3 milliard prévus au budget. L'alignement en ce qui concerne les allocations familiales pour le premier enfant demeure pour nous un point essentiel.

La protection sociale des catégories laissées pour compte doit profiter aux parents d'accueil, mais aussi aux parents qui élèvent leurs enfants eux-mêmes. Sinon, les parents qui restent à la maison pour élever leurs enfants seraient discriminés par rapport aux parents qui élèvent les enfants des autres.

Le conjoint travaillant avec un indépendant auquel il est marié a le droit de bénéficier des avantages de la sécurité sociale, mais cela nous amène sur le terrain des droits dérivés, qui ne peuvent être abandonnés de façon irréfléchie. Les parents qui travaillent à la maison jouissent de plus de droits dérivés que les autres.

Nous ne voyons aucune objection à ce que l'Etat soit économe et s'attache au démantèlement de la dette publique. Le gouvernement a tempéré ses ambitions et, aujourd'hui, il ne se fixe plus pour objectif que la sauvegarde des pensions légales par la mise en place d'un fonds de vieillissement. Mais nous ne sommes pas favorables à l'ancrage de ce fonds dans la sécurité sociale fédérale. Contrecarrer le transfert de parties de la sécurité sociale est une manœuvre stratégique. Le service d'études de la KBC se montre critique à l'égard de ce fonds.

Le gouvernement entend stimuler le régime des pensions sectorielles complémentaires, qui constituent un système de capitalisation. Ces pensions doivent être dissociées des fonds pour la sécurité d'existence. De quels aménagements techniques les pensions des fonctionnaires feront-ils l'objet? Touchera-t-on à la péréquation?

Les autorités ne s'intéressent pas suffisamment au phénomène des familles monoparentales qui gagne en importance. C'est fort bien de formuler des déclarations d'intention à propos des soins de proximité et des soins à domicile, mais les familles

gezinsbeleid is echter geen sprake. (*Applaus bij Vlaams Blok*)

doivent être revalorisées pour pouvoir les assumer. Le gouvernement ne mène pas une politique familiale digne de ce nom. (*Applaudissements sur les bancs du Vlaams Blok*)

01.09 Pierrette Cahay-André (PRL FDF MCC): Wij hebben uren gediscussieerd in de commissie

01.09 Pierrette Cahay-André (PRL FDF MCC): Nous avons passé de nombreuses heures en commission...

01.10 Luc Goutry (CVP): Ik betreur het dat de VLD hier de hele ochtend afwezig is.

01.10 Luc Goutry (CVP): Je regrette que le VLD soit absent pendant toute la matinée.

De **voorzitter**: Ik kan u geen ongelijk geven

Le **président**: Je ne puis vous donner tort.

01.11 Pierrette Cahay-André (PRL FDF MCC): De regering zal de schuldenlast van de sociale zekerheid, die vandaag oploopt tot 34 miljard frank voor het stelsel van de loontrekkenden en 23,5 miljard voor de zelfstandigen, volledig overnemen. Door beide stelsels op die manier vrij te stellen van de betaling van de intrest op de leningen, vergroot de regering de sociale bescherming.

01.11 Pierrette Cahay-André (PRL FDF MCC): Le gouvernement entend reprendre intégralement les dettes de la sécurité sociale qui s'élèvent, aujourd'hui, à 34 milliards de francs pour le régime des travailleurs salariés et à 23,5 milliards de francs pour celui des travailleurs indépendants. Décharger ainsi les deux régimes du paiement des intérêts des emprunts renforcera le niveau de la protection sociale.

Voorzitter: Jean-Pol Henry, eerste ondervoorzitter.

Président: Jean-Pol Henry, premier vice-président.

Een aantal bevolkingsgroepen geniet evenwel nog geen adequate sociale bescherming : de kunstenaars, de meewerkende echtgenoot van zelfstandigen en de onthaalmoeders. De regering wil hier met concrete maatregelen wat aan doen.

Cependant, certaines catégories de la population ne bénéficient pas encore d'une protection sociale adéquate. Il s'agit des artistes, des conjoints aidant des travailleurs indépendants ainsi que des gardiennes et gardiens d'enfants. Le gouvernement a également l'intention d'apporter des mesures concrètes à cette situation.

Ook andere maatregelen beogen een betere sociale dekking : optrekken van de minima voor invaliditeit, uitbreiding van de lijst van beroepsziekten, strijd tegen de armoede, enz.

D'autres mesures vont encore permettre d'asseoir un haut niveau de protection sociale : majoration des minima pour invalidité, extension de la liste des maladies professionnelles, lutte contre la pauvreté et la précarité, ...

Om de vergrijzing van de bevolking het hoofd te bieden steunt onze fractie de concretisering van het Zilverfonds, dat de uitgaven voor de wettelijke pensioenen tussen 2010 en 2030 zou moeten dekken. Dit wordt aangevuld met een tweede pensioenpijler, die een belangrijke rol zal spelen voor het behoud van de levensstandaard.

Enfin, eu égard au vieillissement croissant de la population, notre groupe encourage la concrétisation du Fonds de vieillissement qui devrait couvrir, entre 2010 et 2030, les régimes légaux de pensions. Il sera complété par le deuxième pilier des pensions, qui jouera à l'avenir un rôle important, particulièrement dans le maintien du niveau de vie.

Dankzij die tweede pijler zullen de kosten voor de toekomstige pensioenen niet afgewenteld hoeven te worden op de komende generaties. Die pijler moet dan ook uitgebreid worden tot een bredere laag van de bevolking.

Le développement de ce deuxième pilier permettra d'éviter de reporter le coût des retraites futures sur les plus jeunes générations. Pour cela, il faudra étendre ce deuxième pilier à une population plus large, en assouplissant son champ d'application pour les catégories socioprofessionnelles telles que les ouvriers, les fonctionnaires, les PME, ...

Inzake werkgelegenheid berust het beleid op drie pijlers: het streven naar een beter evenwicht tussen beroepsleven en privéleven, het handhaven van de ouderen in het arbeidscircuit en het ondersteunen van kansarmen bij het vinden van een baan. Tevens zullen inspanningen worden gedaan ten voordele van de jongeren en de vrouwen alsook om de werknemers beter op de informatiemaatschappij voor te bereiden.

De onderhandelingen met de sociale partners hebben tot een interprofessioneel akkoord voor 2001 en 2002 geleid. De regering moet zich ertoe verbinden het akkoord na te leven en de tenuitvoerlegging ervan te ondersteunen.

Wij staan volledig achter het streven van de minister om de ondernemingszin te bevorderen door de parafiscaliteit werkgelegenheidsvriendelijker te maken en de sociale bijdragen te verminderen. Wij steunen tevens de ontwikkeling van activiteiten die onder de sector van de buurtdiensten ressorteren en die laaggeschoolden en langdurig werklozen ten goede komen.

Een vereenvoudiging van de administratieve verplichtingen van werkgevers en werknemers is wenselijk.

Het concept van de bevoegdheidspakketten is vernieuwend en streeft een lofwaardig doel na, namelijk de erkenning van bevoegdheden, maar wij maken voorbehoud bij de toepassing ervan.

Wij steunen voorliggende ontwerp-begroting omdat wij ervan overtuigd zijn dat het regeringsbeleid tot de ontwikkeling van de actieve welvaartsstaat zal bijdragen. (*Applaus bij de meerderheid*)

01.12 Annemie Van de Casteele (VU&ID): De bespreking in de commissies verliepen niet optimaal. De regering kwam zeer laat met de beleidsnota's naar het Parlement en sommige fracties en leden hebben de besprekingen geboycot.

In de commissie heb ik gezegd wat nodig is voor een betaalbare en efficiënte sociale zekerheid. De vele beloftes van de regering hebben valse hoop opgewekt. Een beslissing wordt best meegedeeld als ze genomen is. De goede economische context heeft de druk wat weggenomen om de financiering van het stelsel te hervormen. Die weegt nu veel te zwaar op arbeid. Om dezelfde reden valt de druk wat weg om bepaalde delen van de Sociale Zekerheid te defederaliseren, een onderwerp waarover tijdens de vorige regeerperiode de VLD

En matière d'emploi, trois grands axes sont présentés : la recherche d'une meilleure harmonie entre vie professionnelle et vie privée, le maintien des personnes plus âgées dans l'emploi et l'aide aux moins favorisés à entrer sur le marché du travail. Des efforts sont également prévus en faveur des jeunes, des femmes et pour adapter les travailleurs à la société de l'information.

Les négociations avec les partenaires sociaux ont abouti à un accord interprofessionnel pour 2001 et 2002. Le gouvernement doit s'engager à apporter son aide à son exécution et à le respecter.

Nous sommes totalement d'accord avec la volonté de la ministre de développer l'esprit d'entreprise, en rendant la parafiscalité plus favorable à l'emploi et en réduisant les cotisations sociales.

Nous soutenons aussi le développement des activités relevant du secteur des services de proximité, qui sont favorables aux travailleurs peu qualifiés et aux chômeurs de longue durée.

Les simplifications des obligations administratives des employeurs et des travailleurs sont souhaitables.

Quant au concept de portefeuille de compétences, s'il est novateur et poursuit un objectif louable de reconnaissance de compétences, son application nous suggère des réserves.

Nous soutenons ce projet de budget, étant convaincus que la politique gouvernementale contribuera à l'État social actif.

(*Applaudissements sur les bancs de la majorité*)

01.12 Annemie Van de Casteele (VU&ID): Les discussions en commission ne se sont pas déroulées de la meilleure façon possible. Le gouvernement a présenté ses notes de politique très tardivement au Parlement et certains groupes et membres ont boycotté les discussions.

J'ai dit en commission quels éléments sont nécessaires pour mettre au point une sécurité sociale qui soit finançable et efficace. Les nombreuses promesses du gouvernement ont suscité de vains espoirs. Il est préférable de rendre une décision publique dès lors qu'elle a effectivement été prise. Le contexte économique favorable a contribué à réduire la pression en faveur de la réforme du financement du système. Celui-ci affecte trop lourdement le travail. Les mêmes raisons conduisent à une réduction de la

stoere taal sprak. Wij zullen erop blijven terugkomen.

pression en faveur de la défédéralisation de certaines de la Sécurité sociale, alors qu'au cours de la législature précédente, le VLD avait tenu à ce sujet des propos fermes. Nous reviendrons sur ce sujet.

Alle sectoren dringen aan op een harmonisering van de bestaande maatregelen en op een administratieve vereenvoudiging. Zij vragen dat de regering niet steeds met nieuwe plannen en maatregelen zou komen. De minister had het in dat verband over de rol van de bevoegde ambtenaren en van een regeringscommissaris, als ik het goed heb begrepen specifiek voor de administratie Sociale Zekerheid. Wat is de juiste toedracht? Komt er een regeringscommissaris bij minister Van den Bossche of bij minister Vandenbroucke?

Tous les secteurs demandent l'harmonisation des mesures existantes et une simplification administrative. Ils souhaitent que le gouvernement ne présente pas sans cesse de nouveaux plans et de nouvelles mesures. A cet égard, le ministre a évoqué le rôle des fonctionnaires compétents et d'un commissaire du gouvernement qui, si je l'ai bien compris, est spécifiquement chargé de l'administration de la Sécurité sociale. Que faut-il exactement entendre par là? Un commissaire du gouvernement assistera-t-il le ministre Van den Bossche ou le ministre Vandenbroucke ?

01.13 Minister **Frank Vandenbroucke** (Nederlands): Daarover is nog geen beslissing genomen.

01.13 **Frank Vandenbroucke**, ministre (en néerlandais): Aucune décision n'a encore été prise sur ce point.

01.14 **Annemie Van de Casteele** (VU&ID): Is het zinvol iemand als de heer Voorhamme of mevrouw Van Asbroeck te parachuteren in een dergelijke functie? Misschien weet de premier er meer over? Heeft de minister wel nood aan een dergelijke regeringscommissaris?

01.14 **Annemie Van de Casteele** (VU&ID): Parachuter quelqu'un comme M. Voorhamme ou Mme Van Asbroeck à une telle fonction a-t-il un sens? Le premier ministre en sait-il plus long?. Le ministre a-t-il réellement besoin de l'assistance d'un tel commissaire du gouvernement ?

De uitkeringen worden stilaan eerder inkomensgebonden dan categoriegebonden. Dat is positief. Ook voor de kinderbijslag kan daaraan worden gedacht. Dat zou de werkloosheidsval bestrijden die samenhangt met de dubbele kinderbijslag voor werklozen.

De plus en plus, les allocations sont liées au niveau de revenu plutôt qu'à la catégorie, ce qui est positif. On pourrait également envisager la même chose pour les allocations familiales. On lutterait ainsi contre les pièges du chômage que constitue le doublement des allocations familiales doublées pour les chômeurs.

Wat is de toestand van het Fonds voor collectieve uitrusting en diensten? Dit is een gemeenschapsbevoegdheid. De middelen moeten worden overgedragen.

Quelle est la situation du Fonds d'équipements et de services collectifs? Ce fonds relève des Communautés. Ses moyens financiers doivent donc être communautarisés.

In de commissie sprak ik over het Zilverfonds. De norm werd jammer genoeg wat losser gemaakt. Er schijnt een afspraak te zijn gemaakt over de overheidspensioenen voor het tijdscrediet. Het tijdscrediet moet voor een globale oplossing zorgen. Er is nu een akkoord over een tijdscrediet van 20 procent. Welke redenering zit daarachter?

En commission, j'ai évoqué le fonds de vieillissement. Malheureusement, on a réduit quelque peu la sévérité de la norme. Il semblerait qu'un accord ait été conclu au sujet des pensions publiques en matière de crédit-temps. Ce crédit-temps est censé apporter une solution globale au problème. Actuellement, il y a un accord sur un crédit-temps de 20 %. Quel raisonnement sous-tend cet accord ?

01.15 Minister **Frank Vandenbroucke** (Nederlands): De technische redenering en de voorbeelden staan op mijn *web site*. Ik ben bevoegd voor pensioenen, niet voor uitstapregelingen. Voor mij is de vraag welke pensioenregeling van

01.15 **Frank Vandenbroucke**, ministre (en néerlandais): Le raisonnement technique qui a été suivi et les exemples qui l'illustrent se trouvent sur mon site web. Je suis compétent pour les pensions, non pour les réglementations relatives à la fin de

toepassing is. Vandaag kan 20 procent van de loopbaan worden gevalideerd als loopbaanonderbreking of andere soorten afwezigheid; bovendien kan men uitstappen op 55 jaar. Ik wil vanaf 1 januari 2011 een algemeen systeem dat de onderbrekingen tijdens de loopbaan en op het einde van de loopbaan samen beperkt tot 20 procent of 25 procent voor wie twaalf maanden loopbaanonderbreking heeft opgenomen om kleine kinderen op te voeden. Over deze regeling bestaat een consensus. Ik zal een KB nemen dat het Parlement moet bekrachtigen.

01.16 Annemie Van de Casteele (VU&ID): Ik zal de voorbeelden op de *web site* bekijken. Ik krijg de indruk dat het om een verbetering gaat. Komen er nog andere maatregelen? Is de betaling van de pensioenen gewaarborgd?

01.17 Minister Frank Vandenbroucke (Nederlands): Er komt een pensioencomplement voor wie na zijn 60-ste werkt. De regeling gaat in op 1 januari 2001. Daarnaast komt er een specifieke regeling voor de zware beroepen. In dat verband wacht ik op voorstellen.

01.18 Annemie Van de Casteele (VU&ID): De stimulans om langer te werken lijkt me zeer pover, met een maximum van 53.000 frank extra per jaar, waar zeker niet iedereen recht zal op hebben.

Minister Onkelinx lijkt het tijdskrediet enkel te willen gebruiken voor een versoepeling van de loopbaan. Ik meen dat een globale discussie aangewezen is.

Voor de gezondheidszorg is gegevensinzameling belangrijk. Wij kijken uit naar een nieuwe financieringswijze voor de ziekenhuizen. Die regeling moet objectief zijn. Ik ben verheugd over het akkoord met de artsen. De betaalbaarheid voor de patiënt krijgt nu aandacht. Wij blijven ons verzetten tegen een autonomieverzekering op federaal niveau.

Ik hoop dat we in de geneesmiddelensector in de goede richting evolueren. Ten overstaan van de uitgaven van vorig jaar is het budget niet zo fel gestegen. Er was immers een overschrijding. Het akkoord met de farmaceutische industrie is maar één jaar geldig. Men erkent nu dat er een weerslag

carrière. La question que je me pose, c'est de savoir quel régime de pensions est d'application. Aujourd'hui, 20 % de la carrière peuvent être validés à titre d' interruption de carrière ou d'autres formes d'absence. En outre, il est désormais permis de mettre un terme à sa carrière à 55 ans. A partir du 1^{er} janvier 2001, je souhaite instaurer un système général qui limite l'ensemble des interruptions en cours ou en fin de carrière à 20 % ou à 25 % pour les travailleurs qui ont pris douze mois d'interruption de carrière pour élever des enfants en bas âge. Ce règlement fait l'objet d'un consensus. Je prendrai un arrêté royal que le Parlement sera appelé à ratifier.

01.16 Annemie Van de Casteele (VU&ID): J'examinerai les exemples qui sont exposés sur votre site web. J'ai l'impression que vous améliorez les choses. Mais prendrez-vous d'autres mesures encore ? Le paiement des pensions est-il garanti ?

01.17 Frank Vandenbroucke , ministre (en néerlandais): Un complément de pension sera prévu au bénéfice des travailleurs tr qui mettent fin à leur carrière après 60 ans. Ce règlement entrera en vigueur au 1^{er} janvier. En outre, je compte élaborer une réglementation spécifique pour les professions astreignantes. Dans ce domaine, j'attends des propositions éventuelles.

01.18 Annemie Van de Casteele (VU&ID): Les dispositions visant à inciter les salariés à travailler plus longtemps me paraissent être des mesurette étant donné que le plafonds n'est que de 53 000 francs de plus par an et que tout le monde ne pourra certainement pas y prétendre.

La ministre Onkelinx semble ne vouloir recourir au crédit-temps que dans le but d'assouplir la carrière. J'estime qu'il serait opportun de consacrer un débat global à cette question.

Dans le domaine des soins de santé, la collecte de données revêt une importance capitale. Le nouveau mode de financement des hôpitaux – que nous attendons avec impatience - devra être objectif. Je me réjouis de l'accord conclu avec les médecins. La possibilité pour le patient de payer est enfin prise en compte. Nous continuons à nous opposer à l'instauration d'une assurance-dépendance au niveau fédéral.

J'espère que nous évoluons favorablement dans le secteur des médicaments. Par rapport aux dépenses de l'année dernière, le budget n'a pas augmenté de manière importante. Il y a en effet eu un dépassement. L'accord conclu avec le secteur pharmaceutique n'est valable que pour un an. L'on

is op andere sectoren. De minister belooft kortere termijnen van terugbetalings- en registratiedossiers. Dat is een Europese verplichting. In de terugbetalingscommissie hebben de mutualiteiten een blokkeringsminderheid die bepaalde dossiers opnieuw op de lange baan kunnen schuiven.

Nieuwe geneesmiddelen moeten sneller beschikbaar zijn. Wij zijn gewonnen voor de promotie van generische geneesmiddelen via een referentietrugbetaling. Daarbij rijst echter het probleem van middelen die nu al onder de prijs worden verkocht. De artsen zullen ertoe worden aangezet om deze middelen voor te schrijven. De druk op de apothekers om een selectie te maken uit de generische geneesmiddelen wordt groot. Daarover zou moeten worden overlegd tussen artsen en apothekers.

De minister heeft het niet over de Europese registratie. De terugbetaling en de prijs van geneesmiddelen wordt beter op Europees vlak vastgesteld. De prijs van een geneesmiddel bestaat uit de kosten voor research, productie en voorlichting. In de prijs voor generische geneesmiddelen spelen die factoren niet allemaal mee. Er moet over worden gewaakt dat de distributiemarge voor generische geneesmiddelen dezelfde blijft in afwachting van een nieuw financieringssysteem.

Zo'n financieringssysteem zal waarschijnlijk ook jaarlijkse onderhandelingen met het RIZIV meebrengen en daar hebben de apothekers schrik voor. We moeten de rol van de apotheker in de eerstelijnszorg meer waarderen. Een apotheker is geen winkelier. In het ristornodebat moeten knopen worden doorgesneden. Kortingen moeten in de prijs worden verrekend.

Wat mag worden verkocht in een apotheek? Er is een grote grijze zone. Ofwel dient een product de gezondheid en hoort het thuis in een apotheek, ofwel is de claim van het product onterecht en moet het verboden worden. Kwaliteitscontrole is veel beperkter in de grote distributiecentra.

Ook een groene minister is geen *deus ex machina* die de voedselveiligheid voor honderd procent kan garanderen. Dat neemt niet weg dat wij achter alle maatregelen staan die de gezondheid kunnen bevorderen. Wij betreuren het dat de oprichting van het Agentschap voor Voedselveiligheid zo lang uitblijft. Eigenlijk zou een lijst moeten worden

reconnaît à présent qu'il affecte d'autres secteurs. Le ministre a promis de raccourcir les délais relatifs aux dossiers de remboursement et d'enregistrement. Il s'agit d'une obligation européenne. Au sein de la commission pour les remboursements, les organismes assureurs détiennent une minorité de blocage qui permet à nouveau le report sine die de certains dossiers.

Les nouveaux médicaments doivent être disponibles plus rapidement. Nous sommes favorables à la promotion des médicaments génériques par le biais d'un remboursement de référence. Dans ce cadre se pose toutefois le problème des médicaments qui sont déjà vendus en dessous de leur prix. Les médecins seront invités à prescrire ce type de médicaments. La pression dont les pharmaciens font l'objet pour qu'ils opèrent une sélection parmi les médicaments génériques s'accroît sans cesse. Une concertation à ce sujet entre les médecins et les pharmaciens serait nécessaire.

Le ministre n'a pas abordé la question de l'enregistrement européen. Il conviendrait de fixer le remboursement et le prix des médicaments au niveau européen. Le prix d'un médicament est fonction des coûts de la recherche, de la production et de l'information. Ces facteurs n'interviennent pas dans le prix des médicaments génériques. Il faut veiller à ce que la marge de distribution des médicaments génériques reste identique dans l'attente d'un nouveau système de financement.

Un tel système de financement supposera probablement des négociations annuelles avec l'INAMI, ce que craignent les pharmaciens. Il convient de revaloriser le rôle des pharmaciens dans le cadre des soins de première ligne. Un pharmacien n'est pas un commerçant. Il faudra trancher dans le débat sur les ristournes. Celles-ci doivent être intégrées dans le prix.

Que peut-on vendre dans une pharmacie? Il y a là toute une zone grise. Soit un produit a un effet sur la santé et il doit être vendu en pharmacie, soit il est présenté à tort comme un médicament et il doit être interdit. Les contrôles de qualité sont beaucoup plus restreints dans les grands centres de distribution.

Même un ministre vert n'est pas un *deus ex machina* qui peut garantir à 100% la sécurité alimentaire. Ceci dit, nous sommes bien évidemment favorables à toutes les mesures qui sont de nature à promouvoir la santé. Nous déplorons le retard dans la création de l'agence pour la sécurité alimentaire. Il faudrait en fait

opgesteld van alle producten die in de voeding mogen worden verwerkt. De antwoorden die wij gisteren kregen over beendermeel waren niet zo duidelijk.

01.19 Minister **Magda Aelvoet** (*Nederlands*): In de vraag en in het technisch antwoord was enkel sprake van beenderen, niet van beendermeel. Het gebruik van beendermeel is Europees niet verboden. In België bestaat wel een positieve lijst van wat wordt beschouwd als een voedingsmiddel en dus mag worden gebruikt. Beendermeel staat daar niet op. Er zijn geen gevallen van overtreding bekend.

01.20 **Annemie Van de Casteele** (VU&ID): De Europese maatregelen inzake dierenmeel waren blijkbaar ingegeven door economische motieven, niet door redenen van volksgezondheid.

Minister Gabriëls is er niet in geslaagd de factuur door te schuiven naar Europa. De Gewesten zullen dus moeten opdraaien voor de kosten voor de verwerking van slachtafval en het federale niveau voor de tests ten bedrage van 2 miljard. Is de begroting daartoe toereikend?

Er is een tendens om de transfers inzake sociale zekerheid weg te moffelen. De spreiding van het aanbod moet grondig worden nagegaan. Wij zullen erop toezien dat het rapport-Jadot ook over de verschillen tussen de Gemeenschappen cijfers geeft en daaruit de passende conclusies trekken.

De regionale verschillen op de arbeidsmarkt bemoeilijken een nationaal tewerkstellingsbeleid. De noden zijn verschillend. De minister wordt vooral geïnspireerd door de noden in haar eigen gemeenschap. Ook de versnippering van bevoegdheden bemoeilijkt een coherent tewerkstellingsbeleid. Er zijn wel reserves, maar de arbeidsmobiliteit is zeer gering. Een extra inspanning is nodig. Ons stelsel van sociale zekerheid leidt tot werkloosheidsvallen. Op dat vlak moet nog meer gebeuren.

Er zijn te veel plannen. Ze moeten dringend worden geëvalueerd, waarna men kan beslissen wat moet worden verdergezet en wat niet. De speciale statuten zijn op de duur ook voor de werknemers niet meer interessant. Er zijn drie types startbanen. Heeft de minister daarover cijfers? Startbanen met opleiding en/of scholing zijn meer verantwoord dan andere startbanen. Opleiding is niet in de eerste

dresser une liste de tous les produits qui peuvent entrer dans la composition des aliments. Les réponses que nous avons obtenues hier à propos des farines d'os ne sont pas très claires.

01.19 **Magda Aelvoet**, ministre (*en néerlandais*): La question comme la réponse technique ne faisaient état que d'os, non de farine à base d'os. L'Union Européenne n'interdit pas l'utilisation de farine osseuse. En Belgique, une liste positive de tout ce qui peut être considéré comme aliment et peut donc être consommé a toutefois été dressée. La farine osseuse n'y figure pas. Aucun cas d'infraction n'est connu.

01.20 **Annemie Van de Casteele** (VU&ID): Les mesures européennes en matière de farine animale ont été manifestement inspirées par des facteurs économiques, non par des raisons de santé publique.

Le ministre Gabriëls n'est pas parvenu à refiler la facture à l'Union Européenne. Par conséquent, les Régions devront écoper pour les coûts du traitement des déchets d'abattage tandis que le pouvoir fédéral devra payer les 2 milliards qu'ont coûté les tests. Le budget est-il suffisant ?

On observe actuellement une tendance à dissimuler les transferts qui s'opèrent dans la sécurité sociale. Il convient de contrôler strictement la répartition de l'offre. Nous veillerons à ce que le rapport Jadot contienne également des chiffres sur les différences entre les Communautés et à ce que les conclusions qui s'imposent en soient tirées.

Les écarts entre Régions sur le marché du travail entravent une politique de l'emploi nationale. En effet, les besoins varient d'une Région à l'autre. L'action de la ministre est surtout inspirée par les besoins de la Communauté à laquelle elle appartient elle-même. L'émiettement des compétences complique également une politique de l'emploi cohérente. Certes, il y a des réserves, mais la mobilité du travail est très réduite. Il est indispensable de fournir un effort supplémentaire. Notre système de sécurité sociale génère des pièges du chômage. Il reste des progrès à faire sur ce plan.

Il y a une surabondance de plans. Il convient de les évaluer d'urgence, après quoi on pourra décider quelles actions doivent être poursuivies et lesquelles ne doivent pas l'être. A la longue, les statuts spéciaux ne présentent plus d'intérêt pour les travailleurs non plus. Il y a aujourd'hui trois types de premiers emplois. La ministre dispose-t-elle de chiffres à ce propos ? Les premiers emplois

plaats een taak voor het federale niveau. Structurele werklozen in Brussel moet men ook verplichten Nederlands bij hun opleiding aan te leren.

assortis d'une formation et/ou d'un écolage sont plus judicieux que les autres catégories de premiers emplois. La formation n'est pas en premier lieu de la compétence du pouvoir fédéral. Il faut également obliger les chômeurs structurels de Bruxelles à apprendre le néerlandais dans le cadre de leur formation.

De sociale partners vragen de overheidstussenkomst voor het educatief verlof op te trekken. Is de regering daartoe bereid? Is het zinvol deeltijdse werknemers te verplichten de bijkomende opleiding tijdens de werkuren te volgen? Dienen de vormingsinspanningen van bepaalde bedrijven niet te worden gehonoreerd? Kan niet in een contractueel beding worden voorzien in verband met een compensatie in geval van voortijdig vertrek van een opgeleide werknemer?

Les interlocuteurs sociaux, qui souhaitent revaloriser le congé éducatif, demandent une intervention des pouvoirs publics dans ce secteur. Le gouvernement est-il disposé à réserver une suite favorable à cette demande? L'obligation imposée aux travailleurs à temps partiel de suivre une formation complémentaire pendant les heures de travail se justifie-t-elle? Les efforts en matière de formation fournis par certaines entreprises ne doivent-ils pas être récompensés? Une clause contractuelle, instaurant une compensation en cas de départ anticipé d'un travailleur ayant bénéficié d'une formation, ne devrait-elles pas être prévue?

Ik kom tot de activiteitsgraad. Om deze te verhogen zijn maatregelen nodig bestemd voor oudere werknemers. De minister neemt echter vooral arbeidsverkortende maatregelen, gericht op de categorie van 25 tot 54-jarigen. Die maatregelen vormen een verkeerd signaal, omdat de arbeid te veel als een last wordt voorgesteld. Zullen al die maatregelen de werkdruk niet al te veel de hoogte injagen?

J'en viens à présent au taux d'activité. L'amélioration de ce dernier requiert la mise en œuvre de mesures en faveur des travailleurs âgés. Cependant, les mesures prises par la ministre se concentrent en particulier sur la réduction du temps de travail pour la catégorie des personnes âgées de 25 à 54 ans. Elles constituent un signal erroné en ce sens que le travail est surtout présenté comme une charge. Prises dans leur ensemble, ces mesures ne risquent-elles pas de renforcer considérablement la charge de travail?

De 38-urenweek vergt een aanpassing van de arbeidsweek. Wat met overuren? Vooral voor de oudere werklozen moeten inspanningen worden geleverd. Men moet berekenen hoe lang iemand actief moet zijn om levenslang iets terug te krijgen uit het systeem. Over de werknemersparticipatie zullen we kunnen spreken als de regering een ontwerp daarover indient. Wat is de houding van de regering tegenover de interimarbeid in de bouwsector? Interimarbeid is vaak een overgangssysteem. Er zal echter ook nood zijn aan flexibele arbeidskrachten, die daar dan ook voor worden vergoed. *(Applaus)*

La semaine des 38 heures requiert une adaptation de la semaine de travail. Qu'en est-il des heures supplémentaires? Des efforts doivent être fournis en particulier en faveur des travailleurs âgés. Il convient de calculer le nombre d'années d'activité nécessaire à l'ouverture du droit de bénéficier à vie de prestations sociales en retour. En ce qui concerne la participation des travailleurs, nous en reparerons au moment où le gouvernement déposera un projet de loi à ce propos. Quelle est l'attitude du gouvernement à l'égard du travail intérimaire dans le secteur de la construction? Le travail intérimaire constitue souvent une formule de transition. La nécessité d'une main-d'œuvre flexible, rémunérée en conséquence, se fera cependant également sentir. *(Applaudissements)*

01.21 Jean-Marc Delizée (PS): De ontwikkeling van de tweede pijler en de oprichting van een Zilverfonds mogen niet ten koste van het wettelijk stelsel en van de eerste pijler gaan.

01.21 Jean-Marc Delizée (PS): Le développement du deuxième pilier et la création d'un Fonds de vieillissement ne doivent pas se faire au détriment du régime légal et du premier pilier.

Voor de tweede pijler zijn de sectorale plannen prioritair; de "opting out"-mogelijkheden moeten aan

Pour le deuxième pilier, les plans sectoriels doivent être prioritaires et les possibilités d'*opting out*

strikte voorwaarden voldoen. Een vanuit fiscaal oogpunt of op het stuk van de loonnorm preferentiële regeling moet voorbehouden blijven aan pensioenplannen die minimale sociale rechten bevatten en moet door de wetgever worden vastgesteld. Formules die het beleggingsrisico bij de werknemer leggen dienen te worden vermeden.

01.22 Minister **Frank Vandenbroucke** (*Frans*): Ik heb uw derde punt in verband met de sociale rechten niet goed begrepen.

01.23 **Jean-Marc Delizée** (PS): Ik verwees naar de minimale sociale rechten. Dat de voorliggende begroting zo veel maatregelen bevat die voor de nodige sociale correcties moeten zorgen, is het gevolg van de armoede die vandaag helaas een realiteit is. De eerste opdracht van de sociale zekerheid is echter van preventieve aard en het is niet de bedoeling dat zij a posteriori ingrijpt.

Het is een echt gezondheidsbeleid, geconcipieerd op de lange termijn, dat de regering ons voorstelt, met duidelijke prioriteiten voor 2001.

Wat het verbeteren van de financiële toegankelijkheid betreft, lijkt de maximale factuur billijker dan de huidige regelingen, omdat zij het mogelijk maakt af te stappen zowel van de verkoking waartoe de sociale franchise leidt als van de ondoeltreffende fiscale franchise. Men zal er echter moeten op toezien dat de maximumbedragen op een redelijke manier afhankelijk van de inkomens worden gemoduleerd.

Om de gelijkheid te bewerkstelligen, moet de verzekering echter iedere objectief voor de bevolking noodzakelijke verzorging dekken, waarbij in toereikende terugbetalingen wordt voorzien teneinde te voorkomen dat dure supplementen moeten worden betaald. Momenteel ligt een dergelijke situatie nog veraf.

In dat kader is het perfect gewettigd om in uiteenlopende tegemoetkomingen naargelang van het soort patiënt of in specifieke tegemoetkomingen ten gunste van personen die aan een zware of ongeneeslijke ziekte lijden, te voorzien. Wij verheugen ons over de inspanning die in 2001 zal worden geleverd om de terugbetaling te verhogen van sommige verstrekkingen die verband houden met chronische aandoeningen, alsook voor experimenten op het stuk van de geïntegreerde en de palliatieve verzorging.

Inzake de doelstellingen in de geneesmiddelensector, onderstrepen wij de drie krachtlijnen die onontbeerlijk zijn voor de

soumises à des conditions strictes.

Un régime préférentiel, sur le plan fiscal ou de la norme salariale, doit être réservé aux plans de pensions contenant des droits sociaux minimaux, et être défini par le législateur. Enfin, toute formule consistant à ce que le risque de placement incombe au travailleur doit être écartée.

01.22 **Frank Vandenbroucke**, ministre (*en français*): Je n'ai pas très bien compris votre troisième point, relatif aux droits sociaux, je crois.

01.23 **Jean-Marc Delizée** (PS): J'évoquais les droits sociaux minimaux. Si ce budget prévoit nombre de mesures de correction sociale, c'est que la pauvreté est une réalité d'aujourd'hui. Mais la vocation première de la sécurité sociale reste de prévenir et non d'intervenir a posteriori.

C'est une véritable politique de santé, pensée à long terme, que le gouvernement nous propose, avec des priorités explicites pour 2001.

Quant au renforcement de l'accessibilité financière, la facture maximale paraît plus équitable que les systèmes actuels, parce qu'elle permettra de sortir tant du cloisonnement de la franchise sociale que de l'inefficacité de la franchise fiscale. Cependant, il faudra veiller à une modulation raisonnable des plafonds en fonction des revenus.

Pour réaliser l'égalité, encore faudrait-il que l'assurance couvre tous les soins objectivement nécessaires à la population, avec des bases de remboursement suffisantes pour éviter des suppléments onéreux. Actuellement, nous sommes loin d'une telle situation.

Dans ce cadre, il est parfaitement légitime de prévoir des interventions différenciées en fonction du type de patient ou encore des interventions spécifiques en faveur des personnes atteintes d'une pathologie lourde ou incurable. Nous saluons l'effort qui sera fourni, en 2001, pour améliorer le remboursement de certaines prestations liées à des affections chroniques, pour les expériences de soins intégrés et pour les soins palliatifs.

En ce qui concerne les objectifs dans le secteur des médicaments, nous retrouvons les trois principales lignes de force qui sont indispensables à

totstandkoming van een vernieuwd geneesmiddelenbeleid.

In de eerste plaats worden realistische politieke keuzes gemaakt en stoelen de doelstellingen op toereikende begrotingskredieten. Die doelstelling werd concreet ingevuld in het akkoord dat met de farmaceutische industrie werd gesloten. De regeling van de terugvordering achteraf moet aan de verantwoordelijkheid van de voorschrijvende artsen worden getoetst; zulks is immers onontbeerlijk voor de responsabilisering van de betrokkenen met betrekking tot de begroting.

Tevens worden zowel de voorschrijvende artsen als de patiënten tot een rationeel geneesmiddelenverbruik aangezet.

Er wordt ook werk gemaakt van doeltreffender procedures voor het op de markt brengen van geneesmiddelen en de terugbetaling ervan. Het komt er immers niet op aan het op de markt brengen van nieuwe moleculen te versnellen, maar wel de patiënten makkelijker en tegen betaalbare prijzen toegang tot efficiënte nieuwe producten te verlenen.

De rationalisering en kwalitatieve verbetering van de erkenningsprocedure voor geneesmiddelen zijn een *conditio sine qua non*. De door de regering voorgestelde hervorming is alvast een stap in de goede richting. Wij betreuren echter dat het RIZIV nog altijd niet betrokken wordt bij de prijszettingsprocedure.

De zorgwekkende evolutie van de conflicten in verband met de medische aansprakelijkheid mag ons niet onberoerd laten. Wij zijn voorstander van een socialisering van het medische risico, ongeacht of al dan niet een fout begaan werd.

Het Federale Agentschap voor de veiligheid van de voedselketen moet eindelijk concreet gestalte krijgen.

Het tijdelijke verbod op dierenmeel en de financiering van de BSE-tests doen nog vele vragen rijzen. Die maatregelen zullen immers grote financiële implicaties hebben voor de federale en misschien ook voor de gewestbegrotingen.

Wij onderstrepen nogmaals onze afkeer van zinloos wreed gedrag zoals onlangs aan het licht gebracht op de veemarkten van Ciney en Anderlecht, en hopen dat de daders geïdentificeerd en vervolgd zullen worden. Structurele maatregelen op het stuk

l'aboutissement d'une politique rénouvée du médicament.

Tout d'abord, il y a la volonté d'opérer des choix politiques réalistes et objectifs fondés sur des enveloppes budgétaires suffisantes. Cet objectif a été concrétisé par l'accord avec l'industrie pharmaceutique. Ceci dit, il faudra encore apprécier le système de récupération *a posteriori* par rapport à la responsabilité des prescripteurs, corollaire indispensable à la responsabilisation budgétaire.

Ensuite, il y a l'incitation à l'usage rationnel des médicaments, tant pour le prescripteur que pour le patient.

Enfin, il faut évoquer des procédures plus efficaces pour la mise sur le marché des médicaments et leur remboursement. L'important n'est pas l'accélération de la mise sur le marché des nouvelles molécules, mais bien l'accès à des innovations efficaces à des prix abordables pour le patient.

La rationalisation et l'amélioration qualitative du cheminement administratif du médicament constituent donc un préalable. La réforme proposée par le gouvernement va dans la bonne direction. Toutefois, nous regrettons que l'on ne semble toujours pas vouloir associer l'Inami à la fixation du prix.

Par ailleurs, l'évolution inquiétante des conflits en matière de responsabilité médicale ne peut nous laisser indifférents. Nous sommes favorables à la socialisation du risque médical, mais indépendamment de l'existence d'une faute.

D'autres sujets ponctuels ont retenu notre attention. Ainsi, il est impératif que la création de l'Agence fédérale pour la sécurité de la chaîne alimentaire entre dans sa phase définitive.

Dans le même ordre d'idées, la suspension des farines animales et le financement des tests ESB posent encore de nombreuses questions. Ces mesures auront, en effet, des implications financières considérables pour les budgets nationaux et, peut-être, régionaux.

Par ailleurs, suite à certains agissements constatés sur les marchés aux bestiaux de Ciney et d'Anderlecht, nous réaffirmons toute notre désapprobation envers ces actes de cruauté gratuite et souhaitons que les coupables soient

van controle en organisatie van dergelijke veemarkten zijn noodzakelijk.

Wat het hoofdstuk "maatschappelijke integratie" betreft, willen wij terugkomen op de opvang van kandidaat-politieke vluchtelingen. Er blijven nog heel wat vragen onbeantwoord betreffende de informatieverstrekking aan de lokale autoriteiten en de toepassingsmodaliteiten van de voorgestelde maatregelen. Wij zullen erop aandringen dat er geen meerkosten worden afgewenteld op de OCMW's.

Na het mislukken van de klimaatconferentie in Den Haag vragen wij dat de regering haar toekomstige standpunt inzake de milieuproblematiek bepaalt en nieuwe initiatieven neemt in het kader van het Belgische voorzitterschap van de EU.

Op het stuk van de werkgelegenheid moet het probleem van de toenemende inactiviteit van de ouderen aangepakt worden, voor we door Europa op de vingers getikt worden. Men heeft er alles aan gedaan om oudere werklozen ertoe aan te zetten zich niet langer als werkzoekende op te geven teneinde de werkloosheidsstatistiek kunstmatig fraaier voor te kunnen stellen. Die politiek moeten we laten varen, door preventieve maatregelen inzake arbeidstijdhervreiding en door ouderen passende betrekkingen aan te bieden.

Wij steunen het uitstekende initiatief van de regering om een "vaardigheidsattestering" in het leven te roepen als instrument voor de inschakeling van laaggeschoolden in het arbeidscircuit.

Levenslang leren is van fundamenteel belang. Mij dunkt dat de sociale partners de komende twee jaar meer in opleiding zullen investeren. Niettemin wordt de kloof tussen mannen en vrouwen op dat vlak nog altijd groter en dieper.

Wij juichen de intentie van de minister van Arbeid en Tewerkstelling toe om de PWA's op hun primaire opdracht te wijzen; zij hebben inderdaad de neiging fondsen op te potten in plaats van het geld te besteden aan opleiding of lokale werkgelegenheidsprojecten. De PWA's moeten in gespecialiseerde lokale structuren worden ingebed.

De socialisten vragen geen participatie of winstdeelneming voor werknemers, gezien de risico's van dergelijke instrumenten. Regeringsinitiatieven dienaangaande zullen dan ook aan een reeks voorwaarden moeten voldoen, zoals sociale begeleidingsmaatregelen of de garantie dat

identifiés et poursuivis. De plus, des actions structurelles visant au contrôle et à l'organisation de ces marchés sont indispensables.

Dans le volet « Intégration sociale », il nous faut revenir sur la question de l'accueil des candidats réfugiés. De nombreuses questions restent encore pendantes concernant l'information à donner aux autorités locales et les modalités d'application des mesures proposées. Nous insistons pour qu'il n'y ait pas de surcharge financière pour les CPAS.

En matière environnementale, suite à l'échec de la Conférence de La Haye, nous entendons que le gouvernement définisse sa position future et que de nouvelles initiatives soient prises dans le cadre de la future présidence belge de l'Union européenne.

En ce qui concerne l'emploi, il est temps de s'attaquer à la problématique de l'inactivité croissante des aînés avant d'être « épinglés » par l'Europe. On a tout fait pour inciter les chômeurs âgés à se déclarer non demandeurs d'emploi afin de faire baisser artificiellement les statistiques du chômage. Il faudra désormais tourner le dos à ce type de politique, par des actions préventives d'aménagement du temps de travail et en offrant aux aînés des emplois convenables.

En matière de formation, nous saluons l'excellente initiative du gouvernement de constituer un « portefeuille de compétences » comme outil d'insertion des moins qualifiés.

La formation « tout au long de la vie » est également essentielle. Il semble que les partenaires sociaux investiront davantage dans la formation au cours des deux années à venir. Cependant, l'écart se creuse encore, en cette matière, entre hommes et femmes.

Nous soutenons, en outre, la volonté de la ministre de l'Emploi de rappeler leur vocation première aux ALE, qui ont tendance à thésauriser, au détriment de la formation et des initiatives locales pour l'emploi. Il faudrait intégrer les ALE dans les structures locales spécialisées dans l'emploi professionnel performant.

Les socialistes ne sont pas demandeurs de participation des travailleurs au capital et aux bénéfices de leur entreprise, au vu des risques que comporte la généralisation de ce régime. Toute initiative gouvernementale devra, dès lors, répondre à une série d'exigences, telles que l'encadrement

de loonnorm reeds gehaald werd.

Er zal een extra inspanning moeten worden gedaan om de discriminatie van deeltijdwerkers weg te werken. Wij zijn over het algemeen tevreden met de door de regering voorgestelde maatregelen betreffende de werkloosheidsuitkering, zij het dat de opwaardering van de uitkeringen voor samenwonenden niet op het programma staat.

Samenwonenden worden gediscrimineerd. De logica van ons sociale zekerheidssysteem houdt in dat de vergoeding op grond van het gedeelde loon wordt berekend en niet forfaitair is vastgesteld.

De voorliggende ontwerpen van begroting stellen duidelijk de prioriteiten vast evenals de manier waarop de noodzakelijk aanpassing van het sociale zekerheidssysteem aan de sociologische mutaties moet geschieden. De ontwerpen weerspiegelen de gekozen strategie: investeren in *human resources* en een kwalitatieve dimensie aan het beleid toevoegen.

Het succes van de welvaartstaat hangt hiervan af.

De PS steunt de regering in deze beleidsoptie.
(*Applaus bij de meerderheid*)

01.24 Greta D'Hondt (CVP): We moeten nog een belangrijk deel van de sprekers over het luik Sociale Zaken aan bod laten komen. De meeste van die sprekers zijn lid van de commissie Sociale Zaken. Gaat die commissie dan tegelijkertijd samenkomen? Dat gaat weer voor organisatorische problemen zorgen.

De **voorzitter**: Wij zullen erover nadenken en ik zal contact opnemen met de voorzitter van de commissie voor de Sociale Zaken.

01.25 Luc Goutry (CVP): Als masochist zal ik toch maar het woord voeren, hoewel onze VLD-discussiepartners massaal afwezig zijn. Moeten we voortaan misschien 's nachts werken? Zelfs de commissievoorzitters zijn afwezig. Gelukkig volgen de ministers de debatten met hun volle aandacht.

(*De heer Wauters komt de zaal binnen*)

Persoonlijk feit

01.26 Joos Wauters (AGALEV-ECOLO): Ik had

social de ce régime ou la garantie d'une norme salariale préalablement épuisée.

Un effort particulier devra être fourni pour éradiquer les discriminations subies par les travailleurs à temps partiel, soumis notamment à une fluctuation à la baisse de leur allocation de garantie de revenus et de leur indemnité de chômage. Quant à l'indemnisation du chômage, les mesures présentées par le gouvernement nous satisfont, sauf que la revalorisation des allocations octroyées aux cohabitants manque au programme.

La notion de cohabitant a des conséquences injustes. Notre sécurité sociale veut que l'on soit indemnisé sur base d'un salaire perdu et non sur base forfaitaire.

Les présents budgets définissent clairement les priorités et les modalités de la nécessaire adaptation de notre sécurité sociale aux mutations sociologiques. Ils traduisent une stratégie d'investissement dans les ressources humaines et d'intégration d'une dimension qualitative à travers les politiques.

C'est le gage du succès de l'État social.

Le PS soutient le gouvernement dans cette voie.
(*Applaudissements sur les bancs de la majorité*)

01.24 Greta D'Hondt (CVP): Pour le volet des Affaires sociales, il reste un grand nombre d'orateurs. La plupart sont membres de la commission des Affaires sociales. Cette commission se réunira-t-elle simultanément? Il en résultera à nouveau des problèmes d'organisation.

Le **président**: Nous aviserons et je prendrai contact avec le président de la commission des Affaires sociales.

01.25 Luc Goutry (CVP): Je vais faire preuve de masochisme et prendre la parole, même si les représentants du VLD sont massivement absents. Allons-nous dorénavant devoir travailler la nuit? Même les présidents de commission sont absents. Les ministres suivent heureusement le débat avec beaucoup d'attention.

(*M. Wauters pénètre dans l'hémicycle*)

Fait personnel

01.26 Joos Wauters (AGALEV-ECOLO): Mon

zeer dringende familiale omstandigheden die mijn afwezigheid rechtvaardigden. Ik pik het niet dat zulks hier wordt geridiculiseerd, temeer daar ik de voorzitter van de Kamer op de hoogte had gebracht.

Het incident is gesloten.

01.27 Luc Goutry (CVP): Waarmee het misverstand opgeruimd is.

Minister Vandenbroucke had qua budget voor het gezondheidszorgbeleid een stijlbreuk aangekondigd: hij beloofde een substantiële verhoging. De CVP is zeker geen tegenstander van zo een budgetverhoging, maar dan moet die verhoging op een ernstige manier worden gebruikt. Bij nader toezien moet die spectaculaire budgetstijging van 8 procent worden gerelativeerd. Zo moet natuurlijk rekening worden gehouden met de normale indextoename van 1,64 procent en de groeinorm van 2,5 procent, aangevuld met de budgetoverschrijding van dit jaar. Over dit laatste cijfer lopen de meningen uiteen. In elk geval zit in de 521 miljard geen frank marge voor een nieuw beleid.

01.28 Minister Frank Vandenbroucke (Nederlands): Ik heb verklaard dat we niets konden voorspellen over de overschrijding.

01.29 Luc Goutry (CVP): Laat ons uitgaan van de technische raming van het RIZIV ten bedrage van 10 miljard overschrijding; naast de groei en de indexaanpassing blijft er dan geen frank voor echt nieuwe investeringen met dit budget van 531 miljard. Blijkbaar doet deze coalitie het niet beter dan de vorige. We mogen geen illusies wekken bij de bevolking.

De groeinorm van 2,5 procent is onhoudbaar. De minister gaf zelf toe in *Trends* dat die norm arbitrair en moeilijk haalbaar is. De reële groei van de uitgaven in de gezondheidszorg van de laatste vijf jaar bedraagt 5,2 procent; de Nationale Bank geeft zelf een reële groei van 6 procent. Zelfs met slechts 1 procent overschrijding van de groeinorm van 2,5 procent komt de regering er niet toe om het verlanglijstje ten bedrage van 22,307 miljard te realiseren! Het uitgangspunt van deze regering was – dankzij onze aanpak in de vorige legislaturen – riant. De regering moet erkennen dat een realistisch beleid nodig is en dat zij teveel belooft. De regering krijgt met een politiek probleem te kampen als ze met slechts 6 miljard marge 22 miljard aan beloftes waar wil maken.

absence est justifiée par des circonstances familiales exceptionnelles. Je n'admets pas que l'on tourne cela en dérision. J'en avais d'ailleurs averti le président de la Chambre.

L'incident est clos.

01.27 Luc Goutry (CVP): Ce malentendu est donc dissipé.

Le ministre Vandenbroucke avait annoncé une rupture avec le passé en ce qui concerne le budget affecté aux soins de santé. Il avait en effet promis une augmentation substantielle de ce budget. Le CVP n'y est bien évidemment pas opposé mais il faut que les moyens supplémentaires soient utilisés sérieusement. A y regarder de plus près, il faut en fait relativiser cette augmentation spectaculaire du budget de 8%. C'est ainsi qu'il faut bien évidemment tenir compte de l'indexation de 1,64%, de la norme de croissance de 2,5% et du dépassement budgétaire de cette année. Les avis divergent à propos de ce dernier chiffre. En tout état de cause, le budget de 521 milliards ne comporte aucune marge pour mener une politique nouvelle.

01.28 Frank Vandenbroucke, ministre (*en néerlandais*): J'ai dit que nous ne pouvions rien prévoir en ce qui concerne le dépassement.

01.29 Luc Goutry (CVP): Prenons comme point de départ l'estimation technique de l'INAMI qui situe le dépassement autour des 10 milliards. Si l'on fait abstraction des adaptations à la croissance et à l'indice des prix, il ne restera pas un franc pour des investissements vraiment nouveaux avec ce budget de 531 milliards. Manifestement, la coalition arc-en-ciel n'obtient pas de meilleurs résultats que la précédente. Gardons-nous de bercer d'illusions nos concitoyens.

La norme de croissance de 2,5 % ne pourra être maintenue. Le ministre a reconnu lui-même dans *Trends* qu'elle est arbitraire et difficilement réalisable. La croissance réelle des dépenses dans le secteur des soins de santé ces cinq dernières années se chiffre à 5,2 %. La Banque Nationale annonce quant à elle une croissance réelle de 6 %. Or, même si la norme de croissance de 2,5 % n'est dépassée que de 1 %, le gouvernement ne parviendra pas à tenir ses engagements qui représentent 22,307 milliards ! Le gouvernement actuel a entamé son action sous des auspices extrêmement favorables, grâce à la politique que nous avons menée sous la législature précédente. Le gouvernement de M. Verhofstadt doit reconnaître qu'il est impératif de mener une politique réaliste et qu'il fait trop de promesses. Il

sera confronté à un problème politique s'il veut tenir ses promesses d'un montant de 22 milliards avec une marge de 6 milliards.

Er moeten onvermijdelijke keuzes worden gemaakt. In *Trends* zei minister Vandenbroucke onlangs dat artsen en ziekenfondsen hun prioritaire keuzes zullen moeten realiseren via een aantal verschuivingen binnen de groeicnorm van 2,5 procent. Dat is de boodschap van de minister voor artsen en ziekenfondsen. Waarom blijft het Parlement buitenspel?

Certains choix sont inévitables . Le ministre Vandenbroucke a déclaré il y a peu dans l'hebdomadaire « *Trends* » que les médecins et les mutualités devront opérer leurs choix prioritaires par le biais de glissements dans les limites de la norme de croissance de 2,5%. Voilà le message que le ministre adresse aux médecins et aux mutualités. Pourquoi le Parlement reste-t-il sur la touche ?

01.30 Minister **Frank Vandenbroucke** (*Nederlands*): Het akkoord met artsen en ziekenfondsen van eergisteren houdt in dat ze zich engageren om de nomenclatuur door te lichten en te hervormen. Ik verwacht een eerste advies eind 2000. Dat is een belangrijke evolutie.

01.30 **Frank Vandenbroucke** , ministre (*en néerlandais*) : En vertu de l'accord conclu avant-hier avec les médecins et les mutualités, la nomenclature devra être examinée et revue. J'attends un premier avis pour la fin de cette année.

01.31 **Luc Goutry** (CVP): De CVP is natuurlijk voorstander van een aanpassing van de nomenclatuur. Maar waarom mag het Parlement niet *ab initio* in dat herijkingproces van de nomenclatuur participeren?

01.31 **Luc Goutry** (CVP): Le CVP est évidemment partisan d'un rééquilibrage de la nomenclature. Pourquoi le Parlement n'y est-il pas associé d'emblée ?

Misschien moeten wij een permanente overlegcommissie oprichten met betrekking tot de gezondheidszorg, waar alle financiële, organisatorische, ethische en andere aspecten kunnen worden gevolgd. Ik verwijs trouwens naar wat het rapport-Peers vermeldt.

Peut-être devrions-nous constituer, pour les soins de santé, une commission permanente de concertation au sein de laquelle les aspects financiers, organisationnels, éthiques et autres pourraient faire l'objet d'un suivi systématique. Je me réfère, par ailleurs, à ce qu'on peut lire à ce sujet dans le rapport Peers.

Wat is de toekomstvisie van de regering op de ziekenhuizen, na de fusies en de schaalvergroting? Wat met de echelonnering?

Comment le gouvernement envisage-t-il l'avenir des hôpitaux, au lendemain des fusions et de l'agrandissement d'échelle? Qu'en est-il de l'échelonnement?

Ik pleit voor een nieuw financieringsmodel voor de geestelijke gezondheidszorg. Zolang er geen gegarandeerd inkomen bestaat, blijft samenwerking in deze sector onhaalbaar. Heel wat mensen uit de sector zijn bereid tegen een vastgelegd inkomen te werken. Daarvan ben ik overtuigd.

En ce qui concerne les soins de santé mentale, je plaide en faveur d'un nouveau modèle de financement. A défaut d'instauration d'un système de revenu garanti, toute forme de coopération dans ce secteur restera vouée à l'échec. Je suis convaincu que si elles bénéficiaient d'un revenu fixe, bon nombre de personnes seraient disposées à travailler dans ce secteur.

De commissie Volksgezondheid heeft nog altijd niet mijn wetsvoorstel over het PVT-fonds geagendeerd. Waarom niet?

Par ailleurs, pourquoi la commission de la Santé publique n'a-t-elle toujours pas inscrit ma proposition relative aux fonds pour les MSP à son ordre du jour?

Qua bejaardenbeleid vraagt de CVP zich af waarom de besparing van 6 procent werkelijk nodig is.

En ce qui concerne la politique en faveur des personnes âgées, le CVP s'interroge à propos de l'opportunité des économies de 6 pour cent.

Mensen met een integratietegemoetkoming die

Pourquoi les isolés bénéficiant d'une indemnité

gaan samenwonen, worden hier financieel voor gestraft. Waarom? Is dat de prijs van de liefde?

d'intégration qui décident de cohabiter sont-ils pénalisés sur le plan financier? Cette sanction financière doit-elle être considérée comme la rançon de l'amour?

Het dossier over de podiumkunstenars zit helaas helemaal geblokkeerd. Hoever staat het hiermee? (*Applaus*)

Quel est l'état d'avancement du dossier relatif aux artistes de spectacle qui semble malheureusement toujours bloqué? (*Applaudissements*)

De openbare vergadering wordt gesloten om 13.37 uur.

La séance publique est levée à 13.37 heures.

Volgende openbare vergadering, woensdag 20 december om 14.30 uur.

Prochaine séance publique, cet après-midi, mercredi 20 décembre à 14.30 heures.